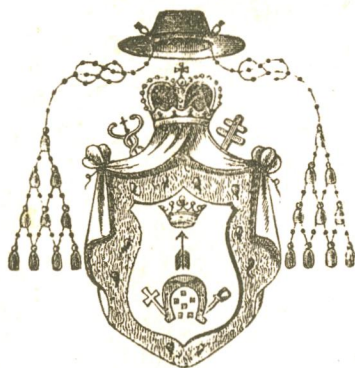

35722

~~35722~~

XI

ЛВѢВСКО-АРХІЕПАРХІЯЛЬНІЙ

ВѢДОМОСТИ

р. 1889.

ЛВѢВЪ.

Изъ типографіи Ставропигійскаго Института,
подъ управленіемъ Ив. Пухира.

P | 2559 (247.743) (052)
T |

III

ЖК-23930 / 188

рн. 41166

ЛВІВСЬКА БІБЛІОТЕКА
АН УРСР
1689582

РІДКІСНА КНИГА

СОДЕРЖАНЬЕ.

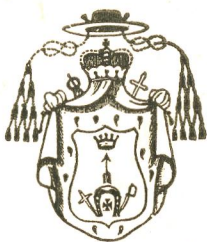
	Сторона
Ч. пор. 1. — Ч. 47/орд. Обвѣщеніе о выдаватися маючихъ Львѣвско-Архіепископіальныхъ Вѣдомостяхъ	1
Ч. пор. 2. — Ч. к. 8.293/88. О обовязковѣй предилатѣ шематизма Архіепископ.	2
Ч. пор. 3. — Ч. к. 7.506/88. О правильномъ предлагаданіи справозданъ зъ соборчикоу декан.	2
Ч. пор. 4. — Ч. к. 7.507/88. Въ дѣлѣ предлагаданья точныхъ справозданъ зъ осмотровъ деканальныхъ	2
Ч. пор. 5. — Ч. к. 8.450/88. О собираніи жертвъ на побудованіе церкви въ Ходачковѣ великомъ	3
Ч. пор. 6. — Ч. к. 8.590/88. О записываніи въ дневнику школьнымъ дней отправления св. сповѣди	3
Ч. пор. 7. — Ч. к. 9.063/88. О подаваніи выказа свящ. вдовъ и сиротъ Епископіи Станиславѣвской	4
Ч. пор. 8. — Ч. к. 8.987/88 и Ч. 2. Обвѣщеніе конкурсове	4
Ч. пор. 9. — Ч. 28/орд. Декретъ св. конгрегаціи Индекса зъ дня 14. Студія 1888	4
Ч. пор. 10. — Ч. 93/орд. Архіерейске Посланіе о смерти Его цѣс. Выс. Престолюнаслѣдника Рудольфа	9
Ч. пор. 11. — Ч. 9151/88 Приказуеся употребленіе „Листовъ платничихъ“ для всѣхъ Вч. оо. Душпастырей, а „Записника грошей получаемыхъ“ для всѣхъ Всч. Урядовъ декан. съ початкомъ р. 1889.	12
Ч. пор. 12. — Ч. 50/орд. Поручаеся обезпеченіе будынкѣй церковныхъ и парохіальныхъ въ Товариствѣ взаимныхъ обезпеченій въ Краковѣ	15
Ч. пор. 13. — Ч. к. 1091. О речини рукополаганья Пресвитеровъ	18
Ч. пор. 14. — Ч. к. 1325. О табеляхъ братствъ вѣремезливости до Митроп. Консисторіи надсылатися маючихъ	18
Ч. пор. 15. — Ч. к. 575. Обвѣщеніе конкурсове	18
Ч. пор. 16. — Ч. 90/орд. Посланіе Св. Отца Льва Папы XIII. выдане въ самъ день Рождества Господня 1888	21
Ч. пор. 17. — Ч. 132/орд. Отповѣдь Св. Отца на адресъ П. Т. Епископата Австрійскаго	31
Ч. пор. 18. — Ч. 116/орд. О установленіи черезъ Св. Апост. Престоль 2-ой и 3-ей инстанціи для Епископіи Станиславѣвской	32
Ч. пор. 19. — Ч. к. 864. О формѣ Вч. Урядами декан. Митроп. Консисторіи предлагаемыхъ справозданій	32
Ч. пор. 20. — Ч. 125/орд. Сообщаеся прошеніе провинціалата О.О. Іезуитовъ взглядомъ складокъ на будову конвикта въ Хировѣ	33
Ч. пор. 21. — Ч. к. 2.270. О пересылцѣ Шематизма	33
Ч. пор. 22. — Ч.Ч. к. 1.564—1.952—1.956—1.958—2.032—2.103—2.140 и 2.264 Обвѣщеніе конкурсове	34

Ч. пор. 23. — Ч. 29/орд. Інструкція св. Конгрегації Інквізицій въ справахъ сопругескихъ	» 37
Ч. пор. 24. — Ч. 37/орд. Препоручається розпродажъ въ пользу „Дѣвочого воспиталища“ Достохв. Ставропигійскимъ Институтомъ дарованныхъ музыкальныхъ сочиненій	» 41
Ч. пор. 25. — Ч. 223/орд. Препоручається купувати новонапечатаный Часословъ	» 41
Ч. пор. 26. — Ч. к. 1.487. Подається до вѣдомости отвореніе новой лѣчницѣ безплатной въ Львовѣ	» 42
Ч. пор. 27. — Ч. к. 2.468. Обвѣщеніе конкурсове	» 42
Ч. пор. 28. — Ч. 222/орд. Препоручається пренумерованіе часописи: „Vaterland“	» 45
Ч. пор. 29. — Ч. 317/орд. Препоручається газета для народа: „Посланникъ“ и завзываются всѣ Вч. Душпастьрѣ, щобы противодѣйствовали розширенію газетъ вѣрѣ или Церквѣ Христовой противныхъ	» 46
Ч. пор. 30. — Ч. к. 1210. Завзываютъ ся Всч. Душпастьрѣ до предложенія урядови декан. статистичныхъ выказовъ о книгахъ метрик. — а Вч. Ур. дек. до припилюванія выполненія сего приказа	» 48
Ч. пор. 31. — Ч. к. 3.212. Взываютъ ся Вч. Душпастьрѣ до уплаты належистости за „Львовско-Архієпархіальный Вѣдомости“	» 50
Ч. пор. 32. — Ч. к. 3.511. Визначається речинець до испита конкурсового	» 50
Ч. пор. 33. Ч.Ч. к. 2.981—3.050—3.124 и 3.451. Обвѣщеніе конкурсове	» 50
Ч. пор. 34. — Ч. к. 3.612. Завзываются Вч. Уряды дек. до предложенія справозданія о мѣшанныхъ сопругествахъ	» 57
Ч. пор. 35. — Ч. к. 3.214. Взываютъ ся Всч. Настоятели деканатовъ до надѣсланія залягающихъ таксъ канцелярійныхъ	» 57
Ч. пор. 36. — Ч. к. 3.519. О типикахъ календарскихъ и о вопросѣ выдаванія щорѣчного типика АЕпархіального	» 58
Ч. пор. 37. — Ч. к. 3.714. Подається пѣдъ розвагу Вч. Клира Архієдieceзального адка Вч. Священства деканата Унѣвского взглядомъ основанія бурсы для сирѣтовъ — сирѣтовъ свящ.	» 58
Ч. пор. 38. — Ч. к. 3.823. Пошукують ся метрики родинъ Федоровичѣвъ, Геличиньскихъ и Лозиньскихъ	» 59
Ч. пор. 39. — Ч. к. 3.847. Поновляється роспорядженіе Митр. Ординаріята зъ 25 Сѣчня 1889 Ч. 9151/88 взглядомъ залучуванія листѣвъ платничихъ до прошеній	» 60
Ч. пор. 40. — Ч. к. 3.898. Подається до вѣдомости властиве значеніе и поясненіе §. 5. статута Общества запомоги свящ. вѣдовъ и сирѣтовъ Львовской гр. к. Архієпархіи и взываются Всч. Уряды дек. до точного поступованія пѣсля тогоже	» 61
Ч. пор. 41. — Ч. к. 3.569. Взываютъ ся Всч. Ур. дек. до исправленія и предложенія вытинковъ шематизма	» 62
Ч. пор. 42. — Ч.Ч. к. 3.653—3.836—4.172—4.175—4.195 и 4.315. Обвѣщеніе конкурсове	» 62
Ч. пор. 43. — Ч. 471/орд. Сообщається Вч. Клирови нове толкованіе „Имня народного“	» 65
Ч. пор. 44. — Ч. к. 4.440. Подається до вѣдомости Всч. Клира рѣшеніе в. ц. к. Министеретва въ справѣ полѣпшенія матеріального состоянія дяковъ	» 66

Ч. пор. 45. — Ч. к. 4263. Подается до вѣдомости Вч. Клира ухвала ѳтпоручни- ковъ вдовичо-сирот. фонда, що ѳтъ кожного передъ ушлывомъ 3 лѣтъ до испыта конкурсового принушеного маеся побирати на той фондъ 30 зр. а. в.	» 66
Ч. пор. 46. — Ч. к. 4.764. Взглядомъ собиранья жертвъ на розширенье и прину- крашенье гр. к. катедральной Церкви въ Станиславовѣ	» 67
Ч. пор. 47. — Ч. к. 4665. Подается до вѣдомости Вч. Клира роспорядженье в. ц. к. Намѣстн. взглядомъ фасій фонда проинаційного	» 67
Ч. пор. 48. — Ч.Ч. к. 4.875—4.923—5.186—5.207 и 5.226. Обвѣщенье кон- курсове	» 68
Ч. пор. 49. — Ч. к. 5040. Курсъ однорочной науки на цѣвцѣвъ церковныхъ въ Зборовѣ	» 73
Ч. пор. 50. — Ч. к. 4159. Подается до вѣдомости Всч. Духовенства роспоря- дженье в. ц. к. Намѣстн. взглядомъ ѳтшкодованья за выкуплене право проинаційне въ облигаціяхъ цупилярной обезнеки	» 74
Ч. пор. 51. — Ч. к. 5471. Асекураційне Общество Краковске екладеа угово- реній ѳтеотки ѳтъ премій за убезпеченій у него церкви и парохіяльній будынки	» 74
Ч. пор. 52. — Ч. к. 3642. Розсылають ся до Всеч. Ур. дек. Berichtshefte der Leopoldinen-Stiftung	» 75
Ч. пор. 53. — Ч. к. 5646. Обвѣщенье о принятію до Вѣденської Се- минаріи	» 75
Ч. пор. 54. — Ч. к. 5647. Обвѣщенье о принятію до Львѳвской Се- минаріи	» 76
Ч. пор. 55. — Ч. к. 5648. Речинець для испыта конкурсового парохіяль- ного	» 77
Ч. пор. 56. — Ч.Ч. к. 3.331—5.378 и 5.611. Обвѣщенья конкурсовѣ	» 77
Ч. пор. 57. — Ч. 622/орд. Архіерейске Посланіе зъ д. 10 Вересня 1889.	» 81
Ч. пор. 58. — Ч.Ч. к. 5.811—5.861—5.375—5.535—5.536—5.537—5.538—5.539 —5.540—5.541—5.543—5.563—5.564—5.565—5.943—6.334 и 6.267 Обвѣщенье конкурсове	» 88
Ч. пор. 59. — Ч. 639/орд. Архіерейске Посланіе выдае въ день Рождества пресв. Богородици	» 93
Ч. пор. 60. — Ч.Ч. к. 6.795 и 6.879. Обвѣщенье конкурсове	» 99
Ч. пор. 61. — Ч. к. 5651. Подается до вѣдомости всѣхъ Всч. Ур. дек. рескриптъ в. Президіи ц. к. высш. Суда краев. въ справѣ зголошуванья пре- тенсій фонда вдов.-сирот. до маея спадковыхъ въ дотычныхъ ц. к. Судахъ повѣт.	» 101
Ч. пор. 62. — Ч. к. 5756. Взывають ся Вч. Ур. дек. до удовлетворенья при- казови зъ д. 23 Мая 1889 Ч. 3714 — взглядомъ заявленья миѣнія що до основанья бурсы для осирѳтѣлыхъ сынѳвъ свящ.	» 102
Ч. пор. 63. — Ч. к. 5560. Комитетъ церковный обр. лат. въ Воли Рафаловской просить о ѳтправленье Службъ Б. въ користь будовы тамошного костела	» 103
Ч. пор. 64. — Ч. 564/орд. Новій власти ѳтъ св. Апост. Престола Ординаріямъ удѣленій розрѣшати въ опасности смерти ѳтъ препятствій сопру- жескихъ	» 103
Ч. пор. 65. — Ч. к. 6874. Взывають ся Вч. оо. Душнастырѣ Ходорѳвского, Рогатыньского, Стрыйского, Журавеньского и Щирецкого дек. до собиранья складокъ на будову церкви въ Роздолѣ	» 105

	Сторона
Ч. пор. 66. — Ч. к. 7306. Взываютъ ся Вч. Ур. дек. до собиранья рестацій и датковъ текущихъ до фонда вдовичо-сирот.	» 106
Ч. пор. 67. — Ч. 628/орд. Отпусти на христiянске поздоровленiе: „Слава Иисусу Христу“ наданiй .	» 106
Ч. пор. 68. — Ч. к. 6402. Преноручаеся сочиненiе „Воспоминанiе живота Герейскаго,“ выдане Пр. о. Алекс. Княгиницкимъ .	» 108
Ч. пор. 69. — Ч. к. 6800. Пригадуеся обовязокъ подъ грѣхомъ смертнымъ щорѣчного обновлюванья мира св.	» 108
Ч. пор. 70. — Ч. к. 7009. О цитованью гр. к. Вѣрныхъ до Судѣвъ и Урядѣвъ правительственныхъ въ свята нашего обряда .	» 109
Ч. пор. 71. — Ч. 800/орд. Взываютъ ся Вч. Ур. дек. до предложенья выказа свящ. вдовѣ и сирѣтъ Станиславѣвскои Епархiи .	» 109
Ч. пор. 72. — Ч. 851/орд. Оголошаеся речинець къ рукополаганью Пресвитерѣвъ .	» 109
Ч. пор. 73. — Ч. к. 8074. Оголошенiе конкурса на посаду дѣйств. катихита ц. к. акад. гимназiи въ Львовѣ .	» 110
Ч. пор. 74. — Ч.Ч. к. 6.884—6.888—6.889—6.890—6.948—7.105 и 7.724. Обвѣщенiе конкурсове .	» 111
Ч. пор. 75. — Ч. к. 8030. Взываются Вч. Комисари школнiй до предложенья рѣчныхъ справозданъ .	» 117
Ч. пор. 76. — Ч. к. 8210. Подаетъ до вѣдомости Вч. Духовенства ѣтмовне рѣшенiе Дирекцiи руху ц. к. желѣзницъ державныхъ взглядомъ улукшенья при ѣздѣ .	» 117
Ч. пор. 77. — Ч. 863/орд. Откликуеся власть „binandi Missam“, по за конецъ Марта 1890 дана .	» 118
Ч. пор. 78. — Ч. к. 8612. Подаетъ до вѣдомости Вч. Клира, що священникъ запрезентованый на Струсѣвъ обовязаный согласитися на евентуальне ѣтлученiе отъ тогоже прихода села: „Заздрѣтъ“ .	» 119
Ч. пор. 79. — Ч. к. 8068. Взываютъ ся Вч. Уряды декан., шобы зошитъ „Jahrbücher der heil. Kindheit“ сообщили кондеканальному Клиру .	» 119
Ч. пор. 80. — Ч. к. 8560. Взываютъ ся Вч. Душпастырѣ до предложенья выказа свящ. вдовѣ и сирѣтъ Перемышльскои Епархiи .	» 120
Ч. пор. 81. — Ч. 981/орд. Подаетъ до вѣдомости Вч. Клира декретъ св. Конгрегации зъ 6. Студия 1889. .	» 120
Ч. пор. 82. — Ч. к. 8748. Взглядомъ надсыланья предплаты на „Львѣвско-Архiепаρχiальный Вѣдомости .	» 121
Ч. пор. 83. — Ч. к. 8807. Повѣдомляеся Вч. Клирѣ, що священникъ запрезентованый на Войнилѣвъ обовязаный согласитися на евентуальне ѣтдѣленiе Слобѣдки .	» 121
Г. пор. 84. Ч. к. 8844. Завзываются Вч. Уряды декан. до стягненья всѣхъ рестацій за шематизмы и до надбеланья тыхже Митрополитальной Консисторiи .	» 122
Ч. пор. 85. — Ч. 891/орд. и ЧЧ. к. 2841, 8596 и 8423. Обвѣщенья конкурсовъ .	» 122

ЛВѢВСКО-АРХІЕПАРХІАЛЬНІЙ

ВѢДОМОСТИ

РѢКЪ 1889.

Выдано дня 24. СѢчня.

Ч. 1.

Ч. 1.

ОБВѢЩЕНІЕ.

Ч. 47/орд. — На загальне и рѣшительно высказане желанье Вч. Кліра и щобы уможливити вчасне дорученье всякихъ распорядженій и обвѣщеній, якъ такожъ подати Вч. Клірови пѣдручникъ, который бы перехованный въ канцеляріи парохіальной мѡгъ каждого часу послужити до поинформованья, постановивъ Митрополитальный Ординаріатъ мѣсто дотеперѣшнихъ писаныхъ и литографованныхъ обвѣжнікѡвъ и распорядженій выдавати яко урядовый органъ Митрополитальной Консисторіи „Лвѡвско-Архіепархіальный Вѣдомости.“ — „Вѣдомости“ тіи будутъ выходить що найменше оденъ разъ на мѣсяць, а въ потребѣ и частѣйше и будутъ мѣстити въ собѣ: 1. Архіерейскіи Посланія, Распорядженья и Обвѣщенья и 2. Хронику подаючу всякій Архіепархіальный вѣсти, — а предплату рѡчну устанавливается на теперѣ въ квотѣ 1 злр. 50 кр. а. в. — До предплаты сей обовязуется всѣхъ парохѡвъ, завѣдателѣвъ парохій и экспонованныхъ сотрудинокѡвъ съ тымъ, що цѣлорѡчну предплату найдальше до 1-го Марта с. р. Митрополитальной Консисторіи прислати мають.

„Лвѡвско-Архіепархіальный Вѣдомости“ належитъ оправніи рѡчниками въ актахъ парохіальныхъ заховати, а Всч. Настоятелямъ декана-

тôвъ поручаеся точне исполненіе сего роспорядженъя наблюдати, и при осмотрахъ деканальныхъ контрольовати.

Отъ Митрополитального Ординарія.

Львôвъ, 20. Сѣчня 1889.

Ч. 2.

Ч. 8293. — О обовязковой предплатѣ шематизма Архіеп. и залишенью предкладанья выказу предплатителей на тойже.

Понеже гдєкоторі Уряды деканальні понадсылали тутъ выказы предплатителей на шематизмъ клира Архідїєцезального, — длятого обновляеся обѣзникъ Митрополитальной Консисто́ріи зъ дня 23. Марта 1882. — Ч. 2.372¹ и пôзнѣйші обѣзники, которыми съобовязані зôстали всѣ душпастырѣ набути и предплачувати щорôчно 1 примѣрникъ шематизма клира Архидїєцезального для канцеляріи парохіальной — въ слѣдствіе чого ôтпадає потреба предкладанья тутъ выказа предплатителей, и Всч. Уряды деканальні обовязують ся по полученью шематизма, каждому душпастыреви 1 примѣрникъ тогоже доручити, и належитôсть за тойже якъ найскорше стягнути.

Отъ Митрополитальной Консисто́ріи.

Львôвъ, 6. Студня 1888.

Ч. 3.

Ч. 7506. — О правильномъ предкладанью справозданъ зъ соборчикôвъ дек. и зъ испытôвъ на тыхъ-же.

Митрополитальна Консисто́рія здѣлала въ своемъ урядованью тое спостереженье, що нѣкоторі Всч. Уряды деканальні въ надсыланью справозданъ изъ соборчикôвъ деканальныхъ або цѣлкомъ залишають ся або тїже неправильно предкладають. — Препоручаеся протое Всч. Урядамъ деканальнымъ справозданья о соборчикахъ деканальныхъ и о испытанияхъ на тыхъ же ôтбувающихъ ся по мысли тутейшихъ роспорядженій зъ 27/10 1873. Ч. 4343 и 25/11 1875. Ч. 8876 пôдъ особистою отвѣчательностію точно и правильно до Митрополитальной Консисто́ріи надсылати.

Отъ Митрополитальной Консисто́ріи.

Львôвъ, 13. Студня 1888.

Ч. 4.

Ч. 7507. — Въ дѣлѣ предкладанья точныхъ справозданъ зъ осмотро́въ деканальныхъ

Въ урядовôмъ дѣловодствѣ зроблено ту тое неприя́тне спостереженье, що нѣкоторі Всч. Уряды деканальні въ надсыланью справозданъ зѣ щорôчныхъ осмотро́въ деканальныхъ або цѣлкомъ залишають ся, або тїи же неправильно и неприписомѣрно составлені предкладають. — Митрополитальна Консисто́рія видить ся протое споводованою завôзвати

Веч. Урады деканальній, щоби по мысли тутейшого роспорядженья зъ 7. Студня 1865. Ч. 5639 точній справозданья о ѡтбувшомъ ся осмотрѣ въ своемъ часѣ правильно предклатати пѡдъ личною отвѣчательностію не залишали.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѡвъ, 13. Студня 1888.

Ч. 5.

Ч. 8450. — О собиранью жертвъ на побудованье церкви въ Ходачковѣ великомъ.

Гр. к. громада въ Ходачковѣ Великомъ деканата Тернопѡльского вознамѣрила у себе побудовати нову муровану церковь, которой конечно оказуеся потреба, понеже въ той мѣстцевости есть лише одна мала церковця а и та задля старости своей грозитъ упадкомъ. Рускихъ парохіянъ къ сожалѣнью есть заледво 20 такихъ господарей, которіи могутъ и хотятъ гдѣщо на будову новой церкви жертвовати а прочіи саміи зарѡбники жиючи зъ дня на день трудомъ рукъ своихъ. — Парохіане дочерной громады маючи свою церковь, якъ се дуже часто ся дѣе, вносятъ противъ будовы рекурса, которіи рѣшену комитетомъ ухвалу въ дѣло перевести не дозволяютъ — Комитетъ вправдѣ постаравъ ся о позволенье собирати складки на церковь и въ той цѣли высылавъ своихъ квесторѡвъ — но безъ успѣха ибо узбираніи гроши даже не выстарчили на покрытье издержокъ подорожи для тыхъ же квесторѡвъ. Зъ тыхъ поводѡвъ Митр. Консистерія удовлетворяючи прошенію громадянъ Ходачковскихъ поручае Вч. А. Епархіальному Клиру, щоби въ церквахъ вѣдомству тогоже пѡдчиненыхъ завѡзлавъ своихъ парохіянъ до участія въ складцѣ на вѣспѡмнену будову и щоби вплынувшіи гроши на руки мѣстцевого пароха о. Дудыньского чимъ скорше присылавъ.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѡвъ, 17. Студня 1888.

Ч. 6.

Ч. 8590. — О записованью въ дневнику школьномъ дней ѡтправленья св. исповѣди.

Изъ рѡчныхъ справозданъ Веч. Орд. шк. Комисаріятѡвъ о станѣ науки религіи и норовственности въ школахъ народныхъ пересвѣдчилася Митрополитальная Консистерія, що въ дневникъ школьный не всюда вписуеся, коли въ протягу року школьного гр. кат. молодежь школьна ѡтправляла св. исповѣдь и приступала до св. причащенія. — Поручаеся прото Веч. Орд. шк. Комисаріятамъ вѡзвати Вч. Душпаstryрей а взглядно катехитѡвъ школъ народныхъ, щоби они, если того уже до теперъ не дѣлали, въ дневнику школьномъ вромѣ своихъ лекцій науки религіи записовали власноручно такожь и день, въ которѡмъ школьна молодежь ѡтправляла св. исповѣдь.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѡвъ, 25. Студня 1888.

Ч. 7.

Ч. 9063/88. — О подабню выказа свящ. вдовъ и сиротъ Епархіи Станиславѣвскои черезъ Всч. Уряды дек.

Въ слѣдствіе Отозвы гр. к. Епископскои Консистеріи въ Станиславѣвъ зъ д. 29. Студна 1888 Ч. 5579 приказуеся найдальше до д. 3 (15) Сѣчня 1889 заподати впростъ до реченои Консистеріи:

1) Выказы свящ. вдовъ и сиротъ Епархіи Станиславѣвскои въ которой изъ парохій тамошного деканата обитающихъ и къ запомозѣ изъ фонда дотычного за р. 1888 управненьхъ — такожь

2) Выказы вѣнчаныхъ або помершихъ Станиславѣвскихъ свящ. вдовъ и сиротъ съ наведенемъ дня мѣсяця и року ихъ вѣнчанья або смерти.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, 3. Сѣчня 1889.

Ч. 8.

Обвѣщеніе конкурсове.

Митрополитальна Консистерія росписуе на конкурсъ съ речинцемъ до 7. Марта 1889. слѣдующій парохіи:

Ч. 8987/88. Яленковате, дек. Скольского, наданья приватного, и

Ч. 2. — Устье, декан. Роздѣльского, наданья фундаціи Станислава графа Скарбка.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, 3. Сѣчня 1889.

Ч. 9.

Ч. 28/орд. Отъ св. конгрегациі Индекса въ Римѣ получено слѣдующе рѣшеніе

DECRETUM

Feria VI die 14 Decembris 1888.

Sacra Congregatio Eminentissimorum ac Reverendissimorum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium a SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO LEONE PAPA XIII Sanctaque Sede Apostolica Indici librorum pravae doctrinae, eorumdemque proscriptioni, expurgationi, ac permissioni in universa christiana Republica praepositorum et delegatorum, habita in Palatio Apostolico Vaticano die 14 Decembris 1888 damnavit et damnat, proscripsit proscribitque, vel alias damnata atque proscripta in Indicem: librorum prohibitorum referri mandavit et mandat quae sequuntur Opera

Trattato di diritto internazionale di Augusto Pierantoni, professore ordinario della R. Università di Roma. Vol. I. Prolegomeni. Storia dell'antichità al 1400. Roma, Forzani e C., tipografi del Senato, 1881.

Juan Montalvo. El Espectador. Tomo tercero, 15 de Marzo de 1888. Paris, libreria Franco-Hispano Americana. J. Y. Ferrer, 1888.

La question sociale — Et les Partis politiques — Solutions scientifiques — Collectivisme et Progressisme, par Er. Horion, docteur en sciences, médecine, chirurgie etc., docteur special en sciences chirurgicales. — Decr. S. Off. Fer. IV die 12 Septembris 1888.

L'Abbé Roca, chanoine honoraire, ancien élève de l'École des hautes études des Carmes. — Le Christ, le Pape et la Démocratie. Paris, Garnier Frères éditeurs, 1884. Decr. S. Off. Fer. IV die 19 Septembris 1888.

— La crise fatale et le salut de l'Europe. — Étude critique sur les missions de Saint-Jves, Paris, etc. 1885. Eod. Decr.

— La fin de l'ancien monde, les nouveaux cieux et la nouvelle terre. Paris, Jule Levy libraire éditeur, 1886. Eod. Decr.

Itaque nemo cujuscunque gradus et conditionis praedicta Opera damnata atque proscripta, quocumque loco, et quocumque idiomate aut in posterum edere, aut edita legere vel retinere audeat, sed locorum Ordinariis, aut haereticae pravitatis Inquisitoribus ea tradere teneatur sub poenis in Indice librorum vetitorum indictis.

Quibus SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO LEONI PAPAE XIII per me infrascriptum S. J. C. a Secretis relatis, SANCTITAS SUA Decretum probavit, et promulgari praecepit. In quorum fidem etc.

Datum Romae die 17 Decembris 1888.

PLACIDUS MARIA Card. SCHIAFFINO Praef.

Fr. Hieronymus Pius Saccheri Ord. Praed. S. Ind. Congreg. a Secretis.

Loco † Sigilli

Die 20 Decembris 1888 ego infrascriptus Mag. Cursorum testor supradictum Decretum affixum et publicatum fuisse in Urbe.

Vincentius Benaglia Mag. Curs.

Тое подаеся до загальнои вѣдомости.

Отъ Митрополитальнаго Ординаріята.

Лѣвѣвъ, дня 24 Сѣчня 1889.

Х Р О Н И К А.

Св. Отець Папа Левъ XIII благоволивъ надати полный отпускъ на пять лѣтъ:

- Ч. 876/орд./88. для церкви въ Розвадовѣ въ праздникъ состраданія П. Д.;
 Ч. 877/орд./88. для церкви въ Бенкѣвцяхъ въ праздникъ Успенія П. Б.;
 Ч. 878/орд./88. для церкви въ Збаражѣ въ праздникъ св. Меодія и Кирила.

И м е н о в а н ь я.

Администраторомъ деканата именованный:

- Ч. 516. О. Іоаннъ Любѣнецкій, парохъ въ Розвадовѣ для деканата Роздѣльскаго.

Представителемъ гр. к. обряда именованный:

- Ч. 8189/88. О. Теодоръ Бѣлевичъ парохъ Вырова въ соборовой Радѣ школь. мѣстц. Вырѣвъ-Соколѣвъ-Якимѣвъ.

Канон. институціи получили ОО.:

- Ч. 28. Іосифъ Охримовичъ зав. Долина, на тую же парохію;
 Ч. 29. Павелъ Чмола зав. Завидча, на тую же парохію;

У м ѣ щ е н ь я.

а) Завѣдательства получили ОО.:

- Ч. 8807/88. Михайлъ Тындюкъ сотр. Толщева въ Пенякахъ дек. Залоз.
 Ч. 58. Василій Молчко сотр. Сушна въ Пльсняхъ дек. Золоч.
 Ч. 88. Емиліанъ Рудницкій завѣд. Пльсненъ въ Скоморохахъ стар. дек. Рогат.
 Ч. 217. Теодоръ Цегельскій сотр. Струсова въ Струсовѣ дек. Терѣб.

б) Сотрудничества получили ОО.:

- Ч. 8396/88. Михайлъ Горбачевскій новопост. пресв. прив. сотр. въ Сушнѣ дек. Холоев.
 Ч. 68. Василій Курдыдыкъ " " " " " Толщевъ д. Щарецъ.
 Ч. 358. Михайлъ Форысъ сотр. въ Кустынѣ пр. сотр. въ Войниловѣ дек. Калущ.

В в е д е н ій ОО.:

- Ч. 23. Лука Несторъ яко пр. сотр. въ Побужаяхъ дек. Буск
 Ч. 24. Антовій Сойка яко зав. въ Долѣмъ дек. Терѣб.
 Ч. 56. Володиславъ Чепѣль яко пр. сотр. въ Лопянцѣ дек. Перег.
 Ч. 85. Андрей Целеньскій яко пр. сотр. въ Велдѣжи дек. Перег.
 Ч. 86. Витольдъ Билньскій яко пр. сотр. въ Романовѣ дек. Бобрецъ.
 Ч. 126. Аполоній Крохмалюкъ яко пр. сотр. въ Кадлубискахъ дек. Бродс.
 Ч. 128. Онуфрій Зарицкій яко пр. сотр. въ Могильницѣ дек. Терѣб.
 Ч. 153. Даміанъ Лопатыньскій яко снет. сотр. въ Роздолѣ.
 Ч. 156. Корнилій Малишевскій яко завѣд. въ Роздолѣ.
 Ч. 171. Іоаннъ Стрѣльбицкій яко пр. сотр. въ Курянахъ дек. Нараев.
 Ч. 285. Владиміръ Чайковскій яко пр. сотр. въ Колтовѣ дек. Залоз.
 Ч. 353. Іосифъ Гоцкій яко прив. сотр. въ Ясени дек. Перег.
 Ч. 515. Василій Молчко яко завѣд. въ Пльсняхъ дек. Золоч.
 Ч. 531. Михайлъ Тындюкъ яко завѣд. въ Пенякахъ дек. Залоз.

Въ пропозиціи умѣщеніи ОО.:

- Ч. 8861/88 на Боршѣвъ: 1. Петро Радзиковичъ, 2. Дмитрій Склепкевичъ, 3. Созонтъ Медвецкій; — въ списѣ: Краснопера Яковъ.

- Ч. 8862/88 на Медвню: 1. Петро Жолевичъ, 2. Іоаннъ Венгриновичъ, 3. Петръ Чекалюкъ; — въ списѣ: Андрей Грибъ, Левъ Горалевичъ и Михайлъ Свѣтенькій.
- Ч. 8863/88 на Чернушовичи: 1. Антовій Ульванскій, 2. Емиліянъ Левицкій, 3. Николай Бѣлецкій.
- Ч. 346. на Волю велику. 1. Павелъ Филиповскій, 2. Богданъ Еліяшевскій, 3. Іоаннъ Зальескій.
- Ч. 401. на Поляву: 1. Антовій Целевичъ, 2. Зальескій Іосифъ.

Презенты получили ОО.:

- Ч. 146. Антовій Желиховскій на Підгорцѣ.
- Ч. 558. Іоаннъ Товарицкій на Клѣщівну.

Вставленося до в. Президіи ц. к. Намѣстн. взглядомъ институціи ОО.:

- Ч. 91. Александра Юрика на Стѣльско дек. Розд.
- Ч. 146. Антовія Желиховского на Підгорцѣ дек. Стрыйского

В. Президія ц. к. Намѣстн. соглашаеся на институціи ОО.:

- Ч. 326. Іосифа Бандыры на Надѣтаци дек. Розд.
- Ч. 327. Іосифа Чайковского на Чанижѣ дек. Олеськ.
- Ч. 360. Северина Борачка на Бѣлківцѣ дек. Зборѣв.

До институціи завозвані ОО.:

- Ч. 8460/88. Григорій Концевичъ на Лѣсники дек. Береж. въ м. Мартѣ 1889 р.
- Ч. 9153/88. Іоаннъ Галичинскій на Стыняву выжну дек. Стрыйск.

Отпустики получили ОО.:

- Ч. 121. Іларій Вацыкъ, докторандъ въ Институтѣ св. Августина въ Вѣдн 6-недѣльну.
- Ч. 215. Николай Курбасъ префектъ тут. Семинарія 6-недѣльну.

Власть двѣ Литургіи служити получили ОО.:

- Ч. 875/88. Орд. Наркисъ Якевичъ пар. въ Межигѣрцяхъ на оденъ рѣкъ.
- Ч. 317. Іосифъ Красноопера сотр. въ Збаражи на часъ слабости мѣстцевого пароха и доки другій сотр. не буде наданый.

Декреты освобожденія ѿтъ испита конк. получили ОО.:

- Ч. 8752/88. Константинъ Ярымовичъ сотр. при церквѣ Успенія П. Д. во Львовѣ за такою 30 зр.
- Ч. 8763/88. Онуфрій Даналовичъ пар. въ Підгѣрцяхъ за такою 60 зр.
- Ч. 8934/88. Василій Давидякъ пар. въ Тухлѣ за такою 60 зр.
- Ч. 84. Викторъ Соколовскій пар. въ Новоселцяхъ за такою 60 зр.
- Ч. 345. Василій Виницкій пар. въ Залесцяхъ за такою 60 зр.

Плату высигновано для ОО.:

- Ч. 500. Климентія Совевицкого сотр. въ Гниличкахъ ѿтъ 1. Сѣчня 1889 до кѣнця Студня 1889 р. зъ фонда религ. въ квотѣ 295 зр. 76 кр. а. в., а 4 зр. 24 кр. мае томуужъ парохъ доплатати.

Согласіе Митроп. Ординаріата на принятіе кандидатѣвъ до монастыря Ч. св. В. В. въ Добромилі:

- Ч. 8991/88. Андрея Давидовича, Николая Филипова, Максима Заторского, Виктора Слижука и Александра Виковача.
- Ч. 296. Іосифа Чаплиньского.

Ж е р т в ы.

Всч. Теревовельскій Урядъ дек. приславъ :

а) Ч. 311 на стору гор. церковь Дома Народного во Львовѣ бтъ :

	зр.	кр.
Всч. О. Іоанна Залудкого дек. и пар. въ Теревовли	2	—
Вч. О. Теофиля Царевича зъ Кобыловолокъ	3	—
разомъ	5	—

б) Ч. 314. на церковь дѣвочого воспиталища во Львовѣ бтъ :

	зр.	кр.
Всч. О. Іоанна Залудкого дек. и пар. въ Теревовли	2	—
Вч. О. Теофиля Царевича зъ Кобыловолокъ	5	—
" " Іоанна Балтаровича зъ Ладычина	1	—
" " Іосифа Варапучиньского зъ Прошовой	1	—
" " Іоанна Соневицкого зъ Соколова	1	—
разомъ	10	—

в) Ч. 315. на Божій Грѣбъ въ Іерусалимѣ бтъ :

	зр.	кр.
Всч. О. Іоанна Залудкого декана	1	—
Вч. " Иларіона Домбчевского (бтъ громады Дарахбвъ)	2	—
" " Теофиля Царевича зъ Кобыловолокъ	2	—
" " Іоанна Балтаровича зъ Ладычина	1	—
" " Іосифа Варапучиньского зъ Прошовой	1	—
" " Іоанна Соневицкого зъ Соколова	—	40
разомъ	7	40

Ч. 18. Всч. Збаражскій Ур. дек. приславъ на св. грѣбъ собраніи :

	зр.	кр.
Въ Доброводахъ при плащеници	2	—
Въ Шилахъ	1	40
разомъ	3	40

Ч. 106. Всч. Бускій Урядъ дек. приславъ :

а) собранныхъ бтъ Вч. Душпастьрей тамошного деканата на утворенъе фонда для неофитовъ. — 5 зр. а. в.

Ч. 113. б) на св. мѣстца въ Палестинѣ квоту 6 зр. 50 кр.

Ч. 186. Всч. Уневскій Урядъ дек. приславъ на фондъ для неофитовъ 1 зр.

Н е к р о л о г і я.

Ч. 216. Николай Ляторовскій кувилъ пар. въ Струсовѣ дек. Терев. упоковъ ся въ Богъ дня 2. Сѣчня 1889.

Душа его поручаеся молитвамъ Всеч. К лира.

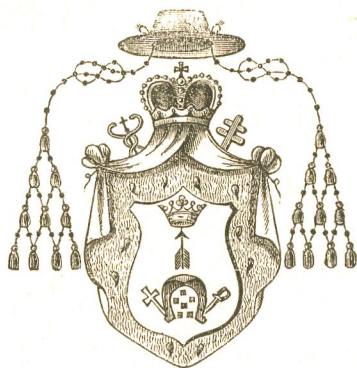
Отъ Митрополитальнаго Ординаріята.

Львѣвъ, дня 24 Сѣчня 1889.

Сильвестеръ

Митрополитъ.

Примѣчаніе: Въ случаю неполученія якого Ч-ла „Львѣвско-Архіепархіальныхъ Відомостей“ належитъ зарекоменовати въ дорожъ урядовой до Митрополитальной Консисторіи.

ЛВѢВСКО-АРХІЕПАРХІЯЛЬНІЙ

ВѢДОМОСТИ

РѢКЪ 1889.

Выдано дня 13. Лютого.

Ч. II.

Ч. 93/орд.

Ч. 10.

СИЛЬВЕСТЕРЪ СЕМБРАТОВИЧЪ,

Божію Милостію и св. Апостольскаго Престола благодатію Митрополитъ Галицкій, Архієпископъ Львѣвскій, Епископъ Каменецкій, Членъ Палаты Вельможъ Австрійскои Думы державнои, Віцемаршалокъ и Членъ Сойма Королевства Галичины и Володимиріи съ Великимъ Княжествомъ Кракѣвскимъ, Докторъ св. Богословія и проч.

всему Архидієцезальному всч. Священству и вѣрнымъ миръ о Господѣ, и Наше Архієрейске благословеніе!

Сумну — весьма сумну получилисьмо вѣсть, вѣсть, котора бѣзненнымъ ѡтгомономъ ѡтбилася по всѣхъ далекихъ сторонахъ великои Австрійско-угѣрскои Монархіи, ѡтъ Рена по Зѣбручъ, ѡтъ Вислы по теплі

волны Адріатицкаго моря... Ото Его цѣсарске Высочество Найдостойнѣйшій **Архикнязь Престоноаслѣдникъ Рудольфъ** къ наибольшому сожалѣнію не жие!...

Неизслѣдимае смотреніе Боже покликало Его въ самѣмъ розцвѣтѣ человѣческаго житія, въ самѣй полнотѣ мужескихъ силъ — до вѣчности!

Нѣколи довольно неоплакана смерть Найдостойнѣйшаго Архикнязя Престоноаслѣдника наступила дня 30. Сѣчня т. р. на замку Майерлингъ коло Бадена въ Низшѣй Австріи.

Огромне нещастье зависло надъ Всесвѣтлѣйшимъ царствующимъ Домомъ — нещастье необчисленыхъ размѣровъ — нещастье, которе кожде сердце найживѣйшимъ сочувствіемъ прошибае.

Его ц. к. Апостольске Величество, нашъ Найяснѣйшій Цѣсарь и Найдобротлившій Панъ тратитъ единого горячо улюбленого Сына, тратитъ Наслѣдника Своего преславнаго Престола, Наслѣдника Своихъ особистыхъ превысокихъ человѣческихъ и монаршихъ честнотъ.

Численнй народы Австрійско-угорскои державы тратятъ своего будущаго Владѣтеля, тратятъ найсимпатичнѣйшаго князя, мужа великихъ свойствъ ума и сердца, мужа глубокои науки и обширнаго досвѣда а при тѣмъ сіяющаго такъ незвычайною добротою, челоуѣколюбіемъ и ласкавостію.

У гроба Его плачутъ слезами щирого жалю миліоны жителей Австрійско-угорскихъ, плачутъ вразъ съ тяжко дѣткненымъ Всеавгустѣйшимъ Его Отцемъ, Матерію и Сопругою и цѣлымъ Всесвѣтлѣйшимъ папующимъ Домомъ Габсбургскимъ.

Подѣляючися тою горестною вѣстію съ вѣч. Нашимъ Священствомъ и вѣрными Архидіецеzanамъ, распоряджаемъ дотычно поминанія въ Бозѣ упокоившагося Найдостойнѣйшаго Архикнязя Престоноаслѣдника слѣдующе:

1. По отриманью того завѣдомленія мае каждый душпастирь зарядити, щобы въ церквѣ взглядно въ церквахъ до его парохіи належащихъ, черезъ три по собѣ наступающй дни звонено въ всѣ звоны по три разы денно, т. е. рано, въ полудне и вечеръ.

2. Послѣ оголошенія сеи сумнои вѣсти парохіянамъ въ найблизшу Недѣлю або Свято заразъ слѣдующаго дня маея ѡтправить заупокойна Служба Божа спѣвана съ парастасомъ за душу того же б. п. Архикнязя Престоноаслѣдника на которе то богослуженье кромѣ завѣдомленія правительственныхъ Властей, гдѣ то возможно — вѣрнй якъ найчисленнѣйше згромадитись виннй.

Взываемъ тоже о Господѣ вѣч. въ Христѣ братьей, щобы въ молитвахъ своихъ упрашали у Бога щедротъ и всякои утѣхи — мира и успокоенія для болѣющаго сердца Его Величества Найяснѣйшаго нашего Цѣсаря и Пана, щобы Онъ найдобротлившій Отецъ тѣлько миліонѣвъ

не упадавъ пѣдъ тяжкимъ бременемъ такъ огромного а несподѣвано надоспѣвшего нещастья, но щобы при найширшѣмъ соучастію вѣрно преданныхъ Ему народѣвъ, въ семейнѣмъ окруженіи Найдостойнѣйшого Своего цѣсарского Дома, найшовъ ѡтраду для сердца и ѡтзыскавъ рѣвновагу души къ долгову — долгову еще а щастливому управленію судьбами великои Монархіи.

Господи спаси Царя и услыши ны въ онъже аще день призовемъ Тя (Пс. 19, 10.)

Богъ мира буди съ вами (Филип. 4, 9)

Дано въ Львовѣ при Нашѣй Архикатедральнѣй церквѣ святого Великомученика Георгія, дня 6. Лютого 1889.

Сильвестеръ

Митрополить.

Ч. 11.

Ч. 9151/888. — Приказуеся употребленіе „Листѣвъ платничихъ“ для всѣхъ Вч. оо. Душпа-стырей, а „Записника грошей получаемихъ“ для всѣхъ Веч. Урядѣвъ деканальныхъ съ початк. р. 1889.

Желаючи запровадити пожаданий лучшій ладъ и порядокъ въ упла-чеванью и ѳтставляванью грошей къ фонду сваяц. вдѣвъ и сирѣтъ въ особен-ности, но такожь въ загалѣ въ уплачеванью и ѳтсыланью всякого другого рода даткѣвъ, таксъ доброохотныхъ или приказанныхъ подаяній и друг. под., усмотрѣвъ Митрополитальный Ординаріатъ неизбѣжною конечностю съ тек. рок. 1889 всюда по деканатамъ Львовской Митрополитальной Архіепаρχіи запровадити въ употребленіе:

а) Для всѣхъ поодинокихъ Священникѣвъ въ душпастврствѣ поставленныхъ: Листы платничій печатаній, на которыхъ списовалисьбы, а дотычно полученія затверджувалисьбы датки уплачиваемій всякого рода — а

б) Для всѣхъ Архі-Епархіальныхъ Урядѣвъ деканальныхъ: Записники грошей получаемихъ, тоже печатаній, для выказа-няся належитого, якъ тоє низше буде опредѣлено.

Дотычно сего нововведенія распоряджує и приказує Митропол. Орди-наріатъ якъ слѣдує:

1. Удержуючи въ силѣ и исполненію цѣлѣсть Консистерского распоря-дження: зъ д. 21 Лютого 1860 Ч. 693 о складанью, восприниманью, перехо-ванью, ѳтставляванью и кватованью щорѣчныхъ уплатъ и залеглостей къ фонду Архі-Епархіальному вдовичо-сиротыньскому, устраняєся настоящимъ тѣлько одна точка IV. реченого распорядження, слѣдовательно устаетъ дальше употребленіе запровадженихъ р. 1860 такъ зовимыхъ книжочокъ платней, бо на томѣсть бѣльше практичнымъ и цѣлиотвѣтнымъ представляєся нынѣшне за-веденіє Листа платничого печатаного.

2. При кождѣмъ дѣланью уплаты, на що нибудь въ загалѣ, особенно же къ фонду вдовичо-сиротыньскому, має бути всегда Настоятелю деканата предло-женный взглядногo лица Листъ платничій, и выполненный точно по указу въ рубрикахъ дотычныхъ, послѣ же зверненный властителю, а ѳтъ тогожь, яко документъ особенно важный, держанный старанно въ переходку.

Если посписованьемъ дѣланныхъ уплатъ Листъ платничій заполниться, ѳтъ первой до стороны послѣдней то взглядный душпаствръ долженъ вчасно ѳтнестися черезъ предстоящій Урядъ деканальный о выданіє собѣ изъ Кон-систерской Канцеляріи нового Аркуша сего платничого Листа, всегда такой однако переходуючи у себе Листъ попередный записанный, ради можливого въ будуще зажаданія тогожь, и оказанія на случай когдабы сего зайшла потреба.

3. Каждый душпаствръ при кождоразовѣмъ поданью до власти духовной Архіієцезальной (Ординаріята или Консистеріи) о будь яку посаду, чи прови-зоричну — чи актуальну, не менше и при поданью о запомогу или личный дода-токъ изъ фонда религіійного, о припущеніє або о увѣльненіє ѳтъ конкурсового испита, и др. под., долженъ приложить конечно свѣй Листъ платничій, заосмо-транный тогда по приписамъ маркою на 15 кр. а. в.; бо изъ того узнати буде возможно, якъ по дѣлу уплатъ маєся оцѣняти поведеніє просителя.

4. Записникъ получаемихъ въ деканатѣ уплатъ на кожду будь-яку цѣль, на кожде завѣзваніє власти духовной, чи свѣтской, а особенно на фондъ

свящ. вдовъ и сиротъ — долженъ совѣстно и акуратно, по рубрикамъ и указанью якъ ниже, проваджений бути, а що до отставляванья грошей получаемыхъ, мае каждый Настоятель деканата уважати сіе за святыи свой обовязокъ, щобы тѣже гроши собраніи, незадержуючи они безъ слушного и извиняемого повода, по можливой скорости, отсилавъ куда слѣдуетъ, и щобы при томъ мавъ всегда на оцѣ и въ памяти къ захованію Консistorскій распорядженья нормальні зъ д. 25 Студня 1879 Ч. 9604 и зъ д. 22 Сѣчня 1880 Ч. 474.

5. Къ оцѣненью проявляючися въ томъ направленію каждочасовой дѣятельности Настоятелей деканатѣвъ, буде надсыланье до Консistorіи сего Записника предложеніемъ періодичнымъ каждого Уряда деканального, а то съ концемъ каждого року, а найдалше по конецъ Сѣчня року слѣдующого.

6. Предложеніи Митропол. Консistorіи записники тѣи, по пересмотренью черезъ дотычныхъ Всч. Референтѣвъ, съ отвѣтными увагами, або и поединчо, только по взятой вѣдомости въ непродолжительномъ времени повернуть назадъ въ Уряды деканальніи для дальшого провадженья, — (междувременно належитъ особенно и провизорично пронотовати, що записуеся въ рубрикахъ печатаного Записника) — а скоро близкимъ стане заполненье Аркушѣвъ поодинокихъ реченыхъ Записникѣвъ, то допоминатися вчасно належитъ тутъ въ Консistorіи о надѣсланье чистыхъ до употребленья, дабы списованье на нихъ по можности и безъ потребы не було перерыване.

Способъ выполненья рубрикъ такъ въ „Листахъ платничихъ“ якъ такожъ и въ выше сказанныхъ „Записникахъ“ подаеся по слѣдующимъ примѣрамъ:

а) Листъ платничій

Н. Н. (тутъ имя, назвыско, характеръ и мѣстопребываніе Душпаствыря)

Число рядка	Предметъ уплаты	Належитъ ся		Уплачено		За время или по приказу власти духовной тожъ возванью другой власти	Подпись воспри- нявшего уплату дня... мѣс... р...	Примѣчаніе
		зр. в. а.	кр. в. а.	зр. в. а.	кр. в. а.			
1.	Фондъ свящ. вдовъ и сир.	39	40	21	—	за р. 1885 и 1886		Належ. почи- слена яко ре- станція съ 4% проводки
2.	Резолюція Кон- систорска	—	52 $\frac{1}{2}$	—	52 $\frac{1}{2}$	Пр. конс. зъ д. 7/10 1887. Ч. 6.938		
3.	На Миссіонарѣвъ при гробѣ господнѣмъ			3	7			рѣчна складка добровѣльна
4.	На погорѣль- цѣвъ въ Н.			7	15	отозва ц. к. Ста- роства въ Н. зъ д. 15/6 1888 Ч. 13750		складка добровѣльна

и т. под.

б) З а п и с н и к ъ

грошей получаемихъ на цѣли различнѣ въ деканатѣ Н.
Архидіеѳезіи Митрополитальной Львовской.

Число рядка	Имена назвиска и характеръ платящихъ	Предметъ или цѣль уплаты	За время или по приказу духовной тожь возванью другой власти	Нале- жить ся		Упла- чено		Уплату		Примѣчаніе
				зр. в. а.	кр. в. а.	зр. в. а.	кр. в. а.	по- луче- но	отста- влено	
1.	Н. Н. парохъ въ Н.	фондъ свящ. вд. и сир.	за 1886 и 1887 р.	25	20	20	—	13/9 1887	27/9 1887 Ч. 387	
2.	Н. Н. прих. сотрудникъ въ Н.	резолуція Консистерска	по приказу зъ д. 8/2 1887 Ч. 739	—	52 1/2	—	52 1/2	19/5 1887	16/6 1887 Ч. 195	
3.	Н. Н. парохъ въ Н.	на погорѣль- цѣвъ въ Н.	бѣгства ц. к. Ста- роства въ Н. зъ д. 7/4 1887 Ч. 6271	складки добро- вольный		7	39	27/4 1887	30/5 1887 Ч. 169	разомъ съ другими того рода (Гл. п.)
4.	Н. Н. парохъ въ Н.	на Мисіонарѣвъ при гробѣ Господиномъ	рѣчно періодично	”		2	15	16/3 1887	15/5 1887 Ч. 187	
5.	Н. Н. парохъ въ Н.	дѣвоче воспита- лище подѣ упр. Пнокинь Св. В. В. во Львовѣ		”		18	14	19/10 1887	17/12 1887 Ч. 519	
6.	Н. Н. ц. к. Судов. Адюнктъ въ Н.	фондъ свящ. вд. и сир.		датокъ благодѣт.		15	—	17/8 1887	27/9 1887 Ч. 375	
7.	Н. Н. парохъ въ Н.	”	увѣдомленіе отъ конк. испита пр. к. 7/7 1887 Ч. 4517	30	—	30	—	23/7 1887	”	
8.	Н. Н. парохъ въ Н.	”	за р. 1880, 1881 и 1882	41	20	35	—	17/6 1887	27/9 1887 Ч. 374	належ. съ почисл. 40/0 проводеки

и т. под.

„Листа платничого“ посылаеся при тѣмъ ./. по одному примѣрнику (за который належитѣсть 3 кр. а. в.) для каждого при взглядной парохіи теперѣ стало или довременно въ душпастврствѣ дѣйствующаго Отца духовнаго, — отъже и для всѣхъ сотрудниковъ, а

„Записника“ посылаеся тожь рѣвноременно по два примѣрники (за уплатою 10 кр. а. в.) для каждого Всч. Уряда деканальнаго.

Належитѣсть за полученіи „Листы платничіи“ мае безпроволочно отставлена бути въ дотычный Всч. Урядъ деканальный, котораго обовязанностію, гроши

собраний за всѣ примѣрники „Листа платничого“ роздѣланого въ деканатѣ, такъ само и 10 кр. а. в. за полученій оба примѣрники „Записника“ посредствомъ доноса ѳтставити въ Консисторію Митрополитальну.

Отъ Митрополитальнаго Ординаріята.

Львѳвъ, дня 25 Сѣчня 1889.

Ч. 12.

Ч. 50/орд. Поручаеся обезпеченіе будынкѳвъ церковныхъ и парохіальныхъ въ Товариствѣ взаимныхъ обезпеченій въ Краковѣ.

Устава краева зъ дня 15. Листопада 1888. вкладаюча на комитеты парохіальній существующій по мысли §. 13. устава краевой зъ 15. Серпня 1866. Ч. 28. обовязаннѳсть обезпечати постоянно ѳтъ огня будынки церковній и парохіальній, отримала уже Найвышшу санкцію и зѳстала оголошена въ Дневнику уставъ и распорядженій краевыхъ зъ д. 31. Студня 1888. Ч. 96. (часть XXVIII).

Понеже устава речена сталася уже правосильною, прото зарядила Высока Президія ц. к. Намѣстничества п. д. 22. Сѣчня т. р. Ч. 835/пр. въ дорозѣ ц. к. Староствѣ повѣтовыхъ, абы комитеты парохіальній завѳзваній зѳстали занятыя безъѳтволочно обезпеченіемъ ѳтъ огня будынкѳвъ церковныхъ и парохіальныхъ, если тое же до сихъ поръ не було еще наступило.

Зъ уваги на важнѳсть и корысть для конкурукчихъ сторѳвъ ажъ надто выразно оказуючуся изъ обезпеченія ѳтъ огня будынкѳвъ церковныхъ и парохіальныхъ, Митрополитальный Ординаріятъ взывае Вч. Священство Архидієцезальне, абы якъ найусильнѣйше впливало на дотычній комитеты, щобы безъ всякой проволоки заняли ся переведеніемъ обезпеченія реченыхъ будынкѳвъ, при чѣмъ примѣчаеся, що Митрополитальный Ординаріятъ порѳбнавши тарифы, билинсы маетковій рѳжныхъ товариствъ асекураційныхъ, якъ такожь условія асекураційній, прійшовъ до того пересвѣдченія, що Товариство взаимныхъ обезпеченій въ Краковѣ есть найкорыстнѣйшимъ и полною гваранцію дающимъ Товариствомъ асекураційнымъ. — Кромѣ того ввѳйшовъ Митрополитальный Ординаріятъ въ переговоры съ тымже Товариствомъ и заключивъ слѣдуючу умову:

§. 1. Гр. к. Митроп. Ординаріятъ Архієпархіи Львѳвской поручить Душпастырямъ и комитетамъ парохіальнымъ, щобы зданія уставою всказаній нѳдъ условіями въ сей умовѣ заключеными лише въ Краковѣ Товариствѣ взаимныхъ обезпеченій обезпеченій були, и доложитъ старанія, щобы условія тїи черезъ обезпеченыхъ принятыми зѳстали.

§. 2. Гр. к. Митроп. Ординаріятъ означитъ изъ своего рамени отпоручника, который бы перестерѣгавъ, щобы порученіе Ординаріята въ якъ найширшѳй мѣрѣ зъужитковане зѳстало, а ѳттягаючихся съ обезпеченіемъ въ Товариствѣ взаимныхъ обезпеченій въ способъ властивый до того накланявъ; Товариство же взаимныхъ обезпеченій обовязане есть каждого мѣсяця выка-

зати отпоручникови ординаріятському число уже заасекурованихъ церквей и зданій ерекціональнихъ, разомъ вказати тіи всѣ парохіи, которі доси того еще не здѣлали,

§. 3. Краківске Товариство взаимныхъ ubezpieczeń обов'язуєся всѣ церкви и будинки ерекціональні безусловно до ubezpieczenia після премії въ залученій ту тарифѣ вказаної прийняти, и зрѣкаєся права зъ якого будь титулу відмовити такогоче прийнятія.

§. 4. Краківске Товариство взаимныхъ ubezpieczeń обов'язуєся від премії въ тарифѣ вказаної зъ гори на кожній полицѣ сталий зворотъ или дивиденду щорічно 10% відчисляти підъ условіями въ §. 6. б) ближе опредѣленими.

§. 5. Товариство Краківске взаимныхъ ubezpieczeń соглашаєся, щоби при будинкахъ, которі доси въ Товариствѣ не були еще ubezpieчені и статутову виплату съ 30% від премії до фонда резервового не вложили, тому обов'язкови въ протягу шести лѣтъ удовлєтворено, а то въ той спосібъ, що по 5% річно до премії на полицяхъ вираженої черезъ 6 лѣтъ дочисляні будуть.

§. 6. Краківске Товариство взаимныхъ ubezpieczeń обов'язуєся въ бюрѣ репрезентації во Львовѣ провадити особний рахунокъ підъ титуломъ: „Фондъ гр. к. Архієпархії Львівської,“ и фондъ той въ слѣдуючій спосібъ дотовати:

а) въ дню 15-го кожного мѣсяця обов'язанимъ буде Товариство отпоручникови Ординаріятському въ §. 2. згаданому вказати, кільки въ минувшомъ мѣсяці заключило ubezpieченийъ церквей и будинківъ ерекціональнихъ въ Архієпархії Львівської, кільки побрано за тіи премії, и виплатити до того фонда черезъ руки отпоручника Ординаріятсколо 5% від премії побраної відъ ubezpieченийъ за посередничествомъ агентівъ здѣланихъ, — а 9% відъ премії побраної відъ ubezpieченийъ безпосередно заключенихъ.

б) 15-го Липня кожного року должно буде Товариство вказати, кільки въ минувшомъ роціъ ubezpieчено церквей и будинківъ ерекціональнихъ Архієпархії Львівської, и кільки побрано за тіиже премії. Відъ суми премії обов'язуєся Товариство обчислити такий зворотъ, який всѣмъ своимъ членамъ за рікъ минувшій звертати буде, а дотичну квоту по відтрученю 10%, яка комитетамъ парохіальнымъ яко сталий зворотъ почисленою зостала, и о скільки они правъ своихъ що до решты звороту реченому фондови въ внесенію уже при заключеню ubezpieчення уступили, — виплатити и вписати до рахунку „фонда гр. к. Архієпархії Львівської.“

в) 15-го Липня кожного року обов'язанимъ єсть Товариство предложити отпоручникови ординаріятському списъ всѣхъ въ минувшомъ роціъ ubezpieченихъ на житє священниківъ Архієпархії Львівської, и відъ кождыхъ ubezpieченихъ 1000 зр. виплатити до того самого фонда по 2 зр. 50 кр.

§. 7. Фонды всѣ въ спосібъ въ §. 6. описані узыскані должні бути безпроводочно по обрахунку умѣщені на книжочку щадничу філії Львівської Товариства взаимного кредиту въ Краковѣ на такий процентъ, який тое Товариство въ даной хвилѣ всѣмъ своимъ членамъ платить.

§. 8. Головнымъ администраторомъ и диспозиторомъ „фонда гр. к. Архієпархіи Львівської“ може бути лише кождовременный Митрополитъ, възлядно правный администраторъ Архієпархіи.

§. 9. Квоты зъ „фонда гр. к. Архієпархіи Львівської“ асигновані до выплаты черезъ Ординаріятъ можуть бути лише на цѣли церковні и гуманитарні и то исключительно въ тѣй Епархіи, зъ которой и для которой нагромаджені зѣстали, ужиті а передъ всемъ:

а) На ѳтбудованье погорѣлыхъ церквей и будынкѣвъ парохіальныхъ, если вынагородженье асекураційне на ѳтбудованье не достаточне;

б) На будову новыхъ церквей и будынкѣвъ ерекціональныхъ;

в) На будову филиальныхъ церквей або каплицъ тамъ, где въ слѣдствие ѳтдаленя церкви ревнѣсть религійна парохіанъ слабне;

г) На реставрацію пѣдъупалыхъ и зъубожѣлыхъ церквей;

д) На запомоги або пожички для поодинокихъ лицъ або такожь парохій, монастырей, конвентѣвъ, закладѣвъ виховавчихъ, добротинныхъ або такожь иншихъ подѣбныхъ заведеній.

§. 10. Митроп. Ординаріятъ рѣшае самъ исключительно, чи ужитье фондѣвъ на цѣли въ §. 9. wskazані мають бути безповоротні въ формѣ запомоги або даровизны, чи зворотні безъ процентѣвъ, або зворотні и за оплатою процентѣвъ. О высокости побирати маючогося проценту и скѣлькости ратъ до сплаты припасти маючихъ рѣшае Ординаріятъ.

§. 11. Краковске Товариство взаимныхъ ubezпеченій пріймае на себе обовязокъ поношенья всѣхъ коштѣвъ, якѣбы зъ тытулу администраціи тымъ фондомъ потребными оказались, а въ особенности поношенья коштѣвъ печатанья, книгъ и. т. п. выдаткѣвъ канцелярійныхъ, платнѣ урядникѣвъ, коштѣвъ помѣщеня, свѣтла и опалу — однимъ словомъ Товариство поноситъ всѣ выдатки администраційні.

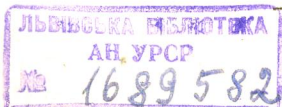
§. 12. Рѣкъ обрахунковый зачинаеся съ 1. Сѣчня а кѣнчится съ кѣнцемъ Грудня кождого року. Першій рѣкъ обрахунковый розпочинаеся ѳтъ 1. Сѣчня 1889, а доходы ѳтъ всѣхъ ѳтъ 1. Сѣчня 1889 здѣланныхъ а въ кругъ нынѣшної умовы входячихъ интересѣвъ должні бути безъ възгляду що умова доперва пѣзнѣйше заключена, на добро „Рахунку фонда гр. к. Архієпархіи Львівської вчислені.

§. 13. Умова нынѣшна заключаеся на часть неограниченый, може бути однакъ кождого 1. Сѣчня зъ обохъ сторонъ выповѣджена. Въ случаю выповѣдження, умова обязуе обѣ стороны ажъ до кѣнца року т. е. до 31 Грудня, а съ слѣдующимъ 1. Сѣчня устають всѣ права и обовязки обѣ стороны обовязуючій а зъ нынѣшної умовы выплываючій.

Изъ сеи умовы кождый легко може пѣзнати значні улегшенья и корысти, якѣ Товариство Краковске всѣмъ интересованнымъ подае, и протое поручаеся сіе Товариство всему всѣ. Священъству и комитетамъ парохіальнымъ якъ найусильнѣйше, чтобы въ тѣмъ же Товариствѣ а не въ иншѣмъ въ мысль заключенои умовы будынки церковні и парохіальні асекурованы были.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 6. Лютого 1889.

Ч. 13.

Ч. 1091. — О речинци рукоположенья Пресвитерѣвъ.

Въ цѣли рукоположенья Пресвитерѣвъ признаеся речинець на 18 Марта т. р., въ которѣмъ то дни кандидаты священническѣ въ Домѣ пресвитеріальнѣмъ явитися, и слѣдующѣ письма съ собою принести мають:

1. Свѣдѣтельство поведенья черезъ дотычный урядъ деканальный выставлене, въ запечатанѣй кувертѣ.

2. Свѣдѣтельство убожества черезъ ц. к. Староство „въ цѣлѣмъ его содержаню“ затверджено;

3. Оженившіеся — свѣдѣтельство бракосочитанья.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, 7. Лютого 1889.

Ч. 14.

Ч. 1325. — О табеляхъ брацтвъ востремезливости, посли Ч. 7189 изъ 1888 до Митроп. Консистеріи надсидатися мающихъ.

Относно до Ч. 7189 изъ 1888 р. пригадуеся ВЧ. Урядамъ парох. и декан. що въ парохіяхъ, до которыхъ бѣльше церквей належитъ, брацтва востремезливости немаются выказовати загально зъ цѣлои парохіи, але особно при поодинокихъ церквахъ; хибабы гдѣ филияльна церковь була така, котора бѣтъ жадной особной части парохіянъ за „свою“ не уважаеся, и всѣ парохіяне безъ розличія матричну церковь за свою мають; тогды цѣле брацтво належитъ при матричнѣй церквѣ выказати, а филияльну безъ брацтва навести.

Дальше взываются ВСЧ, Настоятелѣ деканатѣвъ, щобы до надсылаемыхъ сюда табель брацтвъ востремезливости долучовали свои примѣчанія, якѣ мають взглядомъ тыхъже брацтвъ въ своимъ деканатѣ. А именно также чи всѣ въ поодинокихъ рубрикахъ при каждой церквѣ заподаніи числа соглашаются съ тымъ, що ВСЧ. Настоятелямъ зъ визитъ деканальныхъ або въ инной якой дорозѣ вѣдомымъ есть — или нѣтъ; передовсѣмъ що до числа слюбавшихъ на цѣле житѣе и ломывшихъ иле ще доси ломячихъ слюбъ свѣй. На случай, если ВСЧ. Настоятель деканата не мае нѣчо примѣтити, належитъ тое выразно освѣдчити.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, 13 Лютого 1889.

Ч. 15.

Обвѣщенье конкурсове.

Митрополитальна Консистерія росписуе на конкурсъ съ речинцемъ до 21 Марта 1889:

Ч. 575. Парохію Николаевъ, дек. Роздѣльскаго, наданья фундаціи Станислава графа Скарбка.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, 24 Сѣчня 1889.

Х Р О Н И К А.

И м е н о в а н ь я.

- Ч. 524. Всч. О. Григорій Чубатий, дотеперѣшній завѣдатель Збаражского деканата именованъ дѣйствительнымъ деканомъ того же деканата.

Похвальну грамоту получилъ:

- Ч. 404. Вч. О. Михайль Левицкій парохъ въ Сѣвцѣ, разомъ съ Архіерейскимъ благословеніемъ по поводу своего 50 лѣтнего Юбилея священническаго съ правомъ употреблюванья експозиторій крылошаньскихъ.

У м ѣ щ е н ь я.

а) Завѣдательства получили ОО.:

- Ч. 576. Богданъ Еліашевскій сотр. Николаева дек. Роздѣльскаго завѣдательство тамъ же.
Ч. 994. Теодоръ Розлуцкій, новопост. пресв. завѣдательство въ Дытятинѣ дек. Підгаецкаго.

б) Сотрудничества получили ОО.:

- Ч. 578. Василій Левицкій новопост. пресвитеръ въ Николаевѣ дек. Роздѣльскаго.

В в е д е н ь я ОО.:

- Ч. 738. Емилианъ Рудницкій яко завѣдатель въ Скоморокахъ деканата Рогатыньского.
Ч. 739. Теодоръ Цегельскій яко завѣдатель Струсова деканата Тереховельского.
Ч. 749. Михайль Горбачевскій яко сотрудникъ въ Сушнѣ деканата Холоевского.
Ч. 921. Богданъ Еліашевскій яко завѣдатель Николаева деканата Роздѣльскаго.
Ч. 1001. Василій Левицкій — яко системизованный сотрудникъ въ Николаевѣ деканата Роздѣльскаго.
Ч. 1291. Павелъ Чмола яко парохъ Завидча деканата Холоевского.

Въ пропозиціи умѣщеніи ОО.:

- Ч. 417. На душпастырство при головномъ шпиталі въ Львовѣ: 1. Иполитъ Богачевскій, 2. Лука Бобровицъ и 3. Петръ Крипякевичъ.
Ч. 421. На Ходовичѣ: 1. Емилианъ Левицкій, 2. Іоаннъ Венгрияновичъ и 3. Николай Бѣлецкій.

Презенты получили ОО.:

- Ч. 667. Владиміръ Сѣльскій на Лукавицю выжну.
Ч. 684. Антоній Ульванскій на Чернушовичѣ.
Ч. 685. Емилианъ Волянскій на Ходачкѣвъ, (въ дорожѣ замѣны за парохію Стратынѣ).
Ч. 712. Емилианъ Чайковскій на Глубочкѣвъ.
Ч. 804. Іосифъ Любѣнецкій на Новошины.
Ч. 1014. Богданъ Еліашевскій на Волю велику.
Ч. 1155. Романъ Чировскій на Стратынѣ (въ дорожѣ замѣны за парохію Ходачкѣвъ).

Вставленося до в. Президіи ц. к. Намѣстн. взглядомъ институціи ОО.:

- Ч. 423. Юліяна Галькевича на Стрѣлкѣвъ дек. Стрыйскаго.
Ч. 558. Іоанна Товарицкаго на Клѣщѣвну дек. Нараевскаго.
Ч. 667. Владиміра Сѣльскаго на Лукавицю выжну дек. Стрыйскаго.
Ч. 684. Антонія Ульванскаго на Чернушовичѣ дек. Львовско-загородскаго.

- Ч. 712. Емиліяна Чайковського на Глубочокъ дек. Тарнопільського.
 Ч. 804. Іосифа Люб'янецкого на Новошини дек. Журавеньського.

В. Президія ц. к. Намѣстн. соглашаєся на кан. институції ОО.:

- Ч. 1156. Александра Юрыка на Стѣльско, деканата Роздѣльського.
 Ч. 1268. Антонія Желеховського на Підгірцѣ дек. Стрийського.

Припущений до испытю конкурсового О.

- Ч. 503. Стефанъ Городецькій капелянъ Ёго Преосвященства Киръ Митрополита.

Испытъ конкурсовый выдержавъ О.:

- Ч. 820. Стефанъ Городецькій.

Вставленося до в. ц. к. Намѣстн. о даръ ласки для свящ. вдовъ и сирѣтъ.

- Ч. 486. для вдовы Емиліи Здерковской.
 Ч. 673. " " Юліанни Ганкевичъ.
 Ч. 732. " сироты Емиліи Лопачинской.
 Ч. 748. " вдовы Діонизи Рудницкой.

**Согласіє Митроп. Ординаріята на принятіє до монастиря Ч. св. В. В.
 въ Добромили заявлено:**

- Ч. 593. взглядомъ кандидата Михайла Кандюка.

Квалификацію на пѣвця церк. на підставѣ здѣланого испытю получивъ:

- Ч. 942. Петръ Подолякъ, помѣчникъ дяківскій въ Буску.

Н е к р о л о г і я.

- Ч. 575. Стефанъ Хоминьскій, деканъ Роздѣльскій пар. въ Николаевѣ померъ дня 19. Сѣчня 1889.
 Ч. 581. Ерастъ Вакулинскій парохъ Бѣлои, дек. Нараевського померъ дня 17 Сѣчня 1889
 Ч. 993. Юліянъ Величковскій, парохъ Дытятина, дек. Підгаецкого, померъ дня 28 Сѣчня 1889.
 Ч. 1233. Іосифъ Барв'яньскій парохъ въ Сервирахъ, дек. Зборѣв. померъ 4 Лютого 1889.
 Душъ ихъ поручаються молитвамъ Всеч. Клира.

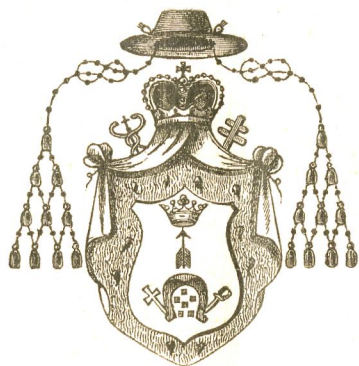
Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 13 Лютого 1889.

Сильвестеръ

Митрополитъ.

Примѣчаніє: Въ случаю неполученія якого Ч-ла „Львівско-Архієпархіальныхъ Вѣдомостей“ належить зареклямовати въ дорожъ урядовій до Митрополитальной Консисторіи.

ЛВѢВСКО-АРХІЕПАРХІАЛЬНІЙ

ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1889.

Выдано дня 30. Марта.

Ч. III.

Ч. 90|орд.

Ч. 16.

Посланіе Св. Отца Льва Папы XIII.

Святѣйшій Отець Левъ Папа XIII выдавъ въ самъ свѣтлый Праздникъ Рождества Христова посланіе до всѣхъ Патріархѣвъ, Примасѣвъ, Архіепископѣвъ, Епископѣвъ, Священства и всѣхъ вѣрныхъ начинаючеся словами: „Ехеunte jam анно“, въ которѣмъ то предъ всемъ воспоминае съ вдячностію къ Господу о ѡтправленѣмъ въ уплынувшѣмъ роцѣ пятьдесятѣлѣтнѣмъ священническѣмъ Своемъ Юбилеи, заявляе Отцѣвске подякованье за такъ численнй и щирй ознаки любви и преданности заявленій Ему изъ всѣхъ сторонъ свѣта по поводу тогоже торжества. Дальше перестерегае Его Святость предъ згубнымъ духомъ теперѣшнихъ часѣвъ и дае Отцѣвске упѣмненье къ честному, богоугодному христіянскому житію. Посланіе тое Святѣйшого Отца есть такъ въ высокѣмъ степени поучительне, що не можъ поминути, абы е въ полнѣмъ содержанью въ вѣрнѣмъ переводѣ не подати ту для спасительного назиданія Вч. Священства и вѣрныхъ Христовыхъ. —

Оно гласить якъ слѣдуе:

Почтеннымъ братьямъ Патріархамъ, Примасамъ, Архіепископамъ, Епископамъ и возлюбленнымъ сынамъ всѣмъ вѣрнымъ Христовымъ миръ и общеніе съ Апостольскимъ Престоломъ маючимъ

Левъ Папа XIII.

Почтенный братя возлюбленный сыны поздравленье и Апостольске благословеніе.

При сближающѣмся уже концѣ року, въ которѣмъ Мы пятидесяту рѣчницу Нашого Священства зъ особенной ласки и добродѣйства Божого въ здоровью обходили, мимовольно перебѣгае Нашъ духъ просторонь минувшихъ мѣсяцѣвъ, и вельми радуеся згадкою того цѣлого часу. — И то не безъ причины: событіе бо, которе приватнои Нашои особы дотыкало, и само собою не велике, ни новостію удивительне, порушило однако забѣги людей незвычайнымъ способомъ, и совершилося съ такъ явными ознаками радости, такъ многими благожеланіями, що ничего бѣльшого желати не возможно. И неоспоримо есть то для Насъ дуже милымъ и пріятнымъ; но що въ тѣмъ наибѣльше цѣнимо, есть оказанье волѣ, и доброохотно посвѣдчена постоянность религіи. Тая бо зъ всѣхъ сторонъ гласность желаній явно высказовала, що мысли и духъ зъ всѣхъ мѣстцевостей зверненъ суть къ Намѣстнику Іисуса Христа, що по при такъ многихъ нещастяхъ утискающихъ, на Апостольскій Престолъ, якбы на вѣчный и неповрежденный источникъ спасенія, съ упованіемъ люди споглядають; и въ которыхъ лише окрестностяхъ живе имя католическе, почитаеся и заховуеся Церковь римска, мати и учителька всѣхъ Церквей, такъ якъ подобае съ горячою ревностію и въ наибѣльшѣмъ согласію. Зъ тыхъ то поводѣвъ въ минувшихъ мѣсяцахъ неразъ возносили Мы очи до неба, щобы поблагодарити Бога всеблагого и безсмертного, за тое, що въ благости Своей давъ Намъ дождатися тои въ житію щасливой хвилѣ, и тыхъ потѣхъ въ Нашихъ скорбѣхъ, о которыхъ вспѣмнулисьмо, и въ тѣмъ часѣ, коли лише надарилася случайность объявили Мы кому належало Нашу вдячність. Теперъ же послѣдній дни року и торжества побуждаютъ Насъ отновити память полученныхъ добродѣйствъ; а того наибѣльше желалибысьмо, щобы съ Нами получилася цѣла Церковь въ ѳтновленію благодареній Богу. Заразомъ же желеа душа симъ письмомъ всенародно заявити, що симъ и дѣляемо, що якъ такъ многи доказы послушеньства, прихильности и любви причинилися не мало до улукшеня нашои печали и до осолодженя Нашихъ прикростей, такъ и память о нихъ и вдячність буде всегда въ Насъ проживати. Но бѣльша и святѣйша остае обовязанность. Въ тѣмъ бо восхищенію умовъ, такъ незвычайно охотою почитающихъ и славящихъ римского Папу, здаеся Намъ що познаемъ знакъ и волю Того, который часто звыкъ и одинъ може начатки великихъ благъ вывести зъ наименшихъ моментѣвъ. И такъ здаеся Намъ, що Богъ въ смотренію Своемъ хотѣвъ въ такъ великѣмъ заблужденію мнѣній

возбудити вѣру, и подати случайность, чтобы въ народѣ христiянскѣмъ выкликати стремленiя къ высшему житiю. Затѣмъ остае прилѣжати, чтобы здѣлавши добрый початокъ, и прочее добре осягнулося; и тому належитъ старатися, чтобы и пѣзнати волю Божу, и тую дѣйстно исполнити. Тогда ажъ послушенство къ Апостольскому Престолу буде совсемъ полне и совершенне, если получене со славою христiянскихъ честнотъ допроводитъ до спасенiя душъ, а той плодъ есть едино желательнымъ и вѣчно тревалымъ,

Зъ того найвысшого степене Апостольскаго чина, въ которѣмъ благодѣ Божя Насъ поставила, принялисьмо дуже часто, якъ подобало, оборону правды, и старалися передъ всемъ тiи главы науки пояснити, которiй наибѣльше були для общества на часѣ, чтобы каждый пѣзнавши правду, чуваньемъ и осторожностью уникавъ затроенаго отъ блудѣвъ воздуха. Теперь отже, якъ любячiй Отецъ до своихъ дѣтей, такъ и Мы промовити хочемъ до всѣхъ Христiянъ, и уиѣмнути поодинокихъ дружескою бесѣдою, чтобы начали свято жити. Бо доконче до христiянскаго имени, кромѣ исповѣданья вѣры, необходимы суть и дѣла христiянски и упражненiя честнотъ; отъ которыхъ не только зависиме есть вѣчне спасенiе душъ, но такожъ родинне щастье и стаблй суиокѣй въ сожитiю людскѣмъ и товариствѣ. Однакожь если рсходится о тое якъ звычайно житье провадится, каждый пѣзнасть, що норovy людскiй въ житiю публичнѣмъ и приватнѣмъ дуже рѣжняются отъ заповѣдей Евангельскихъ. Дуже отповѣдно до нашего вѣку дасть ся застосовати изреченiе св Иоанна Апостола, „всѣ, ѣже въ мiрѣ, похоть плотскá, и похоть очесъ, и гордость житiйска“ (Иоан. II. 16.) т. е. многi забули зъ ѣтки походять, и до чого суть званiя, а мають всѣ свой старанья и мысли зверненiя на тiи ничтожны и зникомi добра; повстаючи противъ природы и нарушаючи порядокъ добровѣльно служатъ тымъ рѣчамъ, надъ которыми пановати належалобы, до чого уже самъ разумъ челоуѣка взывае. Желанiе выгѣдъ и роскошей провадитъ скоро до пожадливости рѣчей могучихъ ихъ заспокоити. Зъ того необуздана жажда грошей, котора заслѣпляе ѣтдавшихся ей, и роспалена до осягнення того, чого бажае, похищае неробячи часто рѣжницѣ межи слушнымъ а неслушнымъ, а нерѣдко съ незвычайнымъ презрѣнiемъ чужои нужды. И такъ многi, которыхъ житье упливае въ богатствахъ присвоюють собѣ имя братерства съ людомъ, который въ духу гордо презирають. Подѣбнымъ чиномъ взнесенный гордостью духъ стараеся чтобы не подлягати нiякому закону — и не почитати нiякои власти; чисте самолюбiе называе свободою. Икоже пѣстинный оселъ мнитса свободнымъ рожденный (Иов. XI. 12) Дальше приманчивости заблужденiй и вредливы повабы къ грѣху: разумѣемъ ту сценничнiй игры представлянiй безбожно и необузданно; книги и часописи уложенiя для высмѣянья честноты, а для прославленья безвстыдности; даже искусства, которiй вынайденi суть для потребъ житья и для честного увеселенiя духа уживаются для возбужденя похотей. И не можна безъ обавы поглядати въ будучность, бо новi зерна зла безустанно сыпятся якобы въ лоно доростающаго вѣку. Знаете поведенье публичныхъ шкѣлъ: тамъ не лишаеся мѣстця для церковной поваги; и коли бы наибѣльше належало старанно и докладно нѣжны умы до обовязѣвъ христiянскихъ, наводити, тогда по бѣольшой части мовчать заповѣди религiйны. На бѣольше еще небезпеченство выставленi суть

высшіи родомъ, именно черезъ блудну науку: котора часто есть того рода, що скорше може мыльными мнѣніями молодѣжь одурити, а нежели подати пѣзнанье правды. Въ преподаванью бо наукъ многіи волятъ филозофовати опираючись на самѣмъ розумѣ, незважаючи со всемъ на вѣру Божу; а отложивши тую наибѣльшу основу и наибильнѣйше свѣтло, въ многѣмъ упадають, и правды не видятъ. Ихъ то есть наука, що всё что въ свѣтѣ есть, есть тѣлеснымъ, що людей и звѣратъ есть одно и то само начало, и подобна природа: и суть и такіи, который о самѣмъ найвысшѣмъ управителю вещей, и о сотворителю свѣта Бозѣ сомнѣваются, чи есть, чи нема, або найгѣрше блудятъ дотычно Его природы, якъ поганы. Зъ того необходимо муситъ ся змѣнити самъ видъ и форма честноты, права, обовязку, такъ, що прославляючи высшѣсть (первенство) розума, и выносячи быстроуміе, бѣльше якъ належить поносятъ заслужену гордости кару невѣжествомъ наибѣльшихъ рѣчей. Где бо духъ зѣпсуеся мнѣніями, тамъ въ сей часъ всякаеся якобы въ жилы и мозгъ зѣпсутье норовѣвъ, и тое въ тѣмъ родѣ людей не дасться безъ великой трудности вылѣчити, понеже зъ одной стороны блудній мнѣніи портятъ судъ честноты, зъ другой же недостае свѣтла вѣры христіянской, котора есть единымъ началомъ и основою справедливости.

Якѣ зъ тыхъ поводѣвъ товариство людске стягнуло на себе нещастя, видимо майже щоденно очима. Затроена наука вдерлася скорымъ крокомъ въ способъ житья и въ sprawy публичні; раціонализмъ, матеріализмъ, атеизмъ зродили соціализмъ, комунизмъ, нигилизмъ: страшніи и сумніи заразы, но такъ що не лише ѡтповѣднымъ, але майже необходимымъ було, щобы они зъ тыхъ засадъ выродилися. Дѣйстно, если религія католическа, которой божественный початокъ такъ свѣтлыми знаками есть явнымъ безкарно откидаеся, длячогожь немалабы бути ѡткинена кожда форма религіи, къ принятію которой явно недостають такіи признаки? Если духъ не различаеся своею природою ѡтъ тѣла, и протое если по розпаденьюся тѣла, не остае ніяка надѣя на житье щасливе и вѣчне, що буде побужденіемъ бы труды и утяжливости въ тѣмъ пѣднималися, щобы похоти сталися послушными розумови? Наибѣльше добро челоувѣка буде почивати въ уживанью выгодъ житья и насолодженю роскошами. Понеже нема никого, который бы не стремѣвъ склонностію и побудкою самой природы до щасливого житья, буде слушно кождый ѡтнимавъ другому, що зможе, щобы добычію другихъ узыскати пособія до щасливого житья. И нема власти, котрабы мала такіи средства повстанья, дабы могла достаточно повздержати взбудженіи похоти, а зъ того слѣдуе, що зломится сила законѣвъ, и ослабне всяка повага, если ѡткинeся найвысша и вѣчна власть приказующого и взбороняющого Бога. И такъ необходимо розрушится гражданське товариство людей, коли ненаситима пожадливѣсть побуджае поодинокихъ до вѣчної борбы, коли одніи будутъ старалися позыскане хоронити, а другіи желаемя осягнути. До того въ загальскланяеся нашъ вѣкъ. Есть однако, чимъ можемо потѣшитися на видъ теперѣшнихъ золъ, и взнести духа въ надѣи на лучше. Богъ бо *сотворивъ всё абы було, и цѣлительный сдѣлавъ народы земли* (Прем. 1. 14). Но якъ цѣлый сей свѣтъ не може иначе заховатися якъ лише мудростію и промысломъ Того, чією волею есть сотворенный, такъ такожъ и люди можуть изцѣлитися

лише силою Того, которого благостію возвані суть отъ смерти до житія. Родъ бо человѣческій разъ вправдѣ искупивъ Іисусъ Христосъ пролятіемъ крови, но безустанна и непрерывна есть сила такъ великого дѣла и такъ великого дару чина: „*иѣсть бо много, о немже подобаетъ спастися намъ.*“ (Дѣян. IV. 12) Протое тїи, которїй возрастаючу поломѣнь общихъ похотей силуются угасити противоположеніемъ законѣвъ, борются вправдѣ за справедливостію: но найуразумѣють, що ихъ трудъ не принесе ніякого, або безперечно малый лише плодъ, якъ довго упорно будуть откидати силу Евангелія, и не схотятъ призвати помочи церкви. Въ тѣмъ лежить исцѣленіе зла, щобы суспѣльность змѣнивши свое мнѣніе, и въ приватнѣмъ и публичнѣмъ житію повернула до Іисуса Христа, и на дороги житя христіянського. Цѣлого же христіянського житія естество и начало есть: не ѡтдаватися зѡпсутымъ норовамъ вѣка, но безустанно противитися имъ и ихъ поконувати. Тое поясняютъ начальника вѣры и совершителя Іисуса всѣ слова и дѣла, законы и установленія, житіе и смерть. Протое хотяй переворотностію природы и норовѣвъ буваемо далеко оттягані въ ину сторону, належитъ намъ стремѣти на подлежащій намъ подвигъ узброеными и готовыми бути тымъ самымъ духомъ и тыми самими оружіями, якими бувъ Той, который *вмѣсто подлежащїа ѣмъ радости претерпѣвъ крѣстъ* (Евр. XII. 1. 2) Длятого то передъ всѣмъ мають люди видѣти и пѣзнати, якъ далекимъ есть отъ исповѣданья христіянського имени, старатися якъ то есть въ звычай, о осягненіе рѣжно-родныхъ роскошей, страхатися трудѣвъ ведучихъ до честноты и ничего не ѡтмовити собѣ, що схлѣбляє солодко и мило смысломъ. *Иже Хрѣтова сѣтъ, пабѣтъ распаша съ страстми и похотми*, такъ що слѣдуе, що не суть тїи Христовї, въ которыхъ нема упражненія и звычай терпѣти съ презрѣніемъ милыхъ и солодкихъ роскошей. Отживъ бо человѣкъ безконечною благостію Божію до надѣи безсмертныхъ благъ отъ которыхъ отпавъ, но не може ихъ осягнути, если не буде старатися послѣдовати стопамъ Христовымъ, и розмышленіемъ его примѣровъ не сообразитъ свое сердце и свои норovy. Протое не радю, а должностію не лише тыхъ, которы желалибы совершеннѣйшій родъ житія. но цѣлкомъ всѣхъ есть мертвость Іисуса въ тѣлѣ своемъ носити. Якжежъ мѣгбы въ силѣ устоятиса самъ законъ природы, который приказуе человѣкови жити въ честнотѣ? Змазуеся бо святымъ крещеніемъ грѣхъ, стягнennyй черезъ рожденіе, но зѡпсутїи и злї зародки, которїи всѣявъ грѣхъ, не нищутся. Тая часть человѣка, котора не мае розуму, хотяй противлячимся и мужественно за ласкою Іисуса Христа борючимся не може пошкодити, бореса однако съ розумомъ о власть, розстроюе цѣлый станъ духа, и такою силою въ тираньскїй способъ откланяе волю отъ честноты, що не можемо безъ щоденного подвига ни блудѣвъ уникнути ни обовязкѣвъ исполняти. *Остаетъ же въ крещенныхъ похоть или искра, визнаетъ тое святыи синодъ и гадае, що понеже лишена есть до борбы, не може шкoдити несоглашающимся, но мужественно съ ласкою Іисуса Христа противлячимся не перемагае; противно же кто законно подвизався, вѣнчаеся.* (Соб. Трид. Зас. V. кан. 5) Есть въ тѣмъ подвизѣ степень бодрости, до которой приходитъ лише отлична честнота, именно тыхъ, которїи въ поконуванью похотей розумови противныхъ до того степени усовершенїилися, що выдаются житіе майже небесне провадити на

земли. Допустѣмъ, що не многі осягнули таке совершенство: но, що уже приказувала філософія старинныхъ, кождый долженъ обузданъ мати свой похоть; а тѣмъ еще съ тымъ бѣльшою старанностію, которымъ щоденне употребленіе справъ смертельныхъ подае бѣльшій покусенія, хіба еслибы кто безумно гадавъ, що меньше треба тамъ чувати, где близше грозитъ небезпеченство, или которій тяжше хорують, меньше потребують лѣкарства. Той бо трудъ, который въ такой борбѣ пѣднимается, вынагороджуется великими благами, поминувши уже небесный и безсмертнѣй; предовсѣмъ же, що тымъ способомъ по успокоенію взбуренныхъ частей, много привернене зѣстане природѣ изъ ей первѣстнаго достоинства. Пѣсля того закону и порядку сотвореный есть человекъ, щобы духъ розказувавъ тѣлу, а похоть управлялася умомъ и и розвагою, и зъ ѣтси походить, що не пѣддати себе пѣдъ найогиднѣйше панованье похотей, есть найотличнѣйшою и весьма желательною свободою. Кромѣ того въ самѣмъ товариствѣ рода человѣческаго не есть явно, що можна ожидать ѣтъ человека безъ того расположенья духа. Чижь буде склонятися до добрыхъ заслугъ, который привыкъ мѣрити пѣсля своего самолюбія, що має дѣлати, чого уникати? Не може бути великодушнымъ, добротиннымъ, милосерднымъ, воздержнымъ, который не научився себе поконати, и все людске презирати задля честноты.

И не замолчимо; що то совсемъ выдаеся бути усмотрено совѣтомъ Божиимъ, що людямъ не може податися ніяке спасеніе, якъ лише съ борбою и болѣзнію. Дѣйстно, если Богъ подавъ роду человѣческому звѣльненье вины и прощеніе грѣха, подавъ тымъ закономъ, щобы Единородный его ѣтплативъ должну и справедливую кару. И коли Іисусъ Христосъ мѣгъ въ рѣжнѣй способъ задоситьучинити справедливости Божой, волѣвъ однакожь задоситьучинити ѣтданьемъ житья, посередѣ наибѣльшихъ мукъ. Такъ само наложивъ той законъ своею кровію освященный своимъ ученикамъ и послѣдователямъ, щобы ихъ житье було безустаннымъ сраженіемъ съ блудами норовѣвъ и временъ. Що зѣдало Апостолѣвъ непѣдвимыхъ въ научанію правды свѣтъ, що вскрѣпило безчисленныхъ мученикѣвъ до кровавого свѣдоцтва вѣры христіаньской, якъ не успособленье духа послушающаго безъ боязни тому закону? И не поступали иншою дорогою тѣмъ, который старалися жити обычаемъ христіанскимъ, и присвоити собѣ честноту; такъ и намъ не належитъ поступати иншою дорогою, если хотимъ осягнути спасеніе, чи то наше поодинокѣ, чи обще. И такъ коли пануеть необуздана похоть, належитъ кождому хоронитися ѣтъ прелестей роскошности: коли всюды есть такъ незвыкла выставнѣсть въ уживанью маекѣвъ и достаткѣвъ, вскрѣпити належитъ духа противъ коштовнымъ приманчивостямъ богатствъ, щобы духъ напоивши ся тыми, такъ званными добрами, который не можуть его насытити, и въ короткѣмъ часѣ розминутся, не стративъ „неоскудѣваемое сокровище на небесѣхъ.“ Въ кѣнци и надъ тымъ належитъ соболѣзновати, що мнѣнія и примѣры шкодливѣ такъ сильно возмogli розмягчити умы, що многі уже майже встыдаются имени и житья христіаньскаго. Есть то згубна злоба, або закостнѣла нерадивѣсть. Одно и друге есть огиднымъ, одно и друге таке, що для человека нема бѣльшого зла. Якежь бо осталобѣся спасеніе, або на яку надѣю опиралибѣся люди, еслибы перестали хвалитися о имени Іисуса Христа, еслибы постоянно и явно

чагалися устроити житѣе по́сля заповѣдей евангельскихъ? Всюды жалуются, що вѣкови сему бракъ сильныхъ мужей. Най вбудятся христіяньскій норovy, а поверне заразы повага и постояннѣсть духа.

Но великости и рѣжнородности такъ многихъ обовязкѣвъ не може сама честнота людей дорѣвняти. Якъ тѣлу, щобы поживилося, щоденный хлѣбъ, такъ душѣ, щобы до честноты вскрѣпилася треба отъ Бога силы и крѣпости упросити. Протое вѣдѣне то состояніе и законъ житѣя, которе, состоитъ якъ сказалисьмо въ безустаннѣмъ сраженію, получене есть съ необходимостію умоляти Бога. Св. Августинъ повѣдае то такъ правдиво и прекрасно: побожна молитва вносится понадъ предѣлы свѣта, и спроваджуе зъ неба Боже милосердіе. Противъ непорядочнымъ побужденіямъ похотей, и противъ коварствамъ злыхъ демонѣвъ должніи мы ѡтповѣдно до слѣвъ божіихъ: **МОЛИТЕСЯ, ДА НЕ ВНІДЕТЕ ВЪ НАПАСТЬ** (Мат. 26. 41) просити о небесну помѣчь и силу, щобысьмо окруженіи не зѣстали и не зѣшли на блудну дорогу. О кѣлько же бѣльше есть то потребнымъ, если хочемо старати ся такожь и о спасеніе другихъ. Чого Христосъ Господь, едиnorodный Сынъ Божій, источникъ всякой благодати и честноты насъ научавъ словами, впередъ оказавъ намъ то самъ примѣромъ: **БѢ ѦВНОЦЬ ВЪ МОЛІТВѢ БЖІИ** (Лук. VI. 12) а коротко передъ усовершеніемъ жертвы „**ПРИЛѢЖИТЕ МОЛІШЕСЯ**” (Лук. 22. 44). Дѣйстно менше належится обавляти уломности природы, и норovy не такъ попадалибы въ равнодушіе и лѣннество, еслибы та Божя заповѣдь зъ небдальности и майже неохоты не бувала знедбаною. Богъ бо дастся умолити, жєлає людѣмъ добре творити, понеже выразно прирѣкѣ, що щедро и обильно буде подавати дары свои просячимъ Его. Богъ даже самъ запрашає до молитвы, и майже побуждає милыми словами: **ѦЗЪ КАМЪ ГАЛГѢЮ, ПРОСИТЕ, И ДАТСЯ КАМЪ, ИЩІТЕ И ѦВРАЩЕТЕ, ТОЛЦІТЕ, И ѦТВѢРЗЕТСЯ КАМЪ** (Лук. 11. 9). А щобысьмо не страхалися робити то съ довѣріємъ и отвертостію, самъ лагодитъ величество Божества своего порѣвнаніемъ съ наймилосердѣйшимъ отцемъ, который о ничъ такъ не дбає, якъ о любовь дѣтей своихъ. **ИЩЕ ѦУКО ВЪ ЛѢКАВІИ СѢЩЕ, ѦУМѢТЕ ДАДНІА ВЛѢГА ДАДТИ ЧАДѢМЪ КѢШНИМЪ, КОЛМІИ ПѢЧЕ ѦЦЪ КѢШЪ НЕВѢСНЫИ ДАСТЬ ВЛѢГА ПРОСѢЩИМЪ ѦУ НЕГГѢ?**

Кто тоє все розважитъ, не здивуєся, що дѣйствіе молитвъ людскихъ св. Іоаннови Златоустому выдалося такъ великимъ, що по мнѣнію его можна порѣвнати е съ самымъ могуществомъ Божимъ, а то длятого, що якъ Богъ словомъ своимъ сотворивъ вселенную, такъ человекъ осягає молитвою то, що хоче. Ничимъ не осягнєся скорше якъ добре застосованою молитвою, понеже она заключає въ собѣ щось якбы побудительнѣи средства, которыми Богъ легко дастъ ся умилоствити и упросити. При молитвѣ бо отвертаємъ нашъ умъ отъ смертельныхъ рѣчей и занятій совсемъ мыслію о Бозѣ, стаємся свѣдомѣи немочи людской, и въ той способѣ ѡтдаємся благодати и обнятіямъ нашего Отца, шукаємо прибѣжища въ силѣ нашего Сотворителя. Безустанно стоимъ передъ Сотворителемъ всякого блага, якбысьмо хотѣли, щобы поглянувъ на нашу хору душу, нашѣ слабѣи силы, нашу немѣчь: и повнѣи надѣи умоляємъ ѡпѣки того, который самъ одинъ може дати лѣкарство на хоробу, потѣху въ слабости и нуждѣ. Такимъ расположеніемъ души, котора сама о собѣ, якъ належитъ, скромно и смиренно судуть, даєся Богъ чудесно нахло-

нити до лагідности; бо о скільки противитися гордымъ, о тільки *смиренимъ дає благодать* (І Петр. V. 5). Святый отже у всѣхъ най буде звичай молитися; най молиться духъ, серце и голосъ, а заразомъ най буде съ тымъ согласный спосібъ житъя, щобы житье наше черезъ захованье законѣвъ божихъ выдавалося безпереривнымъ возхожденіемъ на дорозѣ къ Богу.

Якъ всѣ прочіі честноты, такъ и тая, о которій мовимо повстала зъ вѣры Божой и нею удержуєся. Богъ бо всказує, которіі добра суть правдивіи и самі собою желательніи для челоуѣка; и такъ само пѣзнаємъ ѡтъ того самого учителя безконечну благодать Бога и заслуги Искупителя Іисуса. И на ѡтворотъ ничо бѣльше не надаєся до вскрѣпленя и помноженя вѣры, якъ побожный звичай молитвы. Ясною єсть рѣчею, якъ велика потреба єсть въ теперѣшнихъ часахъ тои честноты у многихъ занедбанои, у другихъ со всемъ выгаслои. Въ ней бо передъ всемъ не тільки належитъ шукати поправы едилиць, но такожъ ожидати розрѣшенія тыхъ отношеній, которыхъ столкновєніє не дає державамъ мира и безпечєнства. Если толпы запалєтєся жаждою безмѣрної свободы, если всюды ѡтзывается грѣзньє ворчанье пролетаріату, где нєлюдєка пожадливість богатыхъ думає що николи досить не осягнула, и где появляются инші подобніі недогѣдности, тогды тому, якъ то где инде обширнѣйше пояснилисьмо, ничо лучше и певнѣйше запобѣгти не може, якъ вѣра христіянська. Тое поводует мене звернути мої мысли и слова до Васъ, которыхъ Богъ принявъ собѣ за помѣчникѣвъ и строителей своихъ таинствъ, давши Вамъ власть до того. Если ходитъ о поводѣ приватного и публичного (спасєнія) добра, то безъ сомнѣнія впливають житье и норovy священникѣвъ наибѣльше въ обохъ направленіяхъ. Нєхай отже памятають, що ѡтъ Іисуса Христа суть названіи свѣтомъ міра, понеже *„такъ якъ свѣтло освѣтляє всєленную, такъ яснѣти повинна душа священника*. (Іоан. Злат. о священствѣ кн. 3 гл. 1.) Свѣтло науки, и то не звичайне, требуєся ѡтъ священника, понеже належитъ до его чина наповняти другихъ мудростію, нищити блуды, бути провѣдникомъ люду на непевныхъ и слизкихъ дорогахъ житъя. Въ першѣмъ же рядѣ невинність житъя повинна бути товаришкою науки, особливо, що при исправленью людей о много бѣльше можна здѣлати примѣромъ, якъ словомъ. *„Тѣко да просвѣтитєся свѣтъъ вѣшъ прѣдъ челоуѣкки, ѡкѣ да вѣдатъ вѣша дѣверѣа дѣла“*. (Мат. V. 16.). Которыхъ-то божихъ слѣвъ єсть тое значєнє, що священники должні мати таку дѣяльність и совершенність честноты, що поглядаючому на нихъ можуть выдѣтися якобы зеркаломъ. *Ничо не напomiнає усильнѣйше другихъ до побожности и до почитаня Бога, якъ спосібъ житъя и примѣръ тыхъ, которіі посвятились служєнію Богу; понеже бо по надѣ дочєснї рѣчи выдаються бути вынесєными, звертають на нихъ якобы на зеркало инші очи свой, и шукать въ нихъ щось до наслѣдованья достойного*. (Соб. Трид. Зас. XXII. гл. 1 о реф.) Если отже всѣ люди бачно чувати мусѣть, щобы не пѣткнули о скалу заблужденій, и съ не занадто великою пожадливістію гонили за дочєсными рѣчами, то явно, що священники тымъ совѣстнѣйше и постояннѣйше тое творити должні. — Не досить однако, если они похотѣмъ не служатъ, но святѣсть ихъ достоинства wymagaє такожъ того, щобы привыкали до строгого панованя надъ собою, и тымъ чиномъ всѣ силы души, именно пѣзнанье и волю, наибѣльшій добра челоуѣка принєводити

до послушеньства Христу. Ты що жадаєшь щобы все опустити пам'ятай, щобысь и самого себе зачисливъ до того, що покинути маєшь, протое передъ всѣмъ и особенно отречися самого себе. (Св. Берн. декл. гл. 1.) Коли душа ихъ вѣльна есть ѳтъ всякой похоты, тогды, обудитися въ нихъ пламенна, благородна ревнѳсть о спасеніе другихъ, безъ которой даже о власне достаточно старатися не моглибы. Будуть они мали одинъ зыскъ зъ своихъ пѳдвладныхъ, одну окрасу, одну роскошь, о кѳлько зможуть здѣлати людѣ совершеннѣйшимъ. До того ревно должнѣй стремѣти въ великомъ сокрушеніи сердца и умертвленіи тѣла, въ трудѣ и печали, въ голодѣ и жаждѣ, въ зимѣ и наготѣ. (Берн. декл. кн. IV de consid. гл. 2). Тую честноту удержуе и до поконаня всѣхъ трудностей зъ любви ближнѣго творить способною и сильною чаще розмышленіе надъ небесными благами. Чѣмъ бѳльше тому прилѣжали, тѣмъ яснѣйше пѳзнають великѳсть, взнеслѳсть и святѳсть священническаго чина. Осудятъ они, якъ сумною есть рѣчею, що такъ много искупленныхъ Иисусомъ Христомъ душъ попадае въ вѣчну смерть, и розмышляючи о Божой природѣ и самѣ ѳтдадутся тѣмъ ревнѣйше любвѣ Бога и другихъ до неї заохочувати будуть.

То есть найпевнѣйша дорога до общаго спасенія. Въ тѳмъ однако треба дуже стерегчися, щобы не ѳтстрашитися великѳстію трудностей, или довгимъ треваньемъ блудѳвъ не отчаивати о ихъ вылѣченіи. Рѳвна всегда и неизмѣнна справедливѳсть Бога назначае за честнѣй дѣла нагороды и карае грѣхъ. Понеже але народы и племена не существуютъ довше надъ одинъ вѣкъ житѣя людскаго, протое належится, щобы они заслужену за ихъ дѣла заплату получили на земли. И въ тѳмъ ничъ нема нового, що грѣшныи людѣ може выказатися щасливѳсти успѣхами; то дѣсея въ слѣдствіе справедливого суду Божого, который дѣла похвалы достойнѣй, — а нема народу которыйбы совсемъ не заслуговавъ на похвалы, — тымъ родомъ добродѣйствъ часомъ нагороджае; якъ то сталося, по мнѣнію св. Августина съ римскимъ народомъ. Есть то рѣчею певною, що успѣшный розвѳй зависимый есть наибѳльше ѳтъ того, якъ выконуеся честнота, именноже тая, которая есть матерію иншихъ т. е. справедливѳсть. *Правда возвышаетъ языкъ, умяляютъ же племена грѣси* (Притч. XIV. 34). Не есть ту мѣстце застановлятися надъ побѣдительными злочиньствами, нѣ такожь изслѣдовати, чи гдекотрѣ державы, помимо що держатся и що имъ все ведесе по воли, не носятъ въ самѳй серединѣ ввѣтра своего зародку нужды. То же одно хочемъ щобы всѣ знали — а исторія дае на то численнѣй доказы — що несправедливѣй дѣла колись ѳтпокутованѣй бути мусятъ и то тымъ тяжше, чимъ довше тревало переступленье. Насъ же вельми потѣшае оное изреченіе св. Ап. Павла: *Вся ваша суть: Вы же Христовы Христосъ же Божѣй* (1. Кор. III. 23). Незглубимымъ бо Провидѣніа Божого мановеніемъ (судомъ) бѣгъ рѣчей смертельныхъ такъ есть веденый и управляный, що всё щобудъ людѣмъ прилучитися, служитъ къ славлѣ самого Бога и спасенію тымъ, которѣй Иисусу Христу правдиво и зъ души послѣдуютъ. Тыхъ же матерію и питательницею, управительскою и опѣкункою есть Церковь; котора то зъ того взгляду якъ съ Христомъ, обручникомъ своимъ найсердечнѣйшою и неизмѣнною любовію есть связана, такъ само лучить ю вспѳльность борбъ и побѣды. По той причинѣ ничего не обавляемося за

Церковь, и не можемо (ничого обавлятися); но дуже боимся о спасеніе многихъ, которі въ гордости своей церковь за ничъ маючи, рѣжными блудами веденіи буваютьъ къ погибели; зъ того powodu обавляемся о державы, которі на нещастіе бачимо ѳтверненіи ѳтъ Бога и помимо грозящои имъ вѣрной опасности въ безрозсуднѣмъ безпеченствѣ засыпляючи. *Ничого нема рѣвного Церкви... Чи єсть тѣ всѣ которі противъ церкви воевали, не погибли? Церковь же перевышає небеса. Таке єсть величіє Церкви, що поборена (нападена) побѣджає, пѣдступомъ зачеплена поконує... борєся, но не падає, сражаєся мечемъ но не улягає* (Іоан. Злат. бес.— держ. чо увязнєлью Евтропія Ч. 1.) А не тѣлько не єсть побѣдженою, но неповрежденну заховує ону, зъ вѣчного вдохновенія Бога самого зачерпнєну, природу исправляючи и даючи спасєнія силу, котора то и при змѣнѣ временъ непѣдпадає нїякой змѣнѣ. Если Божья сила освободила старѣючиєся въ порокахъ и въ забобонахъ погруженны свѣтъ, чому жъ бы не мала звернути его зъ бездорожа? Нєхай по разъ а-їи мовкнутъ пѣдозрѣнія и неприхильности и нєхай по усунєнью всѣхъ перешкодъ Церковь св. котора має захищати и розширяти удѣленіи Іисусомъ Христомъ добродѣйства, станєся всюды участницею своихъ правъ! Тогды будє можна зъ досвѣдченья пѣзнати, доки сягає свѣтло Евангєлія, що зможе сила Христа Искупителя.

Рѣкъ сей, которій уже кѣнчитєся, не мало, якъ то на початку сказалиємо, принєсѣ ознакъ ѳтживаючиєй вѣры. Кѣбы то она мовъ та искра вросла до сильной поломѣни, которійбы по знищенію корєней злого, скоро устроивъ дорогу для ѳтновлєня норѣвѣвъ и повзятія спасєнія. Мы жє поставлєніи сєредъ такъ неприяэненой буры на челѣ таинственнаго корабля Церкви вносимо мысль и умъ Нашъ до керманича Божого, которій єъ ключемъ въ рудѣ сидитъ невидимый въ кораблє. Господи, Ты видишь, якъ зъ всѣхъ сторонъ зѣрвалиєся вѣтры и великою силою зволнованє болванами шумитъ морє. Роскажи, молимъ Тя, Ты що одинъ, можєшь, и вѣтрамъ и морю. Верни роду чѣловѣческому миръ истинный которого свѣтъ дати не може, супокѣи порядку. Сє єсть: нєхай за Твоею ласкою и побудкою повернуть люди до должнаго порядку, возобновивши попередно, якъ подобає въ собѣ побожнѣсть къ Богу, справєдливѣсть и любовь къ ближнимъ, умѣреннѣсть къ собѣ самымъ, побѣдивши розумомъ похоты. Нєхай прїйдє царство Твое и най порозумѣють що належитъ Тобѣ пѣдлягати и служити и тїи, которій правды и спасєнія далеко ѳтъ Тебє, безуспѣшно шукають. Въ Твоихъ законахъ єсть справєдливѣсть и ѳцѣвєска лагѣднѣсть; и крѣмъ того до ихъ захованья подаєшь намъ самъ зъ власной волѣ способну дѣйствомъ Твоимъ силу. Борбою єсть житє людскє на земли, но самъ приглядаєшь сраженію и вспомагаєшь чѣловѣка, щѣбы побѣдивъ и слабого подносишь, и побѣдителя вѣнчаєшь. (Зри св. Авг. до Псал. 32).

И тыми мыслями поднесеніи до веселѣи и сильной надѣи, удѣляємъ Вамъ, почтенніи братья, и духовєнству и всеми народови католическому, яко залогъ небесныхъ благодатей и въ доказъ нашої ласкавости милѣстиво въ Господѣ Апостольскє благословєніє.

Дано въ Римѣ при св. Петрѣ въ самъ день Рождества Господа нашего Иисуса Христа року 1888, папства нашего XI.

Левъ П. П. XIII.

Ото есть тое величественное посланіе Его Святости „Ехеunte jam anno“, которе захотити повинно каждого католического христіяннина, а предъ всемъ каждого католического священника къ що разъ бѣльшому успѣванью въ добродѣтелехъ христіянскихъ въ цѣли що разъ дальшого розширенья царства Божого на земли.

Отъ Митрополитальнаго Ординаріята.

Львѣвъ, дня 21. Марта 1889.

Ч. 17.

Ч. 132|орд. — Отповѣдь Св. Отца на адресъ П. Т. Епископата Австрійскаго.

Святѣйшій Отецъ нашъ Левъ Папа XIII изволивъ выдати пѣдъ днемъ 28 Сѣчня т. р. отповѣдь на адресъ П. Т. Епископата Австрійскаго о бѣдственнѣмъ положенью Апостольскаго Престола найновѣйшими часами Его Святости предложенъ, котора дословно такъ гласить:

LEO PP. XIII.

Dilecti Filii Nostri, Venerabiles Fratres, Salutem et Apostolicam Benedictionem. Res inter adversas quibus premimur haud levi Nobis solatio semper fuit eorum dilectio, quos arctius prae ceteris iungit Nobiscum caritas fraterni nominis, et pastoralis muneris similitudo. Imprimis vero delectati sumus eorum studiis, qui per varias orbis regiones, litteris communiter ad Nos datis, testati sunt se ingenti adsensu excipere querelas Nostras de laesis iuribus Apostolicae Sedis, se libertatem eius tueri et vindicare praesidia quibus eam munierat fidelium pietas, consensio supremorum principum ac providentia Dei. Exhinc perspiciatis, Dilecti Filii Nostri, et Venerabiles Fratres, quam gratae Nobis litterae extiterint coniunctis studiis a Vobis datae, quibus diserte ea prae Vobis tulistis, quae jam plurimi in Episcopatu fratres sentire se ac velle litteris suis expresserant. Neque Vos celare volumus peculiarem quam cepimus voluptatem ex cura quam gessistis, ne serius, quam in votis erat, ad Nos perveniret novum hoc voluntatis Vestrae testimonium. Nam quum dies rei gerendae aptissima ea foret qua de communibus negotiis acturi convenire Vindobonam consuestis, nolulistis ex dilatione interposita solemnem coventui studia Vestra retardari, ne segnius officium pietatis obisse videremini, quam dignum erat fide et gravitate Vestra. Nova porro huic officio accessit commendatio ex eo quod nullum litterae proderent fracti, deiectione animi indicium, sed firmam certamque fiduciam in aeterno Ecclesiae Conditoris positam, qui numquam in Se sperantes fefellit nec fallere potest. Laeta, quae capitis omina ex recenti

gratulatione. Nostra benigne excipimus; ea namque profecta agnoscimus ex praestanti dilectione Vestra et incenso studio, quo exoptatis bona quae praecinitis eventura. Sapienter interim pieque facitis, dum concordēs funditis coram Deo preces: harum enim ope tantum effici potest ut communia impleantur vota. Haud absimili caritatis affectu Nos Eum rogabimus, ut gratiae Suae muneribus ubertim Vos repleat, quorum in auspiciū Apostolicam Benedictionem Vobis. clero et fidelibus Dioecesium, quibus praeestis, peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud S. Petrum die XXVIII. Januarii Anno MDCCCLXXXIX., Pontificatus Nostri Undecimo.

LEO PP. XIII. m. p.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 12. Марта 1889.

Ч. 18.

Ч. 116 орд. — О установленью черезъ Св. Апост Престолъ 2-й и 3-й институціи для Епархіи Станиславѣвской.

Ведля заявленья Св. Конгрегаціи de propaganda fide зъ дня 18. Студня 1888 изволивъ Святѣйшій Престолъ Апостольскій на дотычне предложенье П. Т. Епископского Ординаріята Станиславѣвского — установити Епископскій Ординаріятъ Перемышльскій второю а Митрополитальнй Ординаріятъ Львѣвскій третою инстанцією апеляціиною для справъ дисциплинарныхъ, спорныхъ и супружескихъ греч. кат. Епархіи Станиславѣвской.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ дня 25. Лютого 1889.

Ч. 19.

Ч. 864. — О формѣ Вч. Урядами декан. Митроп. Консистоіи предкладаемыхъ справозданій.

Зъ причины повтаряючихся случаевъ, що Вч. Уряды деканальні въ своихъ справозданьяхъ не тѣлько рѣзнодорожні справы совокупають, але такожъ и о рѣзнодорожныхъ предметахъ трактуютъ, — видить ся Митрополитальна Консистоія споводованою поновити давнѣйшій распорядженья и приказати, абы Всч. Настоятелѣ деканата на будучность свой справозданья предкладали на цѣломъ аркуши паперу, четко написаніи, и для каждой справы и предмета особно; — понеже правильна агенда тутейша того необходимо wymagaе. — Митрополитальна Консистоія живить полную надѣю, що Всч. Настоятелѣ

деканатѣвъ схотятъ повышу инструкцію точно заховувати, а тымъ самымъ усторонятъ дотеперѣшнїй излишнїй переписки.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, 25. Лютого 1889.

Ч. 20.

Ч. 125|орд. — Сообщаеся прошеніе Провинціалата О.О. Іезуитѣвъ взглядомъ складокъ на будову конвикта въ Хировѣ.

Провинціалъ Ордена О. О. Іезуитѣвъ О. Михайлъ Мицельскій ѡтнесся ту съ прошеніемъ: звернути увагу Вс. Священства на запрошенье до подаваній въ цѣли довершенья дома для помѣщенья конвикта молодежи въ Хировѣ, которе то запрошенье непосредственно изъ стороны Провинціалата до Священства и мирянъ розѣслане буде. — Що нынѣшнымъ сообщаеся Вч. Архіепархіальному Священству.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, 12 Марта 1889.

Ч. 21.

Ч. 2270. — О пересылцѣ шематизма до всѣхъ Всч. Урядѣвъ деканальныхъ:

Пересылаеся каждому Всч. Урядови деканальному шематизмъ Вч. Клира Архііецеазального на рѣкъ 1889 въ тѣлько примѣрникахъ кѣлько деканатъ числитъ парохій и сотрудничествъ экспонованныхъ — съ препорученіемъ, щобы съ покликомъ на здѣшне распорядженье зъ дня 6 Студня 1888 — Ч. 8.293 (Львѣвско-Архіепархіальнїй Вѣдомости Ч. I—2.) каждому парохви и экспонованому сотрудникови 1 примѣрникъ тогоже доручивъ, и до безпроволочной уплаты 90 кр. отъ примѣрника завѣзавъ, — а собрану належитѣсть за всѣ примѣрники найдалше до 15 Червня т. р. тутъ переславъ. — Понеже каждый душпастырь обовязанный есть шематизмъ для канцеляріи парохіальной набути, и цѣна тогоже, помимо побѣльшенья объема и значныхъ коштѣвъ друку — зѣстала знижена, то Митроп. Консистерія надѣся, що въ уплатѣ належитости за той шематизмъ не буде подѣбныхъ рестанцій якъ минувшихъ лѣтъ, но що вся належитѣсть за тойже въ приписанѣмъ речинци нехибно уплаченою зѣстане.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 30. Марта 1889.

Ч. 22.

Обвѣщеніе конкурсове.

Митрополитальна Консисторія росписуе на конкурсъ слѣдующіи парохіи:

- а) пѣдъ днемъ 23 Лютого 1889 съ речинцемъ до 20 Цвѣтня 1889:
- Ч. 1564. Липовицю, дек. Перегиньского, наданья цѣсарского,
- б) п. д. 7 Марта 1889 съ речинцемъ до 2 Мая 1889:
- Ч. 1952. Киѣгиничи, дек. Ходорѣвского, наданья приватного.
- Ч. 1956. Дубовицю, дек. Журавеньского, наданья приватного.
- Ч. 1958. Бужокъ, дек. Олеского, наданья приватного;
- в) п. д. 9 Марта 1889 съ речинцемъ до 4 Мая 1889:
- Ч. 2032. Яхторѣвъ, дек. Унѣвского, наданья Преосвященнаго Митрополита;
- г) п. д. 14 Марта 1889 съ речинцемъ до 9 Мая 1889:
- Ч. 2103. Щуровичи, дек. Холоевского, наданья приватного.
- Ч. 2140. Струсѣвъ, дек. Теробовельского наданья приватного.
- д) п. д. 21 Марта 1889 съ речинцемъ до 16 Мая 1889:
- Ч. 2264. Пѣдгайчики, деканата Унѣвского, наданья приватного.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

П Р И М Ъ Ч А Н І Е: Въ Львѣвско-Архіепархіальныхъ Вѣдомостяхъ Ч. II., — 12. въ распорядженію п. Ч. 50|орд.: о убезпеченіи будынкѣвъ церковныхъ и парохіальныхъ на стор. 17. бук. д) має бути мѣсто: „конвентѣвъ“ — „конвиктѣвъ“. —

ХРОНИКА.

И м е н о в а н ь я.

Орд. школьн. Комисарами именованъ.

Ч. 1084. О. Іоаннъ Любѣнецкій администраторъ деканата Роздѣльскаго и парохъ въ Розвадовѣ для школь Роздѣльскаго деканата.

Ч. 1672. О. Василій Фуртуна поч. крыл. деканъ и парохъ въ Тарнопелі для Глубочскаго школьн. округа, который до Тарнопѣльскаго прилучено.

Представителемъ гр. к. обряда именованый.

Ч. 1085. О. Іоаннъ Любѣнецкій администраторъ деканата Роздѣльскаго и парохъ въ Розвадовѣ при ц. к. окр. Радѣ школьн. Жидачѣвской.

Похвальну грамоту съ правомъ употребленья экспозиторій крылошаньскихъ получивъ.

Ч. 57. О. Панкратій Билиньскій парохъ въ Токахъ за довголѣтній, совѣстній, ревній и успѣшній труды въ душпастирствѣ.

У м ѣ щ е н ь я.

а) Завѣдательства получили ОО.:

Ч. 1153. Николай Демчишинъ сотр. Золитникъ въ Пѣдгайчикахъ дек. Унѣвск.

Ч. 1295. Михаилъ Гарбачевскій сотр. Сушна въ Бѣлѣмъ дек. Нараев.

Ч. 1495. Іоаннъ Глодзинскій завѣд. Чанижа въ Ясенѣвцахъ дек. Золотѣвскаго.

Ч. 1838. Николай Бѣлецкій завѣд. Стынявы въ Голина дек. Калущ.

Ч. 1838. Анатолій Долинскій сотр. Перегиньска въ Яхторовѣ дек. Унѣв.

Ч. 2024. Іоаннъ Топольницкій сотр. Олеска въ Соколѣвцѣ дек. Олескаго.

Ч. 2136. Іосифъ Фолисъ сотр. Кустина въ Ляшковѣ дек. Холоѣвскаго.

б) Завѣдательство *exsurrendo* получилъ.

О. Григорій Содомора сотр. Кобыловолокъ, парохія Янѣвъ дек. Терѣб.

в) Сотрудничества получили ОО.:

Ч. 579. Антоній Захаріясевичъ новопост. пресв. прив. сотр. въ Сушнѣ дек. Холоев.

Ч. 1154. Іоаннъ Сендецкій завѣд. Вишневчика сотр. сист. въ Золотникахъ дек. Терѣб.

Ч. 2225. Алекс. Левицкій новопост. пресв. сист. сотр. въ Олеску.

В в е д е н ь я ОО.:

Ч. 1378. Михаилъ Форысъ яко сотр. въ Войниловѣ, дек. Кал.

Ч. 1459. Адамъ Марковскій яко завѣд. Илова, дек. Розд.

Ч. 1899. Игнатій Юхновичъ яко парохъ Помоняты, дек. Ходор.

Ч. 1925. Іосифъ Охримовичъ яко парохъ Лолина, дек. Скольск.

У в ѣ л ь н е н ь я ОО.:

Ч. 1458. Михаилъ Форысъ ѡтъ завѣд. Илова.

Ч. 2133. Николай Бѣлецкій ѡтъ завѣд. Стынявы.

Ч. 2356. Іоаннъ Гиличинскій ѡтъ парохіи Яхторовѣ.

Ч. 2357. Михаилъ Гарбачевскій ѡтъ сотр. въ Сушнѣ.

Въ пропозиціи умѣщеніи ОО.:

Ч. 89. На Иванѣвцѣ: 1. Емил. Левицкій, 2. Петръ Петрицкій, 3. Дам. Склепковичъ

Ч. 418. На Дмытровича: 1. Димитрій Склепковичъ, 2. Созонтъ Медвецкій.

Ч. 419. На Пеняки: 1. Левъ Горалевичъ, 2. Ярославъ Стеткевичъ.

Ч. 420. На Бережницю: 1. Петръ Петрицкій, 2. Юліянъ Галькевичъ.

Ч. 636. На Городыславича: 1. Самеонъ Конопка, 2. Іосифъ Реваковичъ, 3. Александ Петровичъ; — въ списѣ: Михаилъ Гвоздецкій, Іосифъ Каминьскій, Діонизій Заневичъ, Теофаль Задорецкій, Владиславъ Съельскій, Атанасій Юркевичъ, Дудынскій Іоаннъ, Билинкевичъ Айталь, Іоаннъ Яримовичъ, Павель Козюкъ, Петръ Радзикевичъ, Анатоль Долинскій и Созонтъ Медвецкій.

Презенты получили ОО.:

- Ч. 1536. Павелъ Филиповскій на Вишнѣвъ.
 Ч. 1673. Ерасть Перфецкій на Плетеничи (отъ Митроп. Ординаріята).
 Ч. 1865. Іосифъ Реваковичъ на Хмелѣвку (отъ вѣспѣлв. Кат. Рогальской).
 Ч. 1990. Лука Бобровичъ на душпастырство при головной больницѣ въ Львовѣ.
 Ч. 2137. Іоаннъ Зальескій на Полянѣ.
 Ч. 2212. Іоаннъ Венгрияновичъ на Ходовицю.

Вставленося до в. Президіи ц. к. Намѣстн. взглядомъ институціи ОО.:

- Ч. 1155. Романа Чировского на Стратинъ.
 Ч. „ Емилиана Волянського на Ходачкѣвъ малый.
 Ч. 1673. Ераста Перфецкого на Плетеничи.
 Ч. 1740. Петра Щавковского на Голобутѣвъ.

В. Президія ц. к. Намѣстн. соглашаеся на кан. институціи ОО.:

- Ч. 1628. Юліана Галькевича на Стрѣлкѣвъ.
 Ч. 2021. Іосифа Любѣнецкого на Новошинъ.
 Ч. 2021. Емилиана Чайковского на Глубочокъ.

До институціи завѣзваніи ОО.:

- Ч. 7749/88. Іоаннъ Токаръ на Вишневчикъ.
 Ч. 8697/88. Стефанъ Лежогубскій на Ольховецъ.
 Ч. 326. Іосифъ Бандыра на Надѣтичи.

Канон. институціи получили ОО :

- Ч. 1838. Іоаннъ Гиличинскій зъ Яхторова на Стыняву.
 Ч. 1872. Антоній Желеховскій зъ Подгорець на тую же парохію.
 Ч. 1946. Александеръ Юрикъ зъ Стѣльска на туюже парохію.

Власть двѣ св. Литургіи служити получилъ О.:

- Ч. 2174. Іоаннъ Стрѣльбицкій, сотр. въ Курянахъ, на часъ слабости пароха.

Декретъ увѣльнення ѿтъ испита конкурсового получилъ О.:

- Ч. 1560. Романъ Чировскій парохъ Ходачкова мал.

Митропол. Консисторія вставилася до в. Президіи Рады шкѣльной краевой.

- Ч. 616. О вставленіи до в. Министерства въ цѣли заименованья о. Григорія Яремы, суплента-катихита при ц. к. реальной гимн. въ Бродахъ, дѣйствительнымъ кзтехитомъ тамже.

Принятіи до тутейшой гр. кат. генер. семинаріи.

- Ч. 1936. Маріанъ Литвинъ на III. р. ев. Богословія.
 Ч. „ Зенонъ Гутковскій „ II. „ „ „

Н е к р о л о г і я.

- Ч. 1548. Орестъ Кичура, ювильягъ дефиціентъ, померъ дня 13 Лютого 1889.
 Ч. 1877. Юстинъ Залускій парохъ въ Гологорахъ померъ дня 23 Лютого 1889.

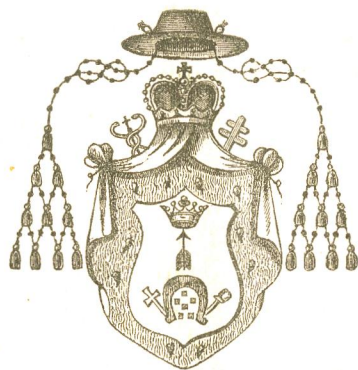
Души ихъ поручаються молитвамъ Всеч. Кліра.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 30. Марта 1889.

Сильвестеръ

Митрополитъ.

ЛВѢВСКО-АРХІЕПАРХІЯЛЬНІЙ

ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1889.

Выдано дня 13. Цѣтня.

Ч. IV.

Ч. 29|орд.

Ч. 23.

Инструкція св. Конгрегаціи Инквизиціи въ справахъ супружескихъ.

Св. Конгрегація Инквизиціи выдала п. д. 12. Студня 1888 — слѣдующую инструкцію въ справахъ супружескихъ:

INSTRUCTIO

SUPER MATRIMONIIS MIXTIS

AD PATRIARCHAS, ARCHIEPISCOPOS ET EPISCOPOS RITUUM ORIENTALIUM.

Cum Christianorum coniugium unionem inter Christum et Ecclesiam exprimat, monente Apostolo Paulo — *Sacramentum hoc magnum est, ego autem dico in Christo et in Ecclesia* — (1), aperte patet sanctum prorsus esse vinculum maritale, quo inter se ipsi copulantur. Cum autem fides sit omnis sanctitatis radix atque fundamentum, pariter nemo non videt, coniuges ut mutua sese unione sanctificent, sicut in reliquis, ita et potissimum fide cohaerere debere.

(1) Ad Eph. V. 32.

Mirum proinde non est, si inter cetera quae matrimonium impediunt, etiam illud accensetur quod *mixtae communionis* impedimentum proprio nomine appellatur.

Iam vero, cum in Orientalibus quibusdam regionibus nonnullae hac super re difficultates ortae sint, atquae anxietatibus non paucis viam aperuerint, Sanctissimus Dominus Noster Leo divina Providentia PP. XIII pro eo quo erga Orientales gentes zelo inflammatur, Supremae Congregationi S. Romanae et Universalis Inquisitionis mandavit, ut ad huiusmodi difficultates et anxietates amoliendas opportunam Instructionem elaboraret. Quibus iussionibus obsecundans S. Congregatio, ea quae sequuntur statuenda censuit.

1. Huius impedimenti natura, quemadmodum omnes norunt, ea est, ut matrimonii foedus inter eos qui baptisati sunt, iniri nequeat, quando altera eorum pars haeretica vel schismatica sit. At catholicorum cum haeticis, et contra, nuptiae illicitae sunt quidem, sed nihilominus valent. Ingens propterea discrimen intercedit inter impedimentum mixtae communionis seu religionis et alterum quod propria appellatione dicitur *disparitatis cultus*. Primum enim locum habet inter Christianos; secundum afficit matrimonia Christianorum cum non baptizatis, sive iudaei sint sive infideles cuiuscumque sectae, sive etiam catechumeni. Coniugia itaque inter personas cultu dispares sunt prorsus irrita; mixta vero valida, sed graviter illicita.

2. Facili porro nogotio perspicitur cur connubia catholicorum cum heterodoxis antiquissimi canones, quemadmodum recentiores Consiliorum ac Summorum Pontificum sanctiones, omnino reprobarunt ac reprobant, damnarunt ac damnant. Reprobanda enim sunt sive ob vetitam, quam secumferunt, in divinis rebus communionem, et exinde derivans scandalum, sive ob impendens catholico coniugi perversionis periculum, sive ob pravam sobolis institutionem. Accedit etiam huiusmodi coniunctionibus facile promoveri funestissimum in religionis negotio, uti vocant, indifferentismum. Sed alia etiam pernicioosa consecutaria ex huiusmodi coniunctionibus dimanant, cum catholicos inter et acatholicos vix ac ne vix quidem ea inveniatur animorum concordia, quae inter coniuges necessaria prorsus est. „Quomodo enim, ait S. Ambrosius(1), potest congruere charitas, ubi discrepat fides?“ Hinc vel ipse Zonaras iure animadvertit(2), matrimonialem societatem catholicos inter et acatholicos eo etiam ex capite esse reprobendam, quod miscenda non sunt quae naturam, ut inter se misceri possint, non habent: „Nam qui simul ita vivunt, ut eorum animi in iis, quae ad fidem pertinent, contrario modo affecti sunt, quo pacto eos in aliis rebus convenire posse quispiam arbitrabitur? quorumque sensus in iis quae sunt fidei quorum prima est atque praecipua ratio, minime congruunt, quo pacto inter se aequis animis in reliqua vitae societate communicabunt?“

4. Quare mirum non est, si antiqua Concilia vetant catholicis, ne nuptias cum haeticis, sicut et cum infidelibus, concilient, nisi hi orthodoxam fidem amplectantur. Sic Conc. Laudicenum(3) de haeticis, praescribit: *Quod non oportet cum omni haeretico matrimonium contrahere vel dare filios aut filias:*

(1) L. II. cap. 9 de Abrah.

(2) In not. Ad Can. 14 Conc. Chalc. apud Bevereg.

(3) Can. XXXI.

sed magis accipere, si se christianos futuros profiteantur. Consonat Agatense (1): Quoniam non oportet cum omnibus haereticis miscere connubia et filios vel filias dare, sed potius accipere, si tamen profitentur christianos futuros esse se et catholicos. Et Chalcedonense in superius memorato canone: Sed neque haeretico vel pagano vel iudaeo matrimonio coniungere, nisi utique persona, quae orthodoxae coniungitur, se ad orthodoxam fidem convertendam spondeat.

5. Ex iis, ut alia silentio praetereamus, satis quidem apparet matrimonia mixta esse prorsus illicita: qua de caussa S. Mater Ecclesia merito ea semper detestata est, ac fideles ab illis contrahendis abstertere studuit. Ad amovenda tamen pericula quae ex mixtis nuptiis provenire possunt, concurrere debent circumstantiae, ceu scribit s. m. Bened. XIV (2), quae cum ab eo, qui facultatem dispensandi habet, expensae fuerint, aditum aperiunt concessioni legitimae dispensationis cuius vi matrimonium inter partes, haeticam unam alteramque catholicam, licitum reddatur. Hae circumstantiae, cuiusmodi est Ecclesiae utilitas, bonum publicum, gravissimum malum vitandum, et aliae, quae canonicas caussas ad elargiendas matrimoniales dispensationes generatim necessarias constituunt, praerequiruntur ad impedimentum mixtae communionis aliquo in casu relaxandum: sed, quod sedulo est animadvertendum, minime sufficiunt.

6. Exigendae enim praeterea sunt opportuna a contrahentibus cautiones de amovendo a coniuge catholico perversionis periculo, de conversione coniugis acatholici ab illo pro viribus curanda, ac de universa prole utriusque sexus in catholicae religionis sanctitate omnino educanda. Has autem cautiones ius naturale ac divinum cum postulet, nulla unquam humana auctoritate mixtae nuptiae sine ipsis permitti possunt.

7. Positis igitur canonicis caussis, ac praehabitis memoratis cautionibus, quibus arcentur quae legi naturali aut divinae adversantur, ab ecclesiastica competente auctoritate dispensatio in lege mixta connubia prohibente impetranda est, ut absque piaculo celebrari possint; ea deficiente numquam gravi culpa vacant.

8. Illicitum porro ac sacrilegum est se sistere coram haeretico seu schismatico ministro ante vel post contractas mixtas nuptias, quoties ipse ut minister sacris addictus adsistat, et quasi parochi munere fungens; nam pars catholica ritui haeretico aus schismatico se consociaret, ex quo vetita omnibus haberetur cum haereticis in eorum sacris communicatio. Quare ita contrahentes mortaliter peccarent ac monendi sunt. Si vero, ut in nonnullis locis evenit, haereticus seu schismaticus personam agat magistratus mere civilis, et quidquid ipse praestat, civilis dumtaxat et politicus actus sit, ac civiles effectus respiciat, et nulla prorsus acatholici ritus professio habeatur, aut inde colligi possit, non improbatur quod pars catholica urgentibus schismaticis seu haereticis, aut civili lege imperante, eundem ante vel post initum matrimonium adeat.

9. Sciant insuper animarum pastores, si interrogentur a contrahentibus vel si certe noverint eos adituros fore ministrum haeticum sacris ad-

(1) Can. LXVII.

(2) De Syn. Dioec. Lib. VI. Cap. V. n. IV.

dictum ad nuptialem consensum praestandum, silere se non posse, sed monere eosdem debere sponso do gravissimo peccato quod patrant. Verumtamen, ad gravia praecavenda mala, si in aliquo peculiari casu sacerdos seu parochus non fuerit interpellatus a sponso, an liceat nec ne adire ministrum haereticum vel schismaticum, et nulla fiat ab iisdem sponso explicita declaratio de eodem adeundo, praevideat tamen eos forsan adituros ad matrimonialem praestandum vel renovandum consensum, atque insuper ex adiunctis in casu concurrentibus praevideat monitionem certo haud esse profuturam, imo nocituram, indeque peccatum materiale in formalem culpam vertendum; tunc sileat, remoto tamen scandalo et dummodo aliae ab Ecclesia requisitae condiciones atque cautiones rite positae sint, praesertim de libero religionis exercitio parti catholicae concedendo, nec non de universa prole in religione catholica educanda. Quod si sponsi ad parochum, seu sacerdotem catholicum pro benedicendis nuptiis accedant postquam eas coram ministro haeretico seu schismatico celebraverint, idque publice notum sit vel ab ipsis sponso notificetur, catholicus sacerdos huic matrimonio non intererit nisi, servatis, uti supponitur, ceteroquin servandis, pars catholica facti poenitens praeviis salutaribus poenitentiis a patrata culpa absolutionem rite prius obtinuerit.

10. Pauca de *sponsalibus* addenda supersunt. Sponsalia inter unam partem catholicam et alteram schismaticam seu haeticam illicita sunt atque adeo invalida nisi praevia legitima dispensatione celebrantur.

11. Itaque pro ea sollicitudine qua erga commissas sibi oves gerunt, enixe curabunt locorum Antistites, ut eas a mixtis nuptiis quoad fieri possit, deterreant, aut saltem nonnisi observatis adamussim debitis cautelis, legitimeque impetrata dispensatione illas permittant, eisdem impense inculcantes catholicum dogma, quod nempe, extra catholicam Ecclesiam salus obtineri non possit. Insistant celebris Apostolorum discipuli S. Ignatii M. verbis(1): *Ne erretis, fratres mei: si quis schisma facientem sectatur, regni Dei haereditatem non consequitur.* Excitandus tum a Vobis ipsis, tum a reliquis animarum pastoribus, christianus populus ad catholicam fidem et unitatem ardentiori usque studio custodiendam, atque ideo ad omne illius deserendae periculum vitandum, ut praefixus finis circa matrimonia mixta obtineatur.

12. Erit pariter eorundem Praesulum, efficere, ut et fidelium memoria nunquam excidat notissimum naturalis divinaeque legis praeceptum, quo non solum peccata, sed et pericula ad peccatum proxime inducentia fugere iubemur; uti etiam aliud praeceptum, quo parentibus iniungitur filios educare in disciplina et correptione Domini, ac propterea ipsos erudire ad verum cultum qui Deo unice in catholica Ecclesia exhibetur. Hinc oportet, animarum Curatores monere, ut gregi suo solertes invigilando, simul ac compererint adesse iuvenes vel virgines coniugale foedus cum heterodoxis inire volentes, ipsos eorumque parentes salutaribus imbuant doctrinis, nihilque omittant, quo eos a transgrediendis Dei et Ecclesiae mandatis avertant. Edocendi denique fideles qua publicis catechesibus, qua privatis instructionibus circa constantem hac in re Ecclesiae doctrinam, ne unquam eos capiat oblivio canonum mixta connubia detestantium.

(1) Epist. ad Philadelph.

13. Et quoniam in gravissimo hoc negotio solius presbyteri arbitrio nil est relinquendum, ipsis iniungendum erit, ut de quolibet mixto matrimonio contrahendo quantocius Episcopum certiores reddant, accuratissime delatis omnibus rerum, locorum, et personarum circumstantiis. Tam Episcopi quam parochi sedulo invigilent ut coniuges datas cautiones fideliter adimpleant.

Haec ut Summi Pontificis iussa faceret Sacra Congregatio Vobis significanda duxit, atque interim fausta omnia ac felicia adprecatur.

Datum Romae ex Cancellaria S. Officii die 12 Decembris 1888.

IOSEPHUS MANCINI S. R. et U. I. Notarius.

Що подаєся до вѣдомости всеч. священства.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 24. Сѣчня 1889.

Ч. 24.

Ч. 37/орд. — Препоручаєся розпродажъ въ пользу „Дѣвочого воспиталища“ Достохв. Ставропигійскимъ Институтомъ дарованыхъ музыкальныхъ сочиненій.

Митрополитальный Ординаріятъ яко Покровитель „Дѣвочого Воспиталища“ подѣ управленіемъ Иноквиѣ Чина св. Василія В. — получивъ отъ Достохвального Института Ставропигійского яко даръ въ пользу сего Воспиталища 500 примѣрникѣвъ Кантаты и 460 примѣрникѣвъ Марша, изданныхъ въ честь Юбилея 40-лѣтнего царствованья Его Величества Цѣсаря Францъ Іосифа І. — Подаючи той великодушный датокъ яко подражанія достойный примѣръ до вѣдомости Всч. Священства, звертаєся Митроп. Ординаріятъ до Вч. Урядѣвъ деканальныхъ съ тымъ, щобы на найблишѣмъ Соборчику деканальнѣмъ Вч. Духовенству выше згаданъ музычнъ кусники до набуванья препоручили и надѣся, що Вч. Духовенство при своемъ жертволюбію и ревности на цѣли богоугоднъ и народнъ охочо и готово причинится для добра Воспиталища и розкупить весь накладъ. Цѣна примѣрника устанавляєся на 80 кр. — Всч. Уряды деканальнъ запитаются, кѣлько примѣрникѣвъ Всч. Духовенство деканата замовить и предложить о тѣмъ безпроволочно донесенье, — по чѣмъ примѣрники въ означенѣмъ числѣ немедленно высланъ будутъ.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 16. Марта 1889.

Ч. 25.

Ч. 223/орд. Препоручаєся куповати новонапечатанный Часословъ.

Ставропигійскій Институтъ донѣсь тутъ, що нове выданье „Часослова“ уже укѣнчене и продаєся въ переплетѣ по цѣнѣ 10 злр., а брошуро-

ванный по цѣнѣ 8 злр. О томъ повѣдомляеся Вч. Духовенство съ препорученьемъ, купити речену книгу для церквей, которы ей потребуютъ.

Отъ Митрополитальнаго Ординарія.

Львѣвъ дня 8. Цвѣтня 1889.

Ч. 26.

Ч. 1.487 — Подаеся до вѣдомости Вч. Священства отворенье новой лѣчницѣ бесплатной въ Львовѣ.

Зарядъ ново-отвореной лѣчницѣ бесплатной въ Львовѣ — повѣдомивъ подъ днемъ 9. Лютого т. р. тутейшу Митроп. Консисторію, що дня 15. Сѣчня т. р. отвореною зѣстала въ Львовѣ при улицѣ Сикстуской Ч. 31 — „Обща лѣчница бесплатна“, где приходячимъ убогимъ хорымъ удѣляною буде бесплатно порада лѣкарска, а взглядно и помѣчь операційна.

Въ лѣчницѣ той ординуютъ слѣдующіи лѣкарѣ:

Д-ръ Еберсъ, Глюзинскій, Янда, Писекъ, Соханскій, Вичковский, Барончъ, Гостыньскій, Зѣмбицкій, Былицкій, Фестенбургъ, Стройновскій, Князьолуцкій, Вахтель, Коссака и Фухсъ.

Въ недѣли и дни праздничніи лѣчница есть замѣнена.

Тое подаеся до вѣдомости Вч. Священства въ цѣли поученья въ поодинокихъ случаяхъ недужныхъ убогихъ прихожанъ.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, 8. Цвѣтня 1889.

Ч. 27.

Обвѣщенье конкурсове.

Росписуеся на конкурсъ:

Ч. 2468. Посада I-го Проповѣдника при Митроп. Архікатедральной Церквѣ св. ВМЧ. Георгія въ Львовѣ съ речинцемъ до 25 Мая 1889.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 30. Марта 1889.

Х Р О Н И К А.

Письменну признательність Митр. Консисторіи за ревне и успѣшне преподаванье въ школахъ науки религіи получили ОО.:

- Ч. 8288|88. Климентій Соневицкій сотр. въ Гнилицѣ вел.
 Ч. 8451|88. Іоаннъ Гургаль сотр. въ Золочевѣ,
 Ч. 9023|88. Теодоръ Дикій парохъ въ Мартыновѣ,
 Ч. 168. Александръ Зарицкій парохъ въ Турю вел.
 Ч. „ Христофоръ Бобикевичъ парохъ въ Дѣдушицахъ малыхъ,
 Ч. „ Іосифъ Нижанковскій парохъ въ Дѣдушицахъ вел.

Ц. к. Рада шкѣль. кр. удѣлила похвальні декреты ОО.:

- Ч. 1897. Іоанну Роздольскому пароху въ Берлинѣ,
 Ч. „ Юліану Мандычевскому пароху въ Бѣлявцяхъ,
 Ч. „ Теодозію Ефимовичу пароху въ Попѣвцяхъ.

В в е д е н і й ОО.:

- Ч. 2067. Николай Бѣлецкій яко завѣд. Голыня, дек. Кал.
 Ч. 2152. Володимаръ Розлуцкій яко завѣд. Дытатына, дек. Подг.
 Ч. 2329. Іоаннъ Галичинскій яко парохъ Стынявы, дек. Стрыйск.
 Ч. 2358. Антоній Захаріясевичъ яко сотр. Сущна, дек. Холоев.

Въ пропозиціи умѣщені ОО.:

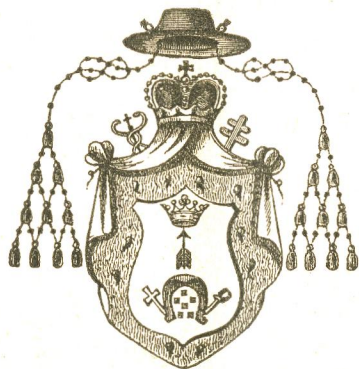
- Ч. 637. На Голобутѣвъ: 1. Іосифъ Бандыра, 2. Петръ Шанковскій.
 Ч. 647. На Хмслѣвку: 1. Іосифъ Реваковичъ, 2. Антоній Рудницкій, 3. Іоаннъ Дудыньскій; — въ списѣ Павелъ Филиповскій, Іеронъ Кмицѣкевичъ, Климентій Соневицкій, Михайлъ Свѣтенькій и Теодоръ Цегельскій.
 Ч. 1294. На Вишнѣвъ: 1. Емилианъ Левицкій, 2. Павелъ Филиповскій, 3. Евгенийъ Ляховичъ; — въ списѣ Юліанъ Бачинскій и Юліанъ Галькевичъ.
 Ч. 1675. На Шпшкѣвцѣ: 1. Ерастъ Перфецкій, 2. Евгенийъ Ляховичъ.
 Ч. 1676. На Перевозецѣ: 1. Юліанъ Бачинскій, 2. Іоаннъ Залескій.
 Ч. 1802. На Лютовиска: Евгенийъ Ляховичъ самъ одинъ.
 Ч. 1803. На Завой: 1. Емилианъ Целевичъ, 2. Петръ Чекалюкъ, 3. Петръ Петрицкій.
 Ч. 1816. На парохію при церквѣ Св. А.А. Петра и Павла въ Львовѣ: 1. Евстахій Меруновичъ, 2. Григорій Словицкій, 3. Іоаннъ Макаревичъ; — въ списѣ: Иполитъ Богачевскій, Николай Свѣтеньскій, Сильвестеръ Лепкій, Іеронъ Алексеевичъ, Константинъ Ярымовичъ, Іоаннъ Гургаль, Айталь Билинкевичъ и Теофилъ Коблянскій.

Вставленося до в. Президіи ц. к. Намѣстн. взглядомъ институціи ОО.:

- Ч. 1998. Луки Бобровича на душпастырство при голов. больницѣ въ Львовѣ,
 Ч. 2086. Михаила Свѣтенького на Медыню,
 Ч. 2212. Іоанна Веягриновича на Ходовицю.

В. Президія ц. к. Намѣстн. соглашаеся на кан. институціи ОО.:

- Ч. 2021. Антонія Ульваньского на Чернушовичи,
 Ч. „ Владислава Сельского на Лукавицю.

ЛВѢВСКО-АРХІЕПАРХІЯЛЬНІЙ

ВѢДОМОСТИ

РѢкъ 1889.

Выдано дня 15. Мая.

Ч. V.

Ч. 28.

Ч. 222/орд. Препоручаея Беч. Клирови Архидіецезальному пренумерованье часописи „Vaterland“.

Выходяча въ Вѣдни часопись „Vaterland“ достойна есть особенной уваги и пѡддержки изъ стороны всего католического австрійского Клира, изъ взгляду, що она весьма ревно заступае интересы св. Церкви, що въ нынѣшнихъ часахъ, коли антицерковна и антихристіянска прасса такъ значителнй розмѣры прибрала, а тымъ самымъ весьма могуще вліяніе на массы жительства розвинула, тымъ пожаданѣйшимъ а даже необходимо потребнымъ оказуея.

Препоручаея прото речена часопись и нашему Вч. Клирови, при чѣмъ саявляея, що администрація ей намѣряе ѡтъ 1 Листопада т. р. розмѣры часописи значительно розширити, такъ що она буде выходить въ форматъ и збѣмъ великой газеты вразъ съ вечернымъ додаткомъ (Abendblatt); пренумерата же установлена сорозмѣрно не висока, бо выносити буде рѢчно 24 здр. а. в. съ почтовою доставкою въ цѣлой монархіи.

Кто намѣренъ буде туюже розширитися маючу часопись ѡтъ 1 Листопада т. р. пренумеровати, схоче до кѡнця Мая т. р. зголоситися впрѡсть до

адміністраціи підъ адресою: An die Administration des „Vaterland“ in Wien III. Bez. Kollergasse Nr. 9.

Отъ Митрополитального Ординарія.

Львѣвъ, дня 13. Цвѣтня 1889.

Ч. 29.

Ч. 317/орд. Препоручаєся газета для народа „Посланикъ“, яко на релігійній підставѣ выдавана — и завзываются всѣ Вч Душпастьрѣ, щобы противодѣйствовали розширенню межи народомъ газетъ вѣрѣ или Церквѣ Христовой противныхъ.

Къ наибольшому сожалѣнію дотеперѣшній нашѣ газеты для народа призначеніи и вже межи народомъ розширеніи, пишуть въ духу и вѣрѣ и Церквѣ Христовой противнѣмъ або хотъ не все въ прихильнѣмъ. Якъ межи иншими газета „Батькѣвщина“ не давно поучовала нарѣдъ, що „просвѣщеніи люде прійшли вже теперъ до того пѣзнанья, що кожда вѣра, хотѣбы и не христіянська, все одно“ — то значить, що вѣра Христова а съ нею всѣ инші вѣроисповѣданья, суть фалшиві; и зновъ пѣддавала народови гадку таяжъ газета, що „може перейти на иншу вѣру“, а им. „на штунду, котора вже и такъ межи Русинами на Украинѣ розширилася и тамъ нарѣдъ обходится безъ Священникѣвъ и безъ церквей.“

Но и яке безмѣрне зло есть въ тѣмъ! Насампередъ зневажаєся дѣло Боже наибольше — дѣло наибольшой, нескѣнченой, всѣ гадки людскіи перевысшающей и правдиво божой любви якъ и неуграниченого милосердія Г. Бога для насъ въ христіянствѣ намъ явленого. А потому побуджуєся нарѣдъ нашъ и высталяєся на небезпеченство утраты вѣры, черезъ сомнѣнія релігійній або и цѣлковите безвѣріе, и такъ ѳдоймаєся ему найпершій и не-обходимый фундаментъ спасенія вѣчного, а наветъ на сѣмъ свѣтѣ, если безвѣріе и въ масы люду ввѣйде, очевидно нѣчо иншого, якъ лишь совершенна погибель людскости наступити мусить.

Впрочѣмъ зарѣвно суть также злѣи и шкодливі газеты, которіи пишуть въ духу, хотъ не вообще вѣрѣ христіянской, але спеціально Церквѣ католической противнѣмъ або неприклоннѣмъ. Бо вѣра Христова не може бути инакше якъ лишь въ Церквѣ Христовой, котора ино одна може бути правдива (якъ и восточна ѳтдѣлена церковь визнає: „вѣрую во едину Церковь“); а если католическа Церковь товъ единовъ правдивовъ Церквовъ Христововъ не есть, то и жадна инша нѣ — и такъ упадає тогды и само христіянство. И не лишь нѣгде инде нема тои полноты дарѣвъ, тыхъ безмѣрныхъ богатствъ и ласкъ Божихъ, яки суть въ правдивѣй Церквѣ Божѣй католической, но и вообще всѣ инші вѣроисповѣданья окрѣмъ вѣры христіянско-католической могутъ лишь въ певныхъ обстоятельствахъ и до часу удержатися; усунѣмо Церковь католическу то тогды будутъ правдиві слова „Батькѣвщины“, же „просвѣщеніи люде прійшли вже до того пѣзнанья, що кожда вѣра все одно“ т. е. що жадне вѣроисповѣданье фундаменту правды не має. И якъ злый есть роздѣлъ христіянъ ѳтъ единой правдивой Церкви Христовой, и яке велике есть згѣршенє свѣтове въ тѣмъ, тоє видимъ также

изъ два разы повтореныхъ слѣвъ послѣдней Архіерейской молитвы Г. І. Христа при тайной вечери: „Да вси едино будутъ; якоже Ты Отче, въ мнѣ, и Азъ въ Тебѣ, да и тѣи въ Насъ едино будутъ: да и міръ въру иметъ, яко Ты Мя послалъ еси.“

Коли отже зъ одной стороны газеты недоброго религійнаго духа такъ дуже злѣе суть и гибельнѣе; зъ другой же стороны народъ нашъ, пробужденный черезъ житіе конституційне и въ просвѣтъ поступающій, доконче корму духовнаго вообще, а въ особенності также газетъ потребуе; то зъ того явно есть, якъ дуже желательнѣе суть газеты въ добромъ религійнѣмъ духу для народа выдаванѣе. А понеже власне теперъ появився „Посланикъ“, газета для народа на подставѣ христіанско-католической редактована, для того Митрополитальный Ординаріатъ взымае все Всечест. Священство, чтобы газету тую предплатовъ и по можности также отвѣтными дописями вспоминало и о розширеніи тойже газеты межи народомъ по всей можности старалося. Предплата стоитъ отъ 1-го Цвѣтня до коньця сего року 1 злр. 50 кр.; адресъ есть: Всч. Левъ Джулинскій, гр. кат. парохъ, Лапшинъ, почта Бережаны.

Заразомъ взымаются всѣ Всч. Душпастырѣ въ имени того страшнаго отвѣта, который въ противнѣмъ разѣ на судѣ Божѣмъ за души имъ повѣренѣе зложити бы мусѣли, чтобы всякими воможными средствами противодействовали розширенію межи народомъ газетъ писаныхъ въ духу, вѣрѣ Христовѣй або Церквѣ католической противнѣмъ або неприклоннѣмъ.

Наконецъ перестерѣгаются Всч. Священники при сей способности, чтобы после общихъ правилъ моральной и самѣе встримовалися отъ читанья газетъ и инныхъ дѣлъ недоброго религійнаго духа, кромѣ важной причины (а въ данѣмъ разѣ и позволенья Ординаріата) та и тогда лишь съ уживаньемъ належащихъ осторожностей такѣе письма читати можна, им. чувати треба, уважати на надаряющіеся покусы, молитися и Г. Бога о помѣчь просити. Если щодень просити мусимъ: „И не введи насъ во искушеніе“ — то и не вольно намъ самымъ выставлятися на покусы безъ достаточной причины и безъ належащихъ осторожностей.

Отъ Митрополитального Ординаріата.

Львѣвъ, дня 25. Цвѣтня 1889.

Ч. 30.

Ч. 1.210. Завзываютъ ся Вч. Душпастырѣ ниже наведенныхъ мѣстцевостей до безпроводочного предложенія своему Урядови декан. статистичныхъ выказовъ о книгахъ метрик. — а Всч. Уряды декан. до припильнованія точного выполненія сего приказа и предложенія реченыхъ выказовъ въ означенѣмъ речинци.

Митропол. Консисторія выдала еще пѣдъ днемъ 24 Лютого 1887 — Ч. 1.314 обѣжники, которымъ препоручила була всемъ Вч. Урядамъ деканальнымъ, щобы рескриптомъ Выс. ц. к. Намѣстничества зъ дня 15 Лютого 1887 — Ч. 7.264 тутъ заудѣлене роспорядженъе Выс. ц. к. Министерства внутреннихъ дѣлъ зъ дня 17. Сѣчня 1887 — Ч. 22.568 дотычно выказовъ книгъ метрикальныхъ — всемъ метрики ведучимъ Душпастырямъ заудѣлили и тыхъ же до точного выполненія всехъ тамъ наведенныхъ и въ нарочно къ тому составлену табелю вписатися маючихъ вопросѣвъ завѣзвали, а такъ спорядженіи и надѣсланіи выказы до 30 Марта 1887 Митрополит. Консисторіи предложили.

Понеже однакъ пѣсля доноса ц. к. статистичной центральной Комисіи зъ дня 19. Сѣчня 1889 — Ч. 787 многіи Душпастырѣ жадного выказа не предложили, многіи же выказы не точніи составили, такъ що оказуеся бракъ тыхъ выказѣвъ изъ слѣдующихъ мѣстцевостей:

- I. *Деканатъ Березаньскій*: 1. Козѣвка, 2. Криве, 3. Лѣсники, 4. Лабшинъ, 5. Ольховець, 6. Золочѣвка.
- II. *Деканатъ Бобреекскій*: 1. Глѣбовичи свѣрскіи, 2. Глѣбовичи великіи.
- III. *Деканатъ Бродскій*: Черниця.
- IV. *Деканатъ Городецкій*: 1. Дубровиця, 2. Городокъ, 3. Керниця, 4. Любѣнь, 5. Мшана.
- V. *Деканатъ Залозецкій*: 1. Колтѣвъ, 2. Мильно, 3. Пѣдкамень, 4. Попѣвѣць, 5. Шишкѣвѣць, 6. Тростянецъ великій.
- VI. *Деканатъ Збарѣвскій*: 1. Гнилицѣ великій, 2. Гнилицѣ маліи.
- VII. *Деканатъ Зборовскій*: Мшана.
- VIII. *Деканатъ Калушскій*: Мостище.
- IX. *Деканатъ Львовско-городскій*: 1. Парохія при закладѣ карнѣмъ мужчинъ, 2. Душстаровництво при закладѣ карнѣмъ инквизитѣвъ, 3. Голоско, 4. Лѣсеничи, 5. Скнилѣвъ.
- X. *Деканатъ Львовско-загородскій*: Гряда.
- XI. *Деканатъ Нараевскій*: 1. Чемериный, 2. Краснопуца, 3. Войтѣховичи, 4. Вербѣвъ.
- XII. *Деканатъ Олескій*: 1. Пѣдгорѣць, 2. Пѣдлѣсье.
- XIII. *Деканатъ Перегиньскій*: Майданъ (прилученый до Прислупѣ).
- XIV. *Деканатъ Пѣдгаецкій*: 1. Новосѣлка кутъ, 2. Новосѣлка ленъ.
- XV. *Деканатъ Рогатыньскій*: 1. Бурштынъ, 2. Яблонѣвъ, 3. Межигѣрѣць.
- XVI. *Деканатъ Скалатскій*: Скалатъ старый.
- XVII. *Деканатъ Сколѣскій*: 1. Хащованъе, 2. Хутаръ, 3. Гребенѣвъ.
- XVIII. *Деканатъ Стрыйскій*: 1. Долге, 2. Дулибы, 3. Голобутѣвъ, 4. Лукавиця выжна, 5. Пѣдгорѣць.
- XIX. *Деканатъ Уневскій*: Ольшаниця.
- XX. *Деканатъ Ходорѣвскій*: 1. Ляшки гѣрніи, 2. Пѣдкамѣнь, 3. Залесѣць.
- XXI. *Деканатъ Холоевскій*: 1. Николаѣвъ, 2. Полове, 3. Середопѣльѣць.

XXII. *Деканатъ Щирецкій*: 1. Бродки, 2. Хоросно, 3. Черепинъ, 4. Дмитрье, 5. Добряны, 6. Гуменецъ, 7. Красовъ, 8. Милошовичи, 9. Мостки, 10. Наварія, 11. Оброшинъ, 12. Поляна, 13. Поршна, 14. Пустомыты, 15. Сиховъ, 16. Солонка, 17. Сороки, 18. Ставчаны, 19. Щирецъ, 20. Толшовъ, 21. Волковъ и 22. Жиравка.

Протое умѣщаютъ ся тутъ поновно вопросы поставленій въ своемъ часѣ ц. к. статистичновъ центральново комисіевъ въ такъ званомъ: „Fragebogen“.

Ad 22.56 | 1887.

Fragebogen.

1. Wie weit reichen die in Verwahrung des Matrikenführers befindlichen Matriken (Tauf-Trauungs-Sterberegister gesondert) in ununterbrochener Reihenfolge zurück?

2. Für welche Zeitperioden befinden sich ausserdem noch Matrikenbücher (Tauf-Trauungs-Sterberegister gesondert) in der Verwahrung des Matrikenführers?

3. Für welche Orte, welche dormalen nicht mehr zum Gebiete der Seelsorgestation des Matrikenführers gehören, befinden sich noch Matrikenbücher (Geburts-Trauungs- und Sterberegister gesondert) in Verwahrung des Matrikenführers und für welche Zeitperioden?

4. An welchen Orten (Seelsorgestationen) befinden sich ausserdem noch ältere auf das Gebiet der Seelsorgestation des Matrikenführers bezügliche Matriken (Tauf-Trauungs- und Sterberegister gesondert) und für welche Zeitperioden?

5. In wie weit können, die sub 1—4 angeführten Matriken als vollständige Verzeichnisse der im Gebiete der Seelsorgestation vorgefallenen Geburten, Trauungen und Todesfälle angesehen werden?

и взывають ся всѣ Вч. Душпастьрѣ выше наведеныхъ мѣстцевостей, щобы вопросы поставленій въ такъ званомъ: „Fragebogen“ въ нарочно къ тому составитися маючу табелю вписали и на тѣмъ же якъ найточнѣйшій дали отвѣты, а такъ составленный выказъ безпроволочно своему Урядови деканальному переслали; — Всч. же Урядамъ деканальнымъ поручаеся точне и скорѣ выполнение сего приказа допильновати и реченій выказы изъ всѣхъ наведеныхъ мѣстцевостей въ речинци до 20. Червня с. р. тутъ безусловно предложити. При тѣмъ примѣчаеся, що ц. к. статистична централна Комисія заявила желаніе, щобы выказы тѣмъ въ нѣмецкомъ языкѣ були составлені.

Отъ гр. кат. Митрополитальной Консistoriі.

Львовъ, 4 Мая 1889.

Ч. 3212. Взымають ся поновно Всч. Душпастырѣ до уплаты наложитости за: „Львѣвско-Архієпархі-
яльнй Вѣдомости.“

Понеже и до теперъ еще многі Всч. Душпастырѣ залягають съ пред-
платою на: „Львѣвско-Архієпархіяльнй Вѣдомости,“ хотя речинець до упла-
ты тоиже на 1. Марта с. р. бувъ назначеный, то умѣщаеся въ Хроницѣ то-
гоже Числа выказъ всѣхъ надѣславшихъ предплату, и взымаются съ покли-
комъ на распоряженіе Митроп. Ординаріята зъ дня 20. Сѣчня 1889 Ч. 47
всѣ Всч. Парохи, Завѣдатель парохій и экспоновані Сотрудники залягаючи
доси еще съ тою предплатою, щобы предплату въ квотѣ 1 зр. 50 кр. а. в.
безпроволочно найдалше але до 30. Червня с. р. тутъ надѣслали.

Отъ гр. кат. Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 4. Мая 1889.

Ч. 32.

Ч. 3511. Вызначаеся речинець до испытѣ конкурсового.

Яко речинець для испытѣ конкурсового парохіяльного назначаются дни
25. и 26. Червня н. с. 1889.

Получившіи соизволеніе поддѣтися такому испытѣви мають явитися пе-
редъ 8 годинною рано дня 25. Червня с. р. въ сали засѣданій консистерскихъ,
где выказавшіся такимъ же позволеніемъ впишутъ свой имена на приго-
тованѣмъ въ той цѣли листѣ.

Отъ гр. кат. Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 9. Мая 1889.

Ч. 33.

Обвѣщеніе конкурсове.

Митропол. Консистерія росписуе на конкурсъ слѣдующі парохіи:

- а) подъ днемъ 13. Цвѣтня 1889 съ речинцемъ до 8 Червня 1889:
Ч. 2981. Бережницю, дек. Стрыйского, наданья приватного.
- б) подъ днемъ 25. Цвѣтня 1889 съ речинцемъ до 20 Червня 1889:
Ч. 3050. Жиравку, дек. Щирецкого, право наданья прислугуе провизорамъ
мѣстцовой Церкви.
- Ч. 3124. Войнилѣвъ, дек. Калушского, наданья приватного.
- в) подъ днемъ 9. Мая 1889 съ речинцемъ до 3. Липня 1889:
Ч. 3451. Надѣтичи, деканата Роздольского, наданья фундаціи Станислава
гр. Скарбка.

Отъ гр. кат. Митрополитальной Консистеріи.

ХРОНИКА.

У м ѣ щ е н ь я.

а) Завѣдательства получили ОО.:

- Ч. 2221. Левъ Горалевичъ завѣд. Петранки въ Олексичахъ дек. Стрыйск.
 Ч. 2359. Миронъ Гуглевичъ сотруд. Городка въ Жиравцѣ дек. Щирец.
 Ч. 2389. Владиміръ Ганицкій зав. Завидовичъ въ Отыневичахъ дек. Ход.
 Ч. 5562. Романъ Чаровскій парохъ Хоначкова малого зрезигновавшій зъ сего парохію получилъ декретъ на завѣд. Стратына дек. Нараевского.
 Ч. 2654. Аполоній Крохмалюкъ сотр. въ Кадлубискахъ дек. Бродского завѣд. тамже.
 Ч. 2940. Михайль Форисъ прив. сотр. въ Войниловѣ дек. Калушского зав. тамже.
 Ч. 3367. Ксенофонтъ Сосенко прав. сотр. Солонки дек. Щирец. завѣд. тамже.
 Ч. 3396. Владиміръ Лотоцкій завѣд. Ольховця въ Кабаровцяхъ дек. Зборовского.
 Ч. 3397. Стефанъ Лежогубскій завѣд. Лѣсникъ въ Ольховцы дек. Бережаньского.

б) Сотрудничества получили ОО.:

- Ч. 2561. Владиміръ Шенкирикъ сотр. Хоначкова мал. въ Дычковѣ дек. Терноп.
 Ч. 2581. Витольдъ Билинскій сотр. Романова въ Стратыні дек. Нараев.
 Ч. 2958. Ілія Лагола новопост. пресв. сотруд. прив. въ Романовѣ дек. Бобр.
 Ч. 3004. Левъ Курмановичъ новопост. пресв. прив. сотр. въ Гнильчу дек. Підгаец.
 Ч. 3020. Іоаннъ Гошовскій, сотр. въ Галичу, (принятый изъ Станиславской діецезіи) сотруднич. въ Перегвиньску.
 Ч. 3182. Николай Кукурудза новопост. пресв. прив. сотр. въ Пушчомытахъ дек. Щирец.

В в е д е н ій ОО.

- Ч. 2493. Іосифъ Фолисъ яко завѣд. Ляшкова дек. Холмев.
 Ч. 2510. Александеръ Юрыкъ, яко парохъ Стѣльска дек. Розд.
 Ч. 2573. Антоній Желеховскій яко парохъ въ Підгѣрцяхъ дек. Стрыйского.
 Ч. 2607. Адамъ Марковскій яко завѣд. Ілова дек. Розд.
 Ч. 2608. Іоаннъ Сендецьскій яко сотр. въ Золотникахъ дек. Терновельского.
 Ч. 2609. Іоаннъ Топольницкій яко завѣд. Соколѣвки дек. Олеськ.
 Ч. 2610. Алекс. Левецкій яко сотр. въ Олеську.
 Ч. 2611. Михайль Гарбачевскій яко зав. Бѣлого дек. Нараев.
 Ч. 2615. Іоаннъ Токаръ яко парохъ Вишневчика дек. Терев.
 Ч. 2624. Володиміръ Ганацьскій яко завѣд. Отыневичъ, дек. Ходорѣв.
 Ч. 2745. Антолій Долынскій яко зав. Яхторова дек. Унівського.
 Ч. 2756. Николай Демчишинъ яко завѣд. Підгайчакъ дек. Унівск.
 Ч. 2811. Юліанъ Галькевичъ яко парохъ Стрѣлкова дек. Стрыйск.
 Ч. 2811. Димитрій Ксїонжекъ яко завѣд. Лукавиць дек. Стрыйск.
 Ч. 2835. Юстынъ Чухаровскій яко сотр. Городка.
 Ч. 2873. Іоаннъ Глозинскій яко завѣд. Ясеновецъ дек. Золочѣвского.
 Ч. 2903. Миронъ Гуглевичъ яко завѣд. Жиравки дек. Щирецкого.
 Ч. 2904. Валеріанъ Харламповичъ, яко парохъ Завидовичъ дек. Городец.
 Ч. 2942. Порфирій Руденскій яко парохъ Петранки дек. Калушск.
 Ч. 2995. Левъ Горалевичъ яко завѣд. Олексичъ дек. Стрыйск.
 Ч. 2996. Аполлиарій Крохмалюкъ яко завѣд. Кадлубискъ дек. Бродского.
 Ч. 3068. Іосифъ Шанковскій яко парохъ Чанижа дек. Олеськ.
 Ч. 3471. Іоаннъ Гошовскій яко сотруд. въ Перегвиньску.

Увѣльненій ОО.:

- Ч. 2511. Іоаннъ Токаръ ѿтъ парохіи Підгайчики.
 Ч. 2522. Володиміръ Ганицкій ѿтъ завѣд. Завидовичъ.
 Ч. 2607. Іоаннъ Топольницкій ѿтъ сотр. въ Олеську.

- Ч. 2608. Николай Демчишинъ отъ сотруд. въ Золотникахъ.
- Ч. 2615. Іоаннъ Сендецкій отъ Завѣд. Вишневчина.
- Ч. 2621. Іоаннъ Сухаровскій отъ завѣд. Отыневичъ.
- Ч. 2623. Вастлій Молчко отъ сотрудн. въ Сушиѣ.
- Ч. 2736. Іоаннъ Іоаннъ Глодзеньскій отъ завѣд. въ Чанижи.
- Ч. 2757. Миронъ Гуглевичъ отъ сотр. въ Городку.
- Ч. 2790. Анатолий Долинскій отъ сотр. въ Перегиньску.
- Ч. 2811. Юліанъ Галькевичъ отъ завѣд. Лукавицѣ.
- Ч. 2811. Димитрій Ксіонжекъ отъ завѣд. Стрѣлкова.
- Ч. 2873. Валеріанъ Харламповичъ отъ парохіи Ягенѳовцѣ.
- Ч. 2891. Іосифъ Шанковскій отъ Завѣд. Олексичъ.
- Ч. 2903. Порфирій Руденскій отъ парохіи Жиравка.
- Ч. 2942. Левъ Горалевичъ отъ завѣд. Петранки.

Въ пропозиціи умѣщеніи ОО.:

- Ч. 1674. На Шельпаки: 1. Симеонъ Конопка, 2. Іларій Рейтаровскій, 3. Іоаннъ Дудыньскій — въ списѣ Владимиръ Голинатый, Климентій Соневицкій и Александръ Мироновичъ.
- Ч. 1800. На Выспу: 1. Іосифъ Бандыра, 2. Павло Козюкъ, 3. Димитрій Склеповичъ.
- Ч. 2100. На Журавно: 1. Іларій Гошовскій, 2. Юліанъ Бачинскій, Іоаннъ Зальескій.
- Ч. 2450. На Устьѣ: Ромуальдъ Фицаловичъ самъ одинъ.
- Ч. 2451. На Яленковате: Климентій Роснецкій самъ одинъ.
- Ч. 2452. На Отыневичи: 1. Корнилій Мандычевскій, 2. Іполитъ Штогринъ, 3. Василій Виницкій; — въ списѣ: Іоаннъ Макаревичъ, Дометій Бородайкевичъ, Володимиръ Долинскій, Михаилъ Бачинскій, Викторъ Соколовскій, Лука Ярымовичъ, Петръ Савчинскій, Атанасій Юркевичъ, Іоаннъ Дудыньскій, Александръ Темницкій, Павелъ Козюкъ и Корнилій Дудыкевичъ.
- Ч. 2523. На Янѳовъ; 1. Іларій Курбасъ, 2. Теофілъ Лавровскій, 3. Іеронъ Кмицѣвичъ — въ списѣ: Михаилъ Свѣтенскій и Александръ Мироновичъ.

Презенты получили ОО.:

- Ч. 2099. Николай Бѣлецкій на Голынь, дек. Калужского.
- Ч. 2589. Іосифъ Реваковичъ на Хмелѳовку, дек. Терѣб.
- Ч. 2692. Діонизій Заневичъ на Городыславичи дек. Бобр.
- Ч. 2747. Корнилій Мандычевскій на Отыневичи дек. Ходор.
- Ч. 2841. Павелъ Филиповескій, на Гозѣвъ, дек. Болехѳовск.
- Ч. 2937. Евгенийъ Ляховичъ на Лютовище, дек. Залоз.
- Ч. 2938. Ерастъ Перфецкій на Шишкѳовцѣ, дек. Залоз.
- Ч. 2939. Левъ Горалевичъ на Пеняки дек. Залоз.
- Ч. 3080. Андрей Яворскій на Борусѳовъ, дек. Бобр.
- Ч. 3193. Ромуальдъ Фицаловичъ на Устьѣ дек. Розд.
- Ч. 3241. Емиліянъ Целевичъ на Завѳой, дек. Кал.
- Ч. 3362. Павелъ Козюкъ на Выспу дек. Бобр.
- Ч. 3450. Володимиръ Голинатый на Шельпаки дек. Збар. (отъ патрона Зеланьского Стан.)

Вставленося до в. Президіи ц. к. Намѣстн. взглядомъ институціи ОО.:

- Ч. 2099. Николая Бѣлецкого на Голынь.
- Ч. 2127. Іоанна Зальеского на Поляну.
- Ч. 2692. Діонизія Заневича на Городыславичи.
- Ч. 3037. Евг. Ляховича на Лютовище.
- Ч. 3038. Ераста Перфенкого на Шишкѳовцѣ.
- Ч. 3039. Льва Горалевича на Пеняки.
- Ч. 3193. Ромуальда Фицаловича на Устьѣ.

В. Президія ц. к. Намѣстн. соглашаєся на кан. институції ОО.:

- Ч. 2393. Романа Чиревського на Стратинъ, дек. Нараєв.
- Ч. 2393. Емилиана Волянського на Ходачківъ малый дек. Тарноп.
- Ч. 2453. Ераста Перфецкого на Плетеничи, дек. Нараєв.
- Ч. 2524. Петра Шанковского на Голобутівъ, дек. Стрыйск.
- Ч. 2934. Луки Бобровича на душпастырство при головній больницѣ во Львовѣ.
- Ч. 2959. Іоанна Венгриновича на Ходовицю, дек. Стрыйск.
- Ч. 3108. Іоанна Зальского на Поляну, дек. Щир.
- Ч. 3109. Михайла Свѣтенького на Медыню, дек. Кал.
- Ч. 3164. Іосифа Реваковича на Хмелівку, дек. Терєб.
- Ч. 3217. Діонвія Завєвича на Городыславичи, дек. Бобр.
- Ч. 3427. Корнелія Мандычевского на Огыневичи дек. Ходор.
- Ч. 3480. Николая Бѣлецкого на Голынь дек. Кал.

До институції заві́дзванй ОО.:

- Ч. 2378. Григорій Концевичъ на Лѣсеники.
- Ч. 2392. Романъ Черовскій на Стратинъ.
- Ч. 2392. Емилианъ Волянскій на Ходачківъ мал.
- Ч. 2524. Петръ Шанковскій на Голобутівъ.
- Ч. 2618. Стефанъ Ложогубскій на Ольховець.
- Ч. 2934. Лука Бобровичъ на душпастырство при головной больницѣ во Львовѣ.
- Ч. 3217. Діонвій Завєвичъ на Городыславичи.
- Ч. 3241. Емилианъ Целевичъ на Завой.

Канон. институції получили ОО.:

- Ч. 2561. Емилианъ Волянскій зъ Стратина на Ходачківъ мал.
- Ч. 2580. Порфирій Руденскій зъ Жиравки на Петравку.
- Ч. 2915. Іоанъ Калинскій зъ Ямелиницѣ на тую же парохію.
- Ч. 2916. Владиславъ Сьельскій зъ Лукавицѣ на тую же парохію.
- Ч. 2917. Петро Шанковскій зъ Голобутова на тую же парохію.
- Ч. 3197. Григорій Концевичъ зъ Завоя на Лѣсеники.
- Ч. 3352. Емилианъ Чайковскій зъ Глубочка великого на тую же парохію.
- Ч. 3396. Емилианъ Целевичъ зъ Кабаровець на Завой.
- Ч. 3488. Николай Бѣлецкій зъ Голыня на тую же парохію.

Увѣльненне ѿтъ испиту конкурсового на протягъ 6 лѣтъ получили ОО.:

- Ч. 2743. Теодоръ Стадникъ, сотр. въ Сушинѣ.
- Ч. 3151. Романъ Крыжановскій парохъ Корчина.
- Ч. 3188. Лука Войтовичъ завѣд. Рожьева.

Позволенне пѣддатись испиту конкурсному въ найближшѣмъ речинци получилъ О.:

- Ч. 2553. Михайлъ Левицкій сотр. въ Вербилѣвцяхъ.

Митропол. Консисторія вставилась до в. ц. к. Намѣстничества:

- Ч. 2111. о плату зъ фонда религ. для прив. сотруд. въ Цустомытахъ.
- Ч. 2480. о даръ ласки для священ. вѣд. Антонины Базилевичъ.
- Ч. 3009. о плату зъ фонда рел. для прив. сотр. въ Гвильчу.

В. ц. к. Намѣстн. завѣдомило Митр. Консисторію, що выс. Министерство ассигновало плату для прив. сотр.:

Ч. 2994. Въ Кутахъ 300 зр. на протягъ одного року.

Ч. 3371. Въ Сѣвцѣ 300 зр. на протягъ одного року.

Принятый до тутейшой гр. кат. генер. Семинаріи.

Ч. 2652. Александръ Джулинскій на 1-ій рѣкъ св. Богословія.

Согласіе Митропол. Ординаріата на принятіе до монастыря Ч. св. Вас. Вел. въ Добромиліи заявлено:

Ч. 2984. Взглядомъ кандидатѣвъ Юліяна Лявгера, Петра Федорова и Іоанна Томяка.

До Ч. 3212. Предплату на „Львѣвско-Архіепархіальнй Вѣдомости“ до теперь надѣслали:

Изъ деканата Березаньского. Всѣхъ Уряды парохіальнй: Въ Будыловѣ, Выбодовѣ, Городищу, Дубшу, Жуковѣ, Золочевцѣ, Козловѣ, Козовѣ, Козѣвцѣ, Конюхахъ, Кривѣмѣ, Лѣсеникахъ, Ольхѣвцѣ, Плотичѣ, Тавровѣ и Швбалинѣ.

Изъ деканата Бобреекого. Всѣхъ Уряды парохіальнй: Въ Бакѣвцяхъ, Боршовѣ, Выспѣ, Глѣбовичахъ вел., Грыневѣ, Девятникахъ, Осталовичахъ, Перемышлянахъ, Стрѣлкахъ, Суходолѣ и Шоломѣ.

Изъ деканата Болехѣвского. Всѣхъ Уряды парох.: Въ Баличахъ подорожныхъ, Бубнищу, Гозѣвѣ, Гошовѣ, Лѣсовичахъ, Розгѣрчу, Ростокахъ, Солуковѣ, Тысовѣ и Чолганахъ.

Изъ деканата Бродского. Всѣхъ Уряды парох.: Въ Берлинѣ, Боратынѣ, Высоцку, Гаяхъ старобродскихъ, Голосковичахъ, Дубѣ, Кадлубискахъ, Конюшковѣ, Корсовѣ, Поникѣ вел., Поникѣ мал., Суховолѣ, Суходолахъ и Ясеновѣ.

Изъ деканата Буского. Всѣхъ Уряды парох.: Въ Банюшинѣ, Буску, Грабовой, Дерновѣ, Дѣдиловѣ, Каменцѣ струм., Козловѣ, Ланахъ, Милытинѣ стар., Незнановѣ, Побужанахъ, Рукоболтахъ, Рудѣ, Рыпневѣ, Соколѣ и Якимовѣ.

Изъ деканата Городецкого. Всѣхъ Уряды парох.: Въ Вишенцѣ мал., Городку, Домажирѣ, Лозинѣ, Малковичахъ, Повѣтнѣ и Страчу.

Изъ деканата Журавеньского. Всѣхъ Уряды парох.: Въ Вишневѣ, Голешовѣ, Дубовицѣ, Дубравцѣ, Журавнѣ, Журовѣ, Любши, Луцѣ, Мартяновѣ новѣмѣ, Протесахъ и Черневѣ.

Изъ деканата Залозецкого. Всѣхъ Уряды парох.: Въ Батьковѣ, Вертельцѣ, Голубицѣ, Загѣрчу, Залозцяхъ нов., Звиженю, Кутышу, Лютовицѣ, Манаевѣ, Маркополи, Панасѣвцѣ, Пенякахъ, Поповцяхъ, Тростянци и Чепеляхъ.

Изъ деканата Збаражского. Всѣхъ Уряды парох.: Въ Гнилицѣ вел., Доброводахъ, Иванчанахъ, Клебанѣвцѣ, Медынѣ и Ступкахъ.

Изъ деканата Зборѣвского. Всѣхъ Уряды парох.: Въ Бѣлоголовахъ, Грабѣвцяхъ, Зборовѣ, Кудыновцяхъ, Нуцу, Осташѣвцяхъ, Присовцяхъ и Ярѣвцяхъ.

Изъ деканата Золочѣвского. Всѣхъ Уряды парох.: Въ Белѣцѣ, Годовѣ, Жуковѣ, Кальнѣмѣ, Княжѣмѣ, Махновцяхъ, Плѣсенахъ, Почапахъ, Ремизѣвцяхъ, Скварявѣ, Сновичу и Струтынѣ.

Изъ деканата Калушского. Всѣхъ Уряды парох.: Въ Берлогахъ, Голыню, Завадцѣ, Калуши, Каменью, Краснѣмѣ, Кропивнику, Дзѣвнѣмѣ, Медынѣ, Перевозцѣ, Пѣдгоркахъ, Пѣйдѣ, Рѣвнѣ и Студѣнцѣ.

Изъ деканата Львовско-городского. Всѣхъ Уряды парох.: Въ Голоску вел.

Изъ деканата Львовско-загородского. Всѣхъ Уряды парох.: Въ Германовѣ, Запытовѣ, Зашковѣ, Маклашовѣ, Пѣдборцяхъ, Рокитнѣ и Ясеникахъ.

Изъ деканата Нараевского. Всѣхъ Уряды парох.: Въ Бруховичахъ, Дунаевѣ, Дусановѣ, Клещѣвцѣ, Кореличахъ, Нараевѣ и Стрыганцяхъ.

Изъ деканата Олеского. Всѣхъ Уряды парох.: Въ Боложиновѣ, Бужку, Гумнясахъ, Заболотцяхъ, Кутахъ, Ожидовѣ, Переволочной, Пѣдгорцяхъ, Пѣдлѣсью, Ражневѣ, Станиславчику, Топоровѣ, Турю, Цѣшкахъ и Чанижѣ.

Изъ деканата Перегінського. Всѣхъ Уряды парох.: Въ Долинѣ, Небыловѣ, Ольхѣвцѣ, Прислусьѣ, Рахнѣ, Сливкахъ, Цѣневѣ, Янѣвцѣ и Ясеню долѣшнямъ.

Изъ деканата Пѣдгаецкого. Всѣхъ Уряды парох.: Въ Божиковѣ, Боковѣ, Годгочу, Котузовѣ, Лявчиновѣ, Марковой, Мужиловѣ, Новосѣлцѣ Кутѣ, Новосѣлцѣ Ленчѣ, Соновѣ, Товстобабахъ, Тростянци и Увѣю.

Изъ деканата Рогатинського. Всѣхъ Уряды парох.: Болшѣвцѣ, Вербилѣвцяхъ, Копыскахъ, Коростовичахъ, Кунашовѣ, Ляницѣ гор., Пѣдгородью, Потоку, Путятинцяхъ, Скоморохахъ старыхъ, Шумлянахъ Яблоновѣ и Юнашковѣ.

Изъ деканата Роздольского. Всѣхъ Уряды парох.: Въ Бережницѣ корол., Веревью, Волцевѣ, Демнѣ, Дроговижу, Жидачовѣ, Иванѣвцяхъ, Кіевцѣ, Межирѣчу, Надбѣтичахъ, Николаевѣ, Роздолѣ, Розвадовѣ, Стѣльску, Устьѣю и Цуцѣлѣвцяхъ.

Изъ деканата Скалатского. Всѣхъ Уряды парох.: Въ Боркахъ мал., Буцкахъ, Глѣбовѣ, Грималовѣ, Дубѣвцяхъ, Калагарѣвцѣ, Копычанцяхъ, Краснѣмъ, Луцѣ мал., Ожнѣ, Орѣховцѣ, Остапѣ, Рожискахъ, Скалатѣ (мѣсто), Сороцѣ, Старомѣйшинѣ, Товѣ, Турѣвцѣ, и Хмельникахъ.

Изъ деканата Скольского. Всѣхъ Уряды парох.: Въ Коростовѣ, Лавчанѣмъ, Пѣдгородцяхъ, Сморгнѣ и Тухѣльцѣ.

Изъ деканата Стрыйского. Всѣхъ Уряды парох.: Въ Бережницѣ, Бораткѣвцяхъ, Волѣ долголуцкѣй Дулѣбахъ, Лукавицѣ вышней, Лукавицѣ нижней, Любѣнцяхъ, Олескахъ, Пѣдборцяхъ, Покровцяхъ, Стрию, Станявѣ вышн., Угерску и Ходовичахъ.

Изъ деканата Тарнопольского. Всѣхъ Уряды парох.: Въ Байкѣвцяхъ, Городыщу, Должанцѣ, Драганѣвцѣ, Кивачѣ, Малашѣвцяхъ, Черниковѣ и Шляхтинцяхъ.

Изъ деканата Теревовельского. Всѣхъ Уряды парох.: Въ Вашневчику, Гумнѣкахъ, Дараховѣ, Зарваницѣ, Золотѣнкахъ, Козѣвцѣ, Ладычинѣ, Слободѣ, Соколовѣ, Сушинѣ, Теревовлѣ и Хмельнѣ.

Изъ деканата Уневского. Всѣхъ Уряды парох.: Балучинѣ, Бортковѣ, Глинянахъ-заставѣ, Куровичахъ, Куткорѣ, Лагодѣ, Новосѣлахъ загалъчныхъ, Ольшаницѣ, Печенѣ, Пѣдгайчѣкахъ, Полоничѣ, Полтвѣ, Скниловѣ, Словитѣ, Станѣмирѣ и Фирлиевцѣ.

Изъ деканата Ходорѣвского. Всѣхъ Уряды парох.: Борнѣичахъ Долинянахъ, Загоречку, Новосельцяхъ, Островѣ, Помонятахъ, Псарахъ, Русатычахъ, Сугровѣ и Явчу.

Изъ деканата Холоевского. Всѣхъ Уряды парох.: Въ Завидчу, Лопатынѣ, Николаевѣ, Оплуцку, Половѣмъ, Стремѣльчу, Сушинѣ и Холоевѣ.

Изъ деканата Ширецкого. Всѣхъ Уряды парох.: Въ Гуменцѣ, Жиравцѣ, Красовѣ, Милошовичахъ, Пустомытахъ, Солонцѣ и Сорокахъ.

Крѣмъ того запрепумеровали „Львѣвско-Архіепархіальнѣй Вѣдомѣсти“; Впр. Провинціалатъ Ч. св. В. В. въ 5 примѣр. и Ч. О. Іоаннъ Сендецкѣй 1 примѣр.

Ж е р т в ы :

а) на Дѣвочѣ Воспиталищѣ во Львовѣ :

Ч. 2711.	О. Максимовичъ дефиціентъ изъ Станиславовской Епархіи .	1 зр.
Ч. 3222.	Всч. Перехиньскій Урядъ, парохъ отъ тамошнихъ парохіянъ .	2 зр.
Ч. 3335.	О. Теодоръ Дакій, парохъ въ Мартыновѣ	1 зр.
Ч. 3394.	О. Димитрій Рубчакъ, парохъ въ Сѣховѣ	1 зр.

б) на святой мѣстці въ Палестинѣ :

Ч. 2361.	Всч. Роздольскій Урядъ деканальный отъ Всч. Душпастырей кондеканальныхъ	1 зр. 90 кр.
Ч. 3211.	Всч. Архикатедральный Урядъ парох. изъ складокъ въ церквѣ (на св. мѣстці и на мисіи.)	9 зр.
Ч. 3223.	Всч. Перегиньскій Урядъ пар.	2 зр.
Ч. 3392.	О. Димитрій Рубчакъ, парохъ въ Сѣховѣ	2 зр.

в) на фондѣ для неопитовъ :

Ч. 2187.	Всч. Роздольскій Урядъ декан. отъ Всч. Душпастырей кондеканальныхъ	2 зр. 90 кр.
Ч. 2712.	О. Іоаннъ Каратницкій, парохъ Солукова	50 кр.
Ч. 2839.	О. Дрѣ. Іосифъ Мѣльницкій, Видиректоръ гр. в. ген. Семинаріи .	2 зр.
Ч. 3046.	Всч. Архикатедральный Урядъ парох.	5 зр. 20 кр.
Ч. 3393.	О. Димитрій Рубчакъ, парохъ въ Сѣховѣ	1 зр.

Н е к р о л о г і я.

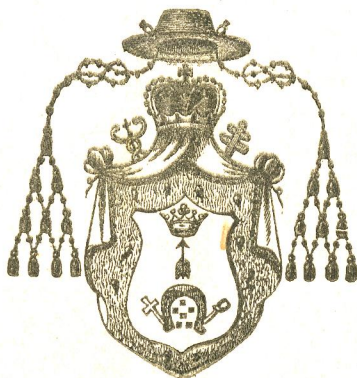
- Ч. 2506. Константинъ Когущій, парохъ Кадлубскъ померъ дня 18 Марта 1889.
 Ч. 2691. Модестъ Хоминскій, парохъ Демаѣ померъ дня 25 Марта 1889.
 Ч. 2887. Теодоръ Мацѣлинскій, парохъ Войнилова померъ дня 2 Цвѣтня 1889.
 Ч. 3331. Іоаннъ Пачовскій, Парохъ Солонки, ювилять, померъ дня 23 цвѣтня 1889.
 Души ихъ поручаются молитвамъ Всеч. Клира.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львовъ, дня 15. Мая 1889.

Сильвестеръ

Митрополитъ.

ЛВѢВСКО-АРХІЕПАРХІАЛЬНІЙ

ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1889.

Выдано дня 15. Червня.

Ч. VI.

Ч. 34.

Ч. 3612. Завзываеся Всч. Уряды дек. до предложенія справозданья о мѣшаныхъ супружествахъ.

Съ покликомъ на распорядженье Митр. Ординаріята зъ дня 7. Вересня 1888 Ч. 601 / орд. завзываеся поновно тїи Всч. Уряды декан., которї справозданья въ дѣлѣ мѣшаныхъ супружествъ еще не предложили, щобы безпоровочно поступили въ мысль выше реченого распорядженья.

Отъ Митрополитальнаго Ординаріята.

Лвѣвъ, дня 16. Мая 1889.

Ч. 35.

Ч. 3214. Взывають ся Всч. Настоятели всѣхъ деканатѣвъ до безпоровочнаго надѣсанья за-
дающихъ такъ канцелярійныхъ.

Публикуючися на тутейшї распорядженья зъ остатныхъ лѣтъ, а именно зъ 15. Лютого 1887, Ч. 1012 и 6. Марта 1888 Ч. 1431 — Митрополитальна

Консисторія взымає Всч. Настоятелѣвъ деканатѣвъ — всѣ залягаючі належитости канцелярійні такъ за минувшій рѣкъ якъ и за перше чвертьрочіе с. р. постягати — и надѣслати безпроволочно до тутейшої Канцеляріи, — а тымъ самымъ ухилити излишню кореспонденцію въ тѣмъ взглядѣ.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 18. Мая 1889.

Ч. 36.

Ч. 3519. О типахъ календарскихъ и о вопросѣ выдаванія щорѣчного АЕпархіального типика.

Понеже въ нашихъ календаряхъ появляются различніи и межи собою суперечніи типики на ѣтправу богослуженій, длятого Митр. Ординаріятъ видится споводованымъ заявити, що Всч. Клиръ АЕпархіальный не має ся тыхже типикѣвъ календарскихъ, безъ одобренія Ординаріята выданныхъ, держати, але стосоватися всегда до приписѣвъ нашихъ книгъ богослужебныхъ або нашихъ особно выданныхъ и одобренныхъ сочиненій типиковыхъ.

При тѣмъ взываются Всч. Настоятелѣ деканатѣвъ, при найближѣмъ соборчику пѣддати пѣдъ нараду вопросъ, чи не булобы желательнымъ такъ для выгсды Ч. Священства якъ и для пожеланой однообразности въ отправахъ: щобы для всей АЕпархіи выдавался кожного року урядовый Митр. Ординаріятѣмъ апробованный типикъ на той рѣкъ, котрыйбы або разомъ съ шематизмомъ або особно, за отвѣтновъ оплатѣвъ всему Клиру розсылався.

О результатѣ той нарады мають Всч. Уряды декан. немедленно сюда донести.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 23. Мая 1889.

Ч. 37.

Ч. 3714. Подается пѣдъ зрѣлу розвагу Всч. Клира Архііедезального гадка Всч. Священства деканата Унѣвского взглядѣмъ основанія бурсы для сыновъ — сирѣтъ свящ., и взывается всѣ Всч. Уряды деканальный къ предложенію справозданъ въ тѣмъ дѣлѣ.

Унѣвскій Урядъ деканальный внеслъ тутъ п. д. 11. Мая с. р. Ч. 163 предложеніе, дословно содержанія слѣдующого: Сумніи поучають факта, що многіи сыны священнической пострадавшіи въ дитинствѣ родичей, лишаются въ крайнѣй нуждѣ — безъ воспитанія, стаються тягаремъ для родины у которой суть принужденіи тулиться, а остаточно не дознаваючи потребной опѣки часто-густо попадаютъ на бездорожія и марнѣють. Суть вправдѣ заве-

денія и бурсы, въ которыхъ подобнѣ сироты получаютъ пріютъ и воспитаніе, но все таки оказались доси тѣи еще недостаточными. Въ виду того поднеслъ О. Доманикъ, парохъ зъ Ляшокъ кор., на Соборчику дек. въ Станимирѣ дня 25. Цвѣтня с. р. *отбувшомся гадку, чи не добре бы було, щобы основати бурсу, въ которой бы исключительно такы сыны-сирошы священ. находили пріишг, опѣку и побирали науки отвѣтно до ихъ уздольненя?* Но извѣстно що всякѣ заведенія потребуютъ фондѣвъ, прото собране кондек. Священство по долшѣй дискусіи надъ поставленнымъ предметомъ ухвалило: подати повыше речене внесеніе подъ вселаскавѣйшу розвагу и опѣку Всесв. Митр. Консistoriи, и просити, благоволитъ Всесв. Митроп. Консistoriя завѣзвати весь Всч. Архііебезальный Клиръ до предложеня своего въ поставленѣмъ предметѣ добромнѣнія, и въ данѣмъ разѣ той же Клиръ завѣзвати до складокъ на основанье сказаной бурсы, дальше вноситъ собране кондеканальне Священство, щобы тая бурса була основаною въ Львовѣ, такъ якъ тутъ суть розличнѣ школы, въ которыхъ сироты могли бы отвѣтно до ихъ уздольненя побирати науки — и въ кѣнци проситъ, щобы такъ основану бурсу Всесв. Митроп. Консistoriя благоволила подъ свѣй исключный зарядъ вселаскавѣйше принять.

Къ тому надѣславъ реченый Урядъ декан.. добровѣльно на повышшу цѣль Священствомъ деканальнымъ зложенъ 17 зр. а. в., которъ Канцелярiя Консistoriи въ депозитъ приняла и сообщивъ такожь заявленье Пароха Глинянъ Заставья О. Павла Бачиньского, що на случай принятiя сего предложеня и въ жизнь введенiя згаданой сирѣтской бурсы на коренный капиталъ зложитъ добровѣльно 100 зр. а. в.

Гадка въ тѣмъ деканальнѣмъ предложенью поднесена, непотребуе вправдѣ еще особенного захваленя; кождый бо застановляющійся надъ несчастною долею нашихъ сирѣтъ священническихъ, въ реченѣмъ предложенью муситъ узнати цѣль красну и весьма благодѣтельную, котору осуществити конечно бы подобало. Поддае ону однако Консistoriя всетаки подъ зрѣлу розвагу и розсмотрѣніе Всч. Кліра Архііебезального, въ чимъ согласне буде мнѣніе, а въ чимъ бы измѣна или усовершенье предложеня послѣдовати имѣло, такожь якимъ способомъ можъ бы достаточный фондъ приобрѣсти?

Отвѣтъ на тое споводуютъ Всч. Уряды декан. и сообщать той Консistoriи, дабы тая же въ данѣмъ разѣ приступити могла къ призволенью на собиранье доброохотныхъ подаяній, къ уложенью взглядного Статута и предложенью тогожь къ затвердженью в. Правительства.

Отъ Митрополитальной Консistoriи.

Львовѣ, дня 23. Мая 1889.

Ч. 38.

Ч. 3823. Пошукуютъ ся метрики писме наведенныхъ лицъ изъ родинъ Федоровичѣвъ, Геличиньскихъ и Лозиньскихъ.

Ббл. Г. Владиславъ Федоровичъ, властитель Окна отнеслъ ся до тугейшой Митроп. Консistoriи съ прошеніемъ о споводованье вышуканья ме-

трикъ крещенія, вѣнчанія и смерти слѣдующихъ лицъ изъ родинъ Федоровичѣвъ, Геличинскихъ и Лозинскихъ:

1. Маріи Геличинской или Гилечинской, жены священника Гавріила Федоровича бывшаго около 1770—1780 року приходника въ Стрѣлковѣ, деканата Стрыйского или Болахѣвского, матери Андрея Федоровича, рожденнаго въ Стрѣлковѣ дня 2. Липня 1778; до св. крещенія державъ Андрея Федоровича священникъ Гилечинскій парохъ изъ Лѣщина. Тутъ ходитъ о томъ, чтобы довѣдаться, чи не бувъ сей Гилечинскій отцемъ или братомъ повышеной Маріи, замужной Федоровичъ, и чи не называвъ ся Яковъ?

2. Аполлоніи Лозинской, жены священника Іоанна Гриневича, пароха въ Гнилицяхъ великихъ, матери Розаліи Гриневичъ, жены священника Андрея изъ Жеребокъ. — Тутъ ходитъ о томъ, чтобы довѣдаться, чи були около 1800 року священники Лозинскіи? — где? — якъ имъ було на имя? и котораго изъ нихъ речена Аполлонія була донькою?

Если не въ метрикахъ, то може въ запискахъ священниковъ, въ публичныхъ и прыватныхъ актахъ и въ оповѣданяхъ старыхъ людей знайдуться где дотычній слѣды.

Прійшовшій на такі слѣды изволятъ отнести непосредственно до Вбл. Г. Владислава Федоровича (Окно — почта: Грималѣвъ) за що получать отвѣтный гонораръ.

Препоручаея Всч. Духовенству заняться по возможности вышуканьемъ повышихъ датъ метрикальныхъ.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ дня 23. Мая 1889.

Ч. 39.

Ч. 3847. Поновляея распорядженіе Митроп. Ординаріата зъ дня 25. Сѣчня т. р. Ч. 9151/1888 взглядомъ залучуванья листѣвъ платничихъ до дотычныхъ прошеній.

Хотай доперва недавно, бо п. д. 25. Сѣчня т. р. Ч. 9151/1888 (Вѣдом. Архіепарх. Ч. II, 11) оголошено було распорядженіе Митрополитального Ординаріата, о нововведеніи Листѣвъ платничихъ и записникѣвъ деканальныхъ дотычно грошей получаемихъ по Урядамъ деканальнымъ; то лучилося кѣль-кократно, що не уважаея на повыше распорядженіе, а именно, що вопреки постановленію т. 3. реченого распорядженія, такъ Пчт. 00. Душпастирѣ не предкладають при дотычныхъ прошеніяхъ своихъ Листѣвъ платничихъ, якъ такожъ и Всч. Уряды декан. незвертають увагы на сіе залишеніе.

По тому протомъ поводу заявляє Консистерія Митрополитальная, що на всякаго рода прошенія, при которыхъ кромѣ другихъ потребныхъ залучникѣвъ не находивъ бы ся еще залученъ и Листъ платничій просителя, взирати и таковѣ увзляднати не буде.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 23. Мая 1889.

Ч. 40.

Ч. 3898. Подається до вѣдомости Вч. Кліра властиве значеннє и поясненнє §. 5. статута Общества за-
помоги свящ. вдовѣ и сиротѣ въ Львівской гр. кат. Архієпархіи и взывають ся всѣ Веч. Уряды деканальнїи до точного поступованья посила тогоже.

Ясний єсть смыслъ §. 5. въ Статутѣ печатаномѣ и властями затвержденомѣ Общества запомоги свящ. вдовѣ и сиротѣ въ Львівской гр. кат. Митрополитальной Архієпархіи.

По реченому §. могутъ бути увольненїи отъ дальшихъ уплатъ къ фонду Архієпархіальному священническихъ вдовѣ и сиротѣ черезъ Ординаріятъ Митрополитальный, однако на внесеніе дотычнаго Кліра кондеканального, тїи душпастырїи, которїи черезъ 40 лѣтъ пребыванія своего въ Душпастырствѣ, акуратно и порядочно уплачивали припадающїи на нихъ датки къ помянутому фонду (ведля Стат. §. 3.).

Отже вимагаєся выразно:

- а) акуратне и правильне уплачуванье черезъ 40 лѣтъ датковѣ припадающихъ къ фонду.
- б) внесокъ кондеканального Кліра на увольненіе отъ дальшихъ уплатъ подобнаго рода — а наконецъ
- в) рѣшеніе въ тѣмъ взглядѣ изъ стороны Митрополитального Ординаріята — которе не мусить конечно, а тѣлько въ даномъ разѣ прихильно и затвердительно послѣдовать може.

Изъ того всего происходитъ, що дотычный Душпастырь, рефлектующїи на таке. по §. 5. увольненіе отъ уплатъ къ часто сказаному фонду, мусить отвѣтне желаніе свое, очевидно въ дорожѣ прошенія, попередно заявити, а то въ способъ поданный въ Обѣзнику Консistorїи зъ дня 17 Липня 1884 Ч. 5081. — Кто однако такъ — якъ тутъ сказано непоступивъ бы, то той, хотябы и выше лѣтъ 40 и якъ найакуратнѣйше и найправельнѣйше уплачивавъ все належаче къ фонду вдов. - сиротиньскому, мусить уважанъ бути и трактоватися такъ, якобы изъ права по §. 5. Стат. ему прислужуючого, ужитку робити не желавъ а натомѣсть и дальше годився на уплачуванье датковѣ якъ дотеперь къ реченому фонду.

Понеже однако уже многократнолучилося, що не тѣлько декоторїи изъ ОО. Душпастырей, но такожь и самїи Уряды деканальнїи толковали собѣ смыслъ и значеннє сего стат. §. 5-го въ той способѣ, що черезъ той цѣлый часъ — бути може — акуратно и правильно датки къ фонду уплачивавшїи, уже на тѣмъ самомъ основанїи — безъ дальшихъ еще вымогѣ — ipso facto, стає бути свободнымъ отъ обвѣзка дальшого къ фонду подобнаго рода уплачуванья; то Консistorїя Митрополитальная видится по сему споводованю, подати къ вѣдомости всего Вч. Кліра Архієпарх. выше наведено властиве значеннє и поясненнє частовспомненого сего Стат. §. 5. и завѣзвати заразомъ всѣ подчиненїи собѣ Вч. Уряды деканальнїи, щобы уважали и перестерѣгали точне по сему въ даныхъ случаяхъ поступованье.

Отъ Митрополитальной Консistorїи.

Львівъ, дня 29. Мая 1889.

Ч. 41.

Ч. 3569. — Взываются всѣ Веч. Уряды декан. до исправленія залученныхъ вытннковъ шематиз. и до предложенія въ речинци до 15. Серпня 1889 потребныхъ датъ до шематизма на р. 1890.

Въ залученію пересылаются каждому Веч. Урядови декан. листы шематизма относячися до тамошного Деканата съ препорученьемъ: имена Декановъ, Мѣстодекановъ, Ординаріятскихъ и школьныхъ Комисарей, властителей и патроновъ поодинокихъ мѣстностей, душпастырей, тоже число вѣрныхъ каждой мѣстности и состояніе дотаціи (якъ много поля орного, сѣножатей, кѣлько метр. сяговъ опалового дерева, чи вѣлье мливо, пасовиско, рыболовство, яка высота побираемой зъ касы квоты, кѣлько зъ тои выпадае на податокъ или кѣлько доплачуеся до касы и проч.) съ всею точностію исправить, неменше же Совѣтниківъ консисторскихъ, катихитовъ и капеляновъ войсковыхъ, школы етатовъ и дяковки тоже змѣну почты выказати и такъ дополненій и исправленій листы въ непреступномъ терминѣ, найдальше до 15 Серпня 1889 Митропол. Консistorіи предложити, а понеже шематизмъ Кіира Архіепархіяльнаго на 1890 р. окрѣмъ въ рускомъ, такожъ и въ латинскомъ языкѣ буде напечатанный, добровѣльныхъ пренумерантовъ латиньского шематизма окремѣшно до тудейшой вѣдомости подати.

Отъ Митрополитальной Консistorіи.

Львѣвъ, дня 12. Червня 1889.

Ч. 42.

Обвѣщеніе конкурсове.

Митропол. Консistorія росписуе на конкурсъ слѣдующіи парохіи:

а) п. д. 18 Мая 1889 съ речинцемъ до 13 Липня 1889:

Ч. 3653. Олексичи, деканата Стрыйского, наданья приватного;

б) п. д. 23. Мая 1889 съ речинцемъ до 18. Липня 1889:

Ч. 3836. Перевозецъ, деканата Калушского, наданья приватного.

в) п. д. 15 Червня 1889 съ речинцемъ до 10. Серпня 1889:

Ч. 4172. Ляшкѣвъ, деканата Холоевского, наданья приватного.

Ч. 4175. Роздѣль, деканата Роздольского, наданья приватного.

Ч. 4195. Малехѣвъ, дек. Львѣвско-загор. наданья Ряды мѣйской въ Львѣвъ.

Ч. 4315. Бережница королевска, деканата Роздольского, наданья приватного.

Отъ Митрополитальной Консistorіи.

ХРОНИКА.

Похвальну Грамоту съ правомъ употребленія экспозиторій крылошаньскихъ получилъ :
Ч. 435/орд. О. Стефанъ Городецкій, капелянъ Ихъ Преосвященства.

Митропол. Консисторія поручила Всч. Львівско-загор. Орд. шк. Комисаріату удѣлити письменну признательность тоижь за ревне и успѣшне преподаванье въ школахъ науки религіи О. О.:

Ч. 2735. Николаю Левицкому, Даніилу Крушцъ, Терапонту Котовичу, Порфирію Бажаньскому, Іляріону Пачовскому, Анастасію Юркевичу, Іоанну Безушкови и Теодору Леонтовичу.

У м ѣ щ е н ь я :

а) Завѣдательства получили ОО.:

Ч. 3757. Александръ Петровичъ, завѣд. Городыславичъ въ Грыневѣ дек. Бобрецького.
Ч. 4053. Юліанъ Дудыкъ, сотр. Утѣховичъ въ Фирлеевѣ дек. Нараев.
Ч. 4135. Витольдъ Билиньскій сотр. Стратына дек. Нараев. завѣд. тамже.
Ч. 4157. Михайлъ Лихновскій, новопост. пресвитерь въ Хашованью дек. Скольскаго.

б) Сотрудничества получили ОО.:

Ч. 4070. Алексей Бобикевичъ, новопост. пресвитерь въ Утѣховичахъ дек. Нараев.
Ч. 4169. Тимотей Бордулякъ, новопост. пресвитерь въ Слободѣ дек. Болех.

в в е д е н ь я ОО.:

Ч. 3531. Михайлъ Форысъ яко завѣд. Войнилова дек. Какуш.
Ч. 3590. Николай Кукурудза, яко сотр. въ Пустомытахъ дек. Щирец.
Ч. 3616. Петръ Шанковскій, яко парохъ въ Голобутовѣ дек. Стрыйск.
Ч. 3647. Ілія Лагола, яко сотр. въ Романовѣ дек. Бобрец.
Ч. 3669. Емиліанъ Целевичъ, яко парохъ въ Завою дек. Калуш.
Ч. 3743. Богданъ Еліяшевскій, яко завѣд. Николаева дек. Розд.
Ч. 3829. Стефанъ Лежогубскій, яко завѣд. Ольховця дек. Березан.
Ч. 3863. Владиміръ Лотоцкій, яко завѣд. Кабаровець дек. Зборов.
Ч. 3883. Ксенофонтъ Сосенко, яко завѣд. Солонки дек. Щирец.
Ч. 3924. Николай Бѣлецкій, ако парохъ въ Голыню дек. Калуш.
Ч. 4079. Владиславъ Сьельскій, яко парохъ Лукавиць дек. Стрыйск.
Ч. 4202. Діонизій Заневичъ, яко пар. Городыславичъ дек. Бобрец.
Ч. 4207. Алекс. Петровичъ, яко завѣд. Грынева дек. Бобрец.

У в ѳ л ь н е н ь я ОО.:

Ч. 3495. Витольдъ Билиньскій ѳтъ сотр. въ Романовѣ.
Ч. 3525. Григорій Кончевичъ ѳтъ завѣд. въ Завою.
Ч. 3829. Стефанъ Лежогубскій ѳтъ завѣд. Лѣбеникъ.
Ч. 3829. Володиміръ Лотоцкій ѳтъ завѣд. Ольховця.

Презенты получили ОО.:

Ч. 3740. Яковъ Краснопера на Кутыще дек. Залоз.
Ч. 3759. Емиліанъ Левицкій на Ивановцѣ дек. Розд.
Ч. 3835. Климентій Роснецкій на Яленковате дек. Скольск.

Вставленося до в. Президіи ц. к. Намѣстн. взглядомъ институціи ОО.:

Ч. 3362. Павла Козюка на Выспу.
Ч. 3480. Іляріона Гошовскаго на Журавно.
Ч. 3835. Климентія Роснецкаго на Яленковате.

В. Президія ц. к. Намѣстн. соглашаеся на кан. институціи 00.:

- Ч. 3832. Андрея Яворского на Борусѡвъ, дек. Бобрѣц.
Ч. 3852. Ераста Перфецкого на Шишкѡвцѣ дек. Залоз.

До институціи завѡзвані 00.:

- Ч. 3741. Лука Бобровичъ на душпастырство при головной больницы въ Львовѣ, на-
дальше до 15. Червня с. р.
Ч. 3832. Андрей Яворскій на Борусѡвъ дек. Бобр.

Канон. институціи получили 00.:

- Ч. 3757. Діонзій Заневичъ на Городыславичи.
Ч. 3758. Антоній Ульванскій на Чернушовичи.
Ч. 3982. Павелъ Подковичъ на Ладаньцѣ.

Позволеніе по́ддатись испытѹ конкурсовому въ найблисшѡмъ речинци получили 00.:

- Ч. 3506. Корнилій Бачинскій сотр. Архикатедр.
Ч. 3587. Теодоръ Мурдзакъ сотр. въ Швайковѣ.
Ч. 3672. Григорій Грушка сотр. Архикатедральный.
Ч. 3754. Филимонъ Авдыковскій завѣд. Цуцыловецѣ.
Ч. 3881. Юліянъ Ярымовичъ завѣд. Ольховцѣ.

Отпустки ѡтъ приходѡвъ для покрѣпленія слабого здоровья получили 00.:

- Ч. 3639. Владиславъ Дорожинскій, парохъ Музивья 6-недѣлну, заступничество поручено О. Хризайту Колянковскому зъ Велдѣжа.
Ч. 3640. Іоаннъ Цѣпановскій, парохъ въ Бродкахъ 2-мѣсячну — заступн. поручено О. Антонію Целевичу зъ Поляны.
Ч. 3665. Гавріиль Медыцкій, парохъ Слободы 6 недѣлну — заступн. поручено О. Іоанну Дурбаку зъ Увсѣя.

Митропол. Консисто́рія вставилась до в. ц. к. Намѣстничества:

- Ч. 3009. О плату зъ фонда религійного для приват. сотрудника въ Гнильчу.

В. ц. к. Намѣстн. завѣдомило Митр. Консисто́рію, що выс. ц. к. Министерство асигновало плату для прив. сотр.:

- Ч. 3683. Въ Гушанкахъ 300 зр. на протягъ двоухъ лѣтъ.
Ч. 4067. Въ Ольшаницѣ 300 зр. на протягъ одного року.

Н е к р о л о г і я .

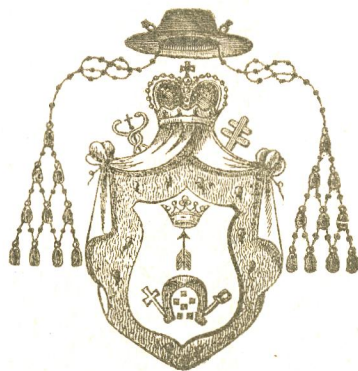
- Ч. 4008. Николай Вивницкій, почет. крылош., пар. Бурштына, померъ дня 21 Мая 1889.
Ч. 4043. Іоаннъ Стрѣльбицкій, пар. Фирлеева, померъ дня 21 Мая 1889.
Ч. 4115. Кикилія, Марія Янушевска, настоятельница монастыря монахинь Ч. св. В. Вел. въ Львовѣ померла дня 23 Мая 1889.
Ч. 4225. Романъ Чировскій, парохъ Ходачкова, померъ дня 31 Мая 1889.
Ч. 4277. Векторъ Дольницкій, парохъ Малковичъ, померъ дня 29 Мая 1889.
Души ихъ поручаются молитвамъ Всеч. Кліра.

Отъ Митрополитального Ордина́ріята.

Львѡвъ, дня 15. Червня 1889.

Сильвестеръ

Митрополитъ.

ЛВѢВСКО-АРХІЕПАРХІАЛЬНІЙ

ВѢДОМОСТИ

РѢкъ 1889.

Выдано дня 15. Липня.

Ч. VII.

Ч. 43.

Ч. 471/Орд. — Сообщаея ВЧ. Клирови нове толкованье „Имна народнаго“.

Высока Президія ц. к. Намѣстничества заудѣлила п. д. 9. мая с. р. Ч. 4635/пр. Митроп. Ординаріатови нове, Директоромъ академической Гимназіи и Совѣтникомъ школьнымъ, почетнымъ Крылошаниномъ О. Василиємъ Ильницькимъ здѣлане и рѣшеніемъ в. ц. к. Министерства справъ внутреннихъ изъ 13. Цвѣтня с. р. Ч. 1616 одобрене толкованье „Имна народнаго“; которе тутъ въ 1/ приложѣ до сего числа Вѣдомостей ВЧ. Клирови въ 2 при- 1/ мѣрникахъ для каждой парохіи сообщаея и уживанье тогожь новаго толкованья вмѣсто давнѣйшого въ даныхъ разакъ препоручаея.

Отъ Митрополитальнаго Ординаріята.

Лвѣвъ, дня 14. Червня 1889.

III

Ч. 44.

Ч. 4440. — Подается до вѣдомости Всч. Кліра рѣшеніе В. ц. к. Министерства въ справѣ полѣпшенія матеріального состоянія дяковъ.

В. ц. к. Намѣстничество зъ 8. Цвѣтня с. р. Ч. 15558 завѣдомляючи Митроп. Консисторію, що в. ц. к. Министерство культу и просвѣты рѣшеніемъ зъ 19 Лютого б. р. Ч. 2478 неувзгляднило внесеного прошенія до Ду-мы державной дяковъ въ Галичинѣ, о полѣпшеніе ихъ матеріального состоянія, зъ причины великого обтяженія фонду религійного, и съ покликомъ на постановленія уставы зъ 12 Серпня 1866 У. кр. Ч. 28 — зауважало заромъ, що въ першой линіи есть обовязкомъ взглядныхъ душнастырей, вplyвати на парохіянъ, въ томъ направленію, абы тѣмъ черезъ ѡтновѣдне подвышеніе дотычныхъ данинъ, старалися полѣпшити долю взглядныхъ дяковъ. — Подаючи повыше рѣшеніе до вѣдомости ВЧ. Священства, поручася, поступати на теперъ по мысли тогожъ, и тѣмъ способомъ старатися причинити до полѣпшенія теперѣшного состоянія дяковъ.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѡвъ, дня 14. Червня 1889.

Ч. 45.

Ч. 4263. — Подается до вѣдомости Всч. Кліра ухвала Отпоручникѡвъ по дѣламъ вдовичо-сирот. фонда, що ѡтъ кождого передъ уцѣлвомъ полныхъ 3 лѣтъ до испита конкурсового принуценого маеся побирати на цѣль тогоже фонда 30 злр.

Отбувшеся на дняхъ 19 и 20 Червня 1888 року загальне Собраніе отпоручникѡвъ почт. Кліра тудейшой Архіеіархіи по дѣламъ вдовичо-сиротыньского фонда, повзяло ведля Статута §. 3. п. 2 дотычно опредѣленія вы-соты надобныковенныхъ датковъ къ фонду, межи инними ухвалами такожъ и тую, щобы ѡтъ членѡвъ сего духовенства отримавшихъ передъ истеченіемъ трехъ полныхъ лѣтъ — позволеніе поддатися испытыви конкурсовыми, бувъ побиранный датокъ въ квотѣ 30. зр., котора то ухвала Всесвѣтлѣйшимъ Митропол. Ординаріятѡмъ одобрена зѡстала.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѡвъ, дня 8. Лиіня 1889.

Ч. 46.

Ч. 4764. Взглядомъ собиранья жертвъ на розширенье и приукрашенье гр. к. катедральной Церкви въ Станиславовѣ.

Всесвѣтлѣйшій гр. к. Епископскій Ординаріатъ Станиславѣвскій дописею зъ дня 13. Червня с. р. Ч. 337 заудѣливъ Митроп. Ординаріатови отозву завзываючу всѣхъ католикѣвъ безъ розличія обряда до участія въ складахъ на обновленье Храма катедрального въ Станиславовѣ.

Справа тая воистинну нагляча въ первой линіи обходитъ насъ исповѣдникѣвъ св. гр. к. обряда которій солидарностію и братною любовію межи собою связаній о славу и честь нашего св. обряда печалитися должній и уважати тое за свѣй найсвятѣйшій и наймилѣйшій обовязокъ. Въ обновленью Нашого Архікатедрального Храма въ Львовѣ — якъ неменше въ обновленью Храма катедрального въ Перемышлі участвовали такъ Священники якъ и вѣрніи кат. Христіани гр. к. обряда цѣлои Галичины щедрыми жертвами грошевыми и закупномъ лѣсѣмъ на фантову лютерію.

Взаимна любовь новелѣвае отже теперъ дѣломъ оказати, що такъ Всеч. Клиру якъ и вѣрнымъ Христовымъ гр. к. обряда Нашои Архіепархіи зарѣвро залежить на тѣмъ щобы Храмъ катедральный Станиславовскій въ честь и славу нашего св. обряда и народа руского великолѣпно двигнувся. Зъ того поводу завзываетъ Митроп. Ординаріатъ всѣхъ Настоятелѣвъ деканатѣвъ на найблизшѣмъ соборчику деканальнѣмъ докладно справу цѣлу съ Всч. Клиромъ обговорити и застановитися надъ способомъ, въ якіи даюбыся тѣи складки зарядити — щобы впливъ грошей мѣгъ бути по возможности найобильнѣйшій. — Складки мають пересылатися до Всесв. Епископскои Консисто́ріи въ Станиславовѣ — а рѣвночасно о успѣсѣ ихъ предложать Всч. Уряды деканальніи справозданье и до Митропол. Консисто́ріи.

Отъ Митрополитального Ординаріата.

Львѣвъ дня 8. Липня 1889.

Ч. 47.

Ч. 4.665 — Подаеся до вѣдомости Всч. Клира распорядженье В. ц. к. Намѣстничества взглядомъ фасій фонда пропинаційного.

Высоке ц. к. Намѣстничество распорядило пѣдъ днемъ 17. Червня 1889 Ч. 40.702 слѣдуюче:

Mit Beziehung auf das h. o. Schreiben vom 27. v. Mts. Zl. 36181 werden Euere Erz-Bischöf. Gnaden ersucht, alle in der Diözese befindlichen geistlichen Körperschaften, Konvente, Klöster, Pfarreien etc. welche im Besitze von Liegenschaften sich befinden in denen ihnen das ausschliessliche oder mit dritten Personen gemeinschaftliche Propinationsrecht zusteht, anweisen zu wollen, damit dieselben die ihnen seinerzeit mitzutheilenden Erkenntnisse

der k. k. Propinationsfonds-Direction hinsichtlich der Höhe des bemessenen Entschädigungskapitals für die Aufhebung des Propinationsrechtes, sofort nach Erhalt derselben, der k. k. Lemberger Finanzprokuratur Behufs Erwirkung des gerichtlichen Zuweisungserkenntnisses im Sinne der Bestimmungen des §. 26, 27 und 29 des Landesgesetzes vom J. 1875 und des kais. Pat. vom 8. November 1853 R. G. B. N. 237 einsenden. Dieselbe Verfügung wollen Euere Erz Bischöfl Gnaden gefälligst, hinsichtlich der die eigenen Tafelgüter betreffenden Erkenntnisse treffen.

Sollte ferner einer g. k. geistlichen Körperschaft der dortigen Diözese, welche in der Ausübung des Propinationsrechtes sich befindet, nach den Bestimmungen des Landesgesetzes vom 30/12 1875 L. G. B. N. 55 ex. 1877 die Höhe des reinen Propinationseinkommens im Erkenntnisswege seitens der Propinations Landes Commission bis nun zu nicht zuerkannt worden sein, so wolle die betreffende geistliche Person falls die Bestimmungen des §. 16. Absatz 2. des Gesetzes vom 22. April 1889 L. G. B. N. 30. auf sie Anwendung finden angewiesen werden im Sinne dieser Gesetzesstelle und in dem festgesetzten Termine, welcher mit dem 30 Juli abläuft bei der k. k. Propinationsfondsdirection den Nachweis einzubringen, dass sie dieses Propinationsrecht ausübt und um Zuerkennung des Entschädigungskapitals zu bitten.

Тое роспорядженъе подаея Вч. Клиру до вѣдомости къ точному захованью.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 13. Липня 1889.

Ч. 48.

Обвѣщенъе конкурсове.

Митропол. Консисторія росписуе на конкурсъ слѣдующіи парохіи:

а) подъ д. 4 Липня 1889 съ речинцемъ до 29 Серпя 1889.

- Ч. 4875. Плетеничи, деканата Нараевского, наданья Ординаріятского;
Ч. 4923 Збоиска, деканата Львѣвско — городского, наданья приват.

б) подъ д. 18 Липня 1889 съ речинцемъ до 18 Вересня 1889:

- Ч. 5186. Ольховецъ, деканата Бобрецкого, наданья приват;
Ч. 5207. Ясенѣвцѣ, деканата Золочевского, наданья приват.,
Ч. 5226. Гребенѣвъ, деканата Скольского, наданья приват.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

ХРОНИКА.

Сповідникомъ монастыря инокинь Ч. Св. В. В. въ Словитѣ именованый:

Ч. 4378. РСЧ. О. Романъ Кувцевичъ, поч. Совѣтникъ Митроп. Кенеситоріи и парохъ въ Станимирѣ.

Надпорядочнымъ Сповідникомъ монастыря инокинь Ч. Св. В. В. въ Словитѣ именованый:

Ч. 4378. Ч. О. Анатолий Долинскій завѣдатель Яхторова.

У м ѣ щ е н ь я:

а) Завѣдательства получили ОО.:

Ч. 4742. Антоній Целевичъ завѣд. Поляны въ Лозинѣ дек. Городецкого.

б) Сотрудничества получили ОО.:

Ч. 6564. Іоаннъ Давидовичъ новопост. пресв. сотруднич. въ Заболотцяхъ дек. Олеского.

В в е д е н ь я ОО.:

Ч. 4380. Тесфиль Яворовскій парохъ Пастащина въ ехсиг. завѣдательство Бурштына, дек. Рогатиньского.

Ч. 4382. Богданъ Еліашевскій яко завѣд. въ Николаевѣ дек. Роздольского,

Ч. 4597. Юліанъ Дудыкъ яко завѣд. Фирлеева декъ Нараевского,

Ч. 4647. Александеръ Бобикевичъ яко прав. сотр. въ Слободѣ дек. Болеховского,

Ч. 4785. Тимотей Бордулякъ въ прив. сотр. въ Утѣховичахъ дек. Нараевского,

Ч. 4915. Іоаннъ Давидовичъ въ прив. сотр. въ Заболотцяхъ дек. Олеского.

Въ пропозиціи умѣщеніи ОО.:

Ч. 3448. на Ольховецѣ: 1. Петръ Радзиковичъ и 2. Яковъ Краснопера.

Ч. 3449. на Николаевѣ: 1. Симеонъ Березовскій. 2. Андрей Грыбъ и 3. Михаилъ Свѣтенькій.

Ч. 4679. на Дубовицѣ: 1. Іосифъ Любинецкій и 2. Петръ Гаранюкъ.

Ч. 4681. на Кнѣвничи: 1. Леонтій Шеферъ, 2. Михаилъ Бачинскій, 3 Викторъ Соколовскій — а въ списѣ: Корнилій Дудыкевичъ.

Ч. 4935. на Жиравку: 1. Левъ Горалевичъ, 2 Миронъ Гуглевичъ и 3 Яковъ Краснопера.

Презенты получили ОО.:

Ч. 4250. Анатолий Долинскій на Яхторѣвъ дек. Уневского,

Ч. 4940. Теофиль Лавровскій на Янѣвъ дек. Тербовельского,

Вставленося до в. Президіи ц. к. Намѣстн. взглядомъ институціи ОО.:

Ч. 4316. Владиміра Голинатого на Шельпаки,

Ч. 4250. Анатолия Долинского на Яхторѣвъ.

В. Президія ц. к. Намѣстн. соглашаеся на кан. институціи ОО.:

Ч. 4642. Льва Горалевича на Пеняки,

Ч. 4743. Павла Козюка на Выспу,

Ч. 4744. Ромуальда Фицаловича на Устьѣ,

Ч. 4745. Евгенія Ляховича на Лютовище,

Ч. 4746. Климентія Росецкого на Яленковате,

Ч. 4937. Владиміра Голинатого на Шельпаки.

До інституції завôзваній 00.:

- Ч. 3108. Іоаннъ Залескій на Полянѣ,
Ч. 4644. Ерастъ Перфецкій на Шишкôвцѣ.

Канон. інституції получили 00.:

- Ч. 4933. Іоаннъ Волянскій на Островчикѣ,
Ч. 4958. Іоаннъ Залескій на Полянѣ,
Ч. 5062. Ерастъ Перфецкій на Шишкôвцѣ.

Позволенъе пôддатись испытѣ конкурсовому получили 00.:

- Ч. 4267. Михайлъ Шведзицкій парохъ Мшаны,
Ч. 4297. Василій Молчко завѣд. Плъенянтъ,
Ч. 4349. Владиміръ Лотоцкій завѣд. Кабаровецѣ,
Ч. 4575. Атаназій Юркевичъ парохъ Сухорѣча,
Ч. „ Николаѣ Левицкій сотр. въ Ярычевѣ,
Ч. „ Володиміръ Коновалецъ завѣд. Малехова,
Ч. 4577. Стефанъ Крыжановскій завѣд. Сопота.

Увôльненъе отъ испытѣ конкурсового получили 00.:

- Ч. 4124. Іоаннъ Заревичъ парохъ въ Явчу,
Ч. 4410. Яковъ Мандзѣй парохъ въ Яйкôвцяхъ.

Испытъ конкурсовый выдержали 00.:

- Ч. 4768. Филиномъ Авдыковскій, Корнелій Бачинскій, Григорій Грушка, Евстахій Качмарскій, Владиміръ Коновалецъ, Несторъ Коржинскій, Стефанъ Крыжановскій, Николаѣ Левицкій, Василій Молчко, Ілярій Пачовскій, Корнелій Сенникъ, Атаназій Юркевичъ и Юліанъ Яримовичъ.

Отпустки ôтъ приходôвъ для покрѣпленъя слабого здоровъя получили 00.:

- Ч. 3815. Теодоръ Леонтовичъ парохъ въ Пôдлипцяхъ 1-мѣсячоу — заст. поручено О. Емиліану Богачевскому зъ Плугова.
Ч. 3853. Юліанъ Мандычевскій парохъ въ Бѣлявцяхъ 6 — недѣльну — заст. поручено О. Грѣгорію Сухаровскому зъ Конюшкова
Ч. 3901. Александръ Радзкевичъ деканъ Бобрецькій и парохъ въ Шоломы 6-недѣльну — заступ. поручено въ веденію Уряда декан. О. Вицедекану Іполиту Штогрину а въ управленію парохіѣвъ О. Іоанну Билинкевичу зъ Звенигорода.
Ч. 3972. Іосифъ Авдыковичъ парохъ Яснова 6-недѣльну — заст. поручено Іоанну Дуткевичу зъ Дубя.
Ч. 3974. Крупка Даніилъ парохъ Пôдборець 6-недѣльну, заст. поручено О. Адальберту Глинському зъ Миклашова.
Ч. 4276. Панкратій Билнскій, парохъ въ Токахъ 2-мѣсячну, заступ. поручено та-мочному сотрудинку,
Ч. 4408. Андрей Качала, парохъ Ôкна 1-мѣсячну, заступ. поручено О. Алекс. Ганкевичу зъ Гремалова,
Ч. 4416. Іосифъ Хомницкій парохъ Богданôвки 6-недѣльну, заступ. поручено О. Іосифу Дроздовскому зъ Клебанôвки,
Ч. 4487. Григорій Бѣлевичъ, парохъ Фирлѣевки 10-недѣльну — заступ. поручено О. Анастазію Чемеринскому зъ Скнялова,
Ч. 4489. Іоаннъ Васильковскій, парохъ Могильницѣ 6-недѣльну — заступ. поручено мѣстцевому сотрудинку,
Ч. 4546. Іоаннъ Дудыкъ, парохъ Нараева 2-мѣсячну — заступ. поручено О. Іоанну Джулинському зъ Болотнѣ,
Ч. 4547. Владиміръ Вахвининъ сотр. въ Калуші 6-недѣльну — починаючи ôтъ дня феріѣ шкôльныхъ,

- Ч. 4548. Іоаннъ Реваковичъ парохъ Волосняки 2-мѣсячну — заступничество поручено О. Климентію Росецкому зъ Язньковатою,
 Ч. 4549. Іоаннъ Озаркевичъ, парохъ Болехова 4-недѣльну — заступ. поручено мѣстцевому сотруднику,
 Ч. 4550. Стефанъ Лесюкъ парохъ Залозецъ 6-недѣльну — заст. поручено мѣстцевому сотруднику,
 Ч. 4627. Іосифъ Чемерынскій парохъ Яблнова 2-мѣсячну — заступ. поручено О. Василію Громадцѣ зъ Скоморохъ,
 Ч. 4688. Емиліянъ Мыдякъ, парохъ Павлова 1-мѣсячну — заступ. поручено О. Алексе. Даняловичу зъ Нестаничъ.
 Ч. 4741. Іосифъ Дудякевичъ, парохъ въ Подгайцяхъ 6-недѣльну — заступ. поручено мѣстцевому сотруднику,
 Ч. 4797. Володиміръ Колянковскій парохъ Луки 6-недѣльну, заступнич. поручено О. Валеріану Ганкевичу зъ Турѣвки.

Отпустку изъ звязи каноничной Львѣвской Архіепархіи въ цѣли принятія въ звязь канон. Епархіи Станиславѣвской получивъ:

- Ч. 3717. Г. Порфирій Гордѣвскій убоженый богословъ.

Митрополитальна Консисторія вставилась до в. ц. к. Намѣстничества о плату зъ фонда религ. для прив. сотрудникѣвъ:

- Ч. 3405. въ Колтовѣ,
 Ч. 3670. „ Винникахъ,
 Ч. 3926. „ Заваловѣ,
 Ч. 4015. „ Боратынѣ,
 Ч. 4080. „ Слободѣ,
 Ч. 4140. „ Домажири,
 Ч. 4141. „ Побужанахъ,
 Ч. 4294. „ Бѣлѣмъ-Каменни.

В. ц. к. Намѣстн. завѣдомило Митр. Консисторію, що выс. ц. к. Министерство асигновало плату для прив. сотр.:

- Ч. 4635. въ Токахъ 300 зр. на протягъ одного року,
 Ч. 4668. въ Сушнѣ „ „ „ „

Зложили торжественну професію или урочисті слюбы законнй у монахинь Чина св. Василія В.

- Ч. 449/орд. Сестры: Софія, по облечевію Серафима Мысловска и Іосифа, по облеченію Юліанія Кочоровска на д. 12го Мая 1889.

Свѣдоцтво квалификаційне на пѣвця церковного получивъ:

- Ч. 3520. Іоаннъ Ваврикъ.

Приняті до Заведенія дяківскаго при церквѣ Архикатедр.:

- Ч. 2633. Андрей Петровъ,
 Ч. 3706. Грыгорій Курылащъ.

Архіерейске посвященіе новосозданныхъ Церквей отбулось:

- Ч. 4460. въ Ясени на дни 11 Липня 1889.
 Ч. 4684. „ Журавнѣ „ 6 „ 1889.

ЖЕРТВЫ.

а) на potreбы Святѣйшого Отца:

Ч. 3502. Вч. Урядъ парох. Архикатедральный изъ собраныхъ въ церквѣ складокъ 1 зр. 63 кр.

б) на втору городску церковь въ Львовѣ:

Ч. 3520. О. Дамитрій Рубчакъ парохъ Сихова 1 зр.

в) на Дѣвоче Воспиталище въ Львовѣ:

Ч. 3542. Веч. Подгаецкій урядъ декан. 5 зр.

г) на святѣи мѣстця въ Палестинѣ:

Ч. 3323. Василій Залозецкій парохъ въ Горнѣмъ ѡтъ прихожанъ 2 зр.

Ч. 3707. Прихожане Острова 3 зр. 15 кр.

Ч. 4212. „ Дубравки 1 зр. 54 кр.

Н е к р о л о г і я.

Ч. 4693. Іоаннъ Гуглевичъ, парохъ въ Лозинѣ, померъ дня 16 Червня 1889.

Ч. 4657. Іоаннъ Величко, Крылошанинъ Пралатъ Митроп. Капитулы Пралатъ, домовый Его Святости, Совѣтникъ и Референтъ Митроп. Консенсоріи и проч. померъ дня 19 Червня 1889.

Души ихъ поручаются молитвамъ Веч. Клира.

Отъ Митрополитальнаго Ординаріята.

Львовъ, дня 15. Липня 1889.

Сильвестеръ

Митрополитъ.

ІМНѢ НАРОДНЫЙ.

1.

Боже, буди покровитель
Цѣсарю, Его краямъ!
Крѣпкій вѣрою Правитель
Мудро най проводить намъ!
Прадѣду Его корону
Боронѣмъ ѿгъ ворога;
Тѣсно изъ Габсбургѣвъ тронѣмъ
Сплелась Австріи судьба.

2.

Честно, вѣрно, право, щиро
Довжинѣсть, правду бережѣмъ
А въ потребѣ зъ крѣпковъ вѣровъ
Бодрымъ духомъ въ бѣй идѣмъ!
Памятнѣ на войнѣвъ славу,
Що красить ихъ хоругвѣ,
За Цѣсаря, за державу
Жертвуймо майно и кровь.

3.

Що народу склали руки,
Войнѣвъ мечъ най стереже;
Свѣтло правды и науки
Темногу най розжене!
Щедро най на край спливае
Щастье разомъ зъ славою;
Миромъ сонце най сіяе
На щасливу Австрію!

4.

Разомъ крѣпко ся держѣмо:
Згодовъ сильный буде людъ;
Разомъ силы сполучѣмо,
Двигнемъ и найтяжшій трудъ.
Згѣднѣ, еднѣ въ спѣльнѣй справѣ,
Цѣль най буде всѣмъ одна:
Щасть Цѣсарю, щасть державѣ,
Въ вѣкъ постоить Австрія!

5.

При Цѣсари, тронъ засѣла,
Серцемъ, кровію рѣдна,
Цѣсарева наша мила,
Въ невялу красу стрѣйна,
Що найвышимъ щастьемъ свѣту,
Дай Имъ Боже зъ небеси!
Францъ-Іосифа, Ельсавету
Весь Габсбургскій Дѣмъ спаси.

ЛВѢВСКО-АРХІЕПАРХІАЛЬНІЙ

ВѢДОМОСТИ

РѢкъ 1889.

Выдано дня 20. Серпня.

Ч. VIII.

Ч. 49.

Ч. 5040. Курсъ однорочнои науки на пѣвцѣвъ церковныхъ въ Зборовѣ.

Подаея до вѣдомости, що Теодоръ Янѣшевскій, испытovaný пѣвѣцъ церковный въ Зборовѣ, отримавъ соизволенье на отворенье курса однорочнои науки пѣнія, устава церковного и пѣнія хорального съ тымъ, що обучившіися належито, если хотять свидѣтельство квалификаційне на дяка или пѣвця церковного отримати, мають у Митроп. Консистеріи до испита явитися.

Отъ Митрополитальной Консистеріи

Лвѣвъ, дня 13 Липня 1889.

Ч. 50.

Ч. 4159. Подаєся до вѣдомости ВСЧ. Духовенства роспорядженъе В. ц. к. Намѣстничества взглядомъ отшкодованья за выкуплене право пропинаціѣне въ облигаціяхъ пупиларной обезпечи

Высоке ц. к. Намѣстничество роспорядило пѣдъ днемъ 27 Мая 1889 Ч. 36181 слѣдующе:

Die k. k. Direction des galizischen Propinationsfondes hat mittelst der im Amtsblatte №. 116 der „Gazeta Lwowska“ veröffentlichten Kundmachung vom 20. Mai 1889 gemäss §. 20 des Landesgesetzes vom 22. April 1889 L. G. B. №. 30 sämtliche Propinations — Berechtigte im Lande aufgefordert, im unüberschreitbaren Termine von 30 Tagen somit bis zum 20 Juni 1889 sich bei der k. k. Direction des galiz. Propinationsfondes schriftlich zu erklären, ob sie die Ausfolgung der ihnen im Sinne des §. 6 des berufenen Landesgesetzes für die Aufhebung des Propinationsrechtes zuzuerkennende Entschädigung in 4%igen, bis Ende des Jahres 1894 unveräusserlichen Obligationen verlangen, da sonst, jene, welche in dem oben festgesetzten Präklusivtermine die diesfällige Anmeldung nicht eingebracht haben als der Ausfolgung des Entschädigungskapitals im Baaren zustimmend werden gesehen werden.

Diese Obligationen sind nach dem erwähnten Gesetze — §§. 5. u. 20 — vom Lande garantirt und binnen 26 Jahren, vom 1. Jänner 1890 an, im Verlosungswege zu tilgen, und haben beide Häuser des Reichsrathes in der abgelaufenen Session einen Gesetzentwurf betreffend die Verwendbarkeit dieser Obligationen zur fruchtbringenden Anlegung von Stiftungen — Pupillar — und ähnlichen Capitalien beschlossen, dessen Allerhöchste Sanktion in der nächste Zeit zu gewärtigen ist.

Auf diese gesetzlichen Bestimmungen lenkt die k. k. Statthalterei die Aufmerksamkeit des hochwürdigsten Ordinariates zum Behufe einer eventuellen gefälligen Verfügung in der Richtung, dass diese Anmeldungen in den Fällen, in welchen es sich um das mit den Kirchengütern, beziehungsweise mit den bischöflichen Tafelgütern, mit den Gütern des Kapitels, der Pfründen, Klöster, kirchlichen Anstalten und Stiftungen verbundene Propinationsrecht handelt, in der obigen Fallfrist eingebracht werden — которое то роспорядженъе ВСЧ. Духовенству до вѣдомости заудѣляеся.

Отъ Митрополитальной Консисторіи

Львѣвъ, дня 23. Липня 1889.

Ч. 51.

Ч. 5471. — Асекураціѣне Общество Краковске складає уговорени ѣтсѣтки ѣтъ премій за убезпечени у него церкви и парохіальни будинки.

Дирекція Краковскаго Тсвариства асекураціѣного, выплатила ѣтъ переведенныхъ убезпеченій въ тѣмъ-же на пѣдставѣ сдѣланой умовы — на фондъ будовляный Архідіеcezіи Львѣвской припадающу процентову належи-

тѣсть въ квотѣ 436 зр. 49 кр. котора зѣстала умѣщена въ галицкой шадници на книжечку вкладкову Ч. 54628 зъ 13 Цвѣтня 1889 и завинкулѣвана на имя: фондъ будовлянный Архідіецеэіи Львѣвской. Подаючи о тѣмъ до вѣдомости ВЧ. Священства препоручаеся по мысли уставы зъ 15 Листопада 1888 Д. У. кр. Ч. 96 съ 31 Студня 1888 поступати, понеже лишь тѣмъ способомъ дасться осягнути вызначена цѣль т. е. побѣльшеніе фонду будовлянного для церквей въ Архідіецеэіи Львѣвской.

Отъ Митрополитальной Консистеріи

Львѣвъ, дня 25 Липня 1889.

Ч. 52.

Ч. 3642. Розсылаются до Веч. Урядѣвъ деканальныхъ Berichtshefte der Leopoldinenen-Stiftung.

Въ приложѣ ./: посылаются Веч. Урядамъ деканальнымъ по 2 сошиты 58 и 59 Bericht der Leopoldinenstiftung въ цѣли сообщенія ихъ Ч. клиру кондеканальному въ дорожѣ обѣгу.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 27 Липня 1889.

Ч. 53.

Ч. 5646. — Обвѣщенье конкурсове для кандидатѣвъ стану духовного о принятіе до Вѣденской Семинаріи.

Для здѣшной Архіепархіи суть на рѣкъ шк. 1889/90 въ Вѣденской гр. кат. духовной Семинаріи 4 мѣстця опорожнены. Кандидаты стану духовного желаючи до сей Семинаріи къ посѣщенію наукъ богословскихъ въ Вѣдни бути принятыми, мають до 31 Серпня с. р. свои прошенія Митроп. Консистеріи предложити, и до тыхъ слѣдуючи свѣдоцтва долучити:

а) Свѣдоцтво взглядного уряду парохіального, що проситель есть сыномъ законно-вѣнчанныхъ родичей гр. к. обряда и въ тѣмже обрядѣ крещенный и миропомазанный.

б) Свѣдоцтво убожества ѡтъ взглядного уряду парохіального видане и ц. к. Староствомъ повѣстовымъ подтверждено.

в) Свѣдоцтво норовственности, и що проситель есть безженный ѡтъ уряду парохіального видане, а ѡтъ уряду деканального подтверждено.

г) Свѣдоцтво изъ всѣхъ пѣвочій наукъ гимназіальныхъ и Свѣдоцтво здѣланого испытѹ зрѣлости, а если про слабость или зъ якого иного поводѹ въ теченію наукъ черезъ пѣвочіе або довше школу бувъ залишивъ, має свѣдоцтвомъ вѣродостойнымъ ѡтъ взгляднаго уряду деканальнаго и ѡтъ ц. к. Староства повѣтового доказати где въ тѣмъ часѣ перебувавъ и чимъ займався.

д) Свѣдоцтво лѣкаря повѣтового о здоровьѹ просителя и о ѡтбутой природной або щепленой оспѣ посвѣдчающе.

е) Посвѣдченье дотычно связи войсковой.

Прошеніе и всѣ свѣдоцтва мають бути заосмотреніи приписаными марками штемплевыми.

Такожь мають просителѣ дня 9 Вересня с. р. о 10-той год. зъ рана въ Митроп. Консистеріи до испытѹ зъ пѣнія и языка церковнаго зголоситися.

Приняти до Семинаріи мають тамже съ собою привезти свѣй власный іерейскій Молитвословъ и Изборникъ службъ церковныхъ.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Лвѡвъ, дня 12 Серпня 1889.

Ч. 54.

Ч. 5647. Обвѣщенье конкурсове опринятіе до Львѡве кои духовнои Семинаріи кандидатѡвъ стану духовнаго.

Кандидаты стану духовнаго изъ Архіепархіи Львѡвской желаючи до тутейшой гр. к. ген. Семинаріи бути принятыми на рѡкъ школ. 1889/90 мають до дня 20 Вересня с. р. свои прошенія Митроп. Консистеріи предложить, и до нихъ слѣдючи Свѣдоцтва долучити:

1) Свѣдоцтво взгляднаго уряду парохіальнаго, що проситель есть сыномъ законно-вѣнчанныхъ родичей гр. к. обряду и въ тѣмже обрядѣ крещеный и миропомазанный.

2) Свѣдоцтво убожества ѡтъ взгляднаго уряду парохіальнаго выдане, и ц. к. Староцтвомъ повѣтовымъ подтверждено.

3) Свѣдоцтва изъ пѣвочій наукъ гимназіальныхъ съ залученьемъ свѣдоцтва зрѣлости, а если проситель про слабость, или яку иншу причину въ теченію наукъ пѣвочье або довше школы бувъ залишивъ, то має вѣродостойнымъ свѣдоцтвомъ ѡтъ дотычнаго уряду деканальнаго и ѡтъ ц. к. Староства повѣтового выданнымъ доказати, где въ тѣмъ часѣ перебувавъ, и чимъ занимаяся.

4) Свѣдоцтво нравственности ѡтъ взгляднаго уряду деканальнаго стверджено, въ которѡмъ кромѣ поведенія просителя и тое обстоятельство має бути выражено, чи тойже есть безженнымъ.

5) Свѣдоцтво лѣкарске ѡтъ повѣтового лѣкаря выдане о здоровьѹ просителя и о ѡтбывшой природной або щепленой оспѣ посвѣдчающе.

6) посвѣдченъе дотычной связи войсковой.

Прошенія и свѣдоцтва мають бути приписаними марками штемпевыми заосмотреніи.

Такожъ мають просителѣ:

а) дня 30. Вересня с. р. о годинѣ 3 по полудни испитови зъ пѣнія и языка церковного въ Консистеріи, а

б) назначеній до принятія въ дни ѿ Всч. Ректорату Семинаріи назначеніи осмотру лѣкаря Заведенія по́ддатися.

На конецъ мае каждый кандидатъ Стану духовного при принятіи до Семинаріи выказатися власнымъ Молитвословомъ іерейскимъ и Изборникомъ Службъ церковныхъ.

Сія послѣдна точка дотычить такожъ тыхъ кандидатѡвъ стану духовного, которіи уже яко питомцѣ були въ Семинаріи.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѡвъ, дня 12 Серпня 1889.

Ч. 55.

Ч. 5648. Речинець для испита конкурсового парохіального.

Яко речинець для испита конкурсового парохіального назначаются дни 1 и 2 Жолтня н. с. 1889.

Получивши позволеніе по́ддатися таковому испитови мають явитися передъ 8 годиною рано дня 1 Жолтня с. р. въ сали засѣданій Консистерскихъ, где выказавшися такимже позволеніемъ впишуть свои имена на приготоованіи въ тѡй цѣли листѣ.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѡвъ, дня 12 Серпня 1889.

Ч. 56.

Обвѣщенія конкурсовіи:

1) Перемышльскій гр. к. Епископскій Ординаріатъ подае до оголошенія слѣдующій конкурсъ:

Ч. 3331 — При Соборѣ Крылоса катедрального въ Перемышли есть до обсаженія сталя Пралата Архіпресвитера съ рочною платою тысячу двѣста шестьдесятъ зр. а. в. въ мѣсячныхъ ратахъ зъ долу платимую

изъ религійного фонда и употребленьемъ вѣльного обиталища въ натурѣ. — До обсажденія тои Пралатуры росписуеся конкурсъ съ речинцемъ до 28 Серпня 1889 н. с. — Убѣгатися о тую сталю могутъ тѣлько священники безженни або вѣдѣцѣ и мають дотычни поданья заосмотрени свѣдоцтвами о ихъ квалификаціи до тои сталѣ въ выше опредѣленѣмъ речинци до Епископского Ординаріята внести. — Отъ Епископского гр. кат. Ординаріята. Перемышль, дня 17 Липня 1989. Іоаннъ Епископъ.

2. Митропол. Консисторія росписуе на конкурсъ съ речинцемъ 3 Паздерника 1889 слѣдуючи парохіи:

Ч. 5378. — *Опорецъ*; дек. Сколького, паданья приватного, и

Ч. 5611. — *Лозина*, дек. Городецкого, наданья приватного.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

ХРОНИКА.

У м ѣ щ е н ь я :

а) Завѣдательства получили ОО.:

Ч. 5071. Іосифъ Ганкевичъ сотрудинокъ Товстого въ Краснѣмъ дек. Скалат.

Ч. 5462. Евгений Павлусевичъ зав. Борусова въ Крушельници дек. Скольск.

Ч. 5631. Теодоръ Ковальскій сотр. Поморянъ въ Берездѣвцяхъ дек. Ходор.

б) Сотрудицества получили ОО.:

Ч. 4800. Григорій Прихитко новопост. пресв. прив. сотр. въ Доброводахъ дек. Збараж

Ч. 5341. Іосифъ Лѣщинскій завѣд. Островчика сист. сотр. въ Товстѣмъ дек. Скалат.

Ч. 5489. Лаврентій Дыяковскій новопост. пресв. прив. сотр. въ Поморянахъ дек. Золочевского.

В в е д е н ь я ОО.:

Ч. 5045. Михайлъ Лихновскій яко завѣд. Хащованья дек. Скольск.

Ч. 5088. Антоній Целевичъ яко завѣд. Лозины дек. Городец.

Ч. 5255. Іоаннъ Волянскій яко парохъ Островчика дек. Терѣб.

Ч. 5370. Юліанъ Курмановичъ яко завѣд. Урлева дек. Золоч.

Ч. 5376. Григорій Прихитко яко сотр. въ Доброводахъ дек. Збараж.

Ч. 5480. Ерастъ Перфецкій яко парохъ Шишковецъ дек. Залозец.

Ч. 5552. Іос. Лѣщинскій яко сотр. въ Товстѣмъ дек. Скалат.

У в ѣ л ь н е н ь я ОО :

Ч. 5255. Іосифъ Лѣщинскій ѡтъ завѣд. Островчика,

Ч. 5331. Антоній Целевичъ ѡтъ завѣд. Поляны,

Ч. 5364. Іоаннъ Зальескій ѡтъ завѣд. Урлева,

Ч. 5368. Іосифъ Ганкевичъ ѡтъ сотр. въ Товстѣмъ,

Ч. 5422. Юліанъ Курмановичъ ѡтъ сотр. въ Зарудью,

Ч. 5702. Теодоръ Ковальскій ѡтъ сотр. въ Поморянахъ,

Въ пропозиціи умѣщеніи 00.:

- Ч. 4215. на Подгайчики: 1. Петръ Радзикевиць, 2. Николай Демчишинъ и 3. Іоаннъ Кулицкій.
 Ч. 4682. на Щуровичи: Николай Демчишинъ самъ одинъ.
 Ч. 4872. на Липовицю: Тома Соболта самъ одинъ.
 Ч. 4934. на Бережницю: 1. Димитрій Ксіонжекъ, 2. Климентій Роснецкій и 3. Емиліянъ Целевиць.
 Ч. 5227. на Бужокъ: 1. Ярославъ Стеткевиць 2. Іоанъ Кулицкій и 3. Петръ Гаранюкъ.
 Ч. 5528. на посаду катихиты при ц. к. академической гимназіи во Львовѣ: 1. Александръ Тороньскій, 2. Теофиль Коблянскій и 3. Михайлъ Ганкевиць.

Презенты получили 00.:

- Ч. 5196. Миронъ Гуглевичъ на Жиравку,
 Ч. 5252. Андрей Грыбъ на Николаевъ,
 Ч. 5339. Іосифъ Любѣнецкій на Дубовицю,
 Ч. 5372. Павелъ Филиповскій на Новошины,
 Ч. 5667. Яковъ Краснопера на Боршбѣвъ,
 Ч. 5569. Ярославъ Стеткевиць на Бужокъ.

В. Президія ц. к. Намѣстн. соглашаеся на институціи 00.:

- Ч. 5411. Теофиля Лавровского на Янбѣвъ,
 Ч. 5605. Мирона Гуглевича на Жиравку,
 Ч. 5712. Іосифа Любѣнецкого на Дубовицю.

До институціи завѣзваніи 0. 0.:

- Ч. 5102. Анатолій Долинскій на Яхторбѣвъ,
 Ч. 5606. Миронъ Гуглевичъ на Жиравку,
 Ч. 5619. Теофиль Лавровскій на Янбѣвъ на день 1 Вересня 1889.

Канон. институціи получили 0. 0.:

- Ч. 5535. Анатолій Долинскій на Яхторбѣвъ,
 Ч. 5462. Андрей Яровскій на Борусѣвъ,
 Ч. 5744. Миронъ Гуглевичъ на Жиравку.

Декреты освобожденія отъ испытанія конкурсового получили 0. 0.:

- Ч. 4907. Михайлъ Царъ парохъ въ Гуменци,
 Ч. 5139. Амвросій Крушельницкій парохъ въ Бѣлой.

Отпустки отъ приходѣвъ для покрѣпленія здоровья получили 0. 0.:

- Ч. 4782. Емиліянъ Вербицкій парохъ въ Доброводахъ 2 мѣсячну — заступн. поручено мѣстцевому сотр.,
 Ч. 4939. Дръ Теофиль Сембратовичъ парохъ и ректоръ Семинаріи въ Вѣдни отъ 19 Серпня до 1 Паздерника,
 Ч. „ Теодоръ Пюрко духовникъ Семинаріи въ Вѣдни отъ 1 Липня до 19 Серпня.
 Ч. 4959. Василій Левицкій сотр. въ Николаевѣ 2 — мѣсячну,
 Ч. 5146. Іосифъ Бабій сотр. в Городку 6 — недѣльну.
 Ч. 5155. Корнилій Бачинскій сотр. Архикатедральный 6 недѣльну,
 Ч. 5237. Іоаннъ Кулицкій сотр. въ Ольшаниці 1 мѣсячну,
 Ч. 5361. Юстынъ Гаврысевичъ сотр. въ Бѣломъ-камни 10 дневну.

Митроп. Консисторія вставилась до в. ц. к. Намѣстн. о плату зъ фонда религ :

Ч. 5076. для прив. сотр. въ Заболотцяхъ.

В. ц. к. Намѣстничество завѣдомило Митроп. Консисторію, що в. ц. к. Министерство асигновало плату для прив. сотр.:

Ч. 5411. въ Пустомытахъ на протягъ одного року,

Ч. 5732. " Смержовъ " " "

Ч. 5737. " Горожанцѣ " двоухъ лѣтъ.

ЖЕРТВЫ.

а) на потреби Святѣйшого Отца :

Ч. 5334. Архикатедральный урядъ, парохъ, изъ собранныхъ складокъ 1. зр. 10 кр.

б) на церковь Василиянокъ въ Львовѣ :

Ч. 4210. О. Тома Березовскій парохъ Дубравки 1 зр.

в) на ѳтновленье катедральной церкви въ Станиславовѣ :

Ч. 5217. Урядъ парохъ. въ Небыловѣ изъ складокъ 3 зр. 61 кр.

г) на святѣ мѣстця въ Іерусалимѣ :

Ч. 4979. О. Густавъ Дроздовскій парохъ въ Кїйданцяхъ 50 кр.

Ч. 5480. О. Левъ Залужный сотр. въ Небыловѣ. 2 зр.

д) для Мисіонарѣвъ въ Азїи, Африцѣ и Америцѣ :

Ч. 5333 Урядъ парохъ. въ Старыскахъ изъ складокъ 2 зр.

е) на фондъ неофитѣвъ :

Ч. 5482. О. Левъ Залужный сотр. въ Небыловѣ 1 зр.

Н е к р о л о г і я.

Ч. 5720. Іоаннъ Кизима, парохъ въ Слободѣ, померъ дня 9 Серпня 1889.

Ч. 5834. Іоаннъ Гарасимовичъ парохъ въ Швайковѣ, померъ дня 9 Серпня 1889.

Души ихъ поручаются молитвамъ Всеч. Клира.

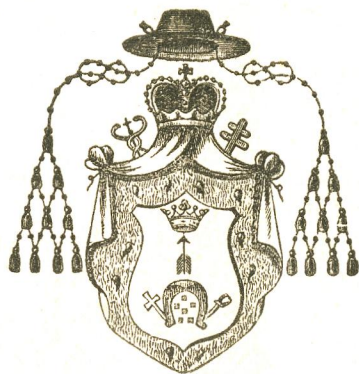
СПРОСТОВАНИЕ: Уряды парохїяльні въ Каменцѣ струмѣловой Буского Деканата и въ Пенякахъ Залозецкого Деканата не надослали доси предплаты на Львѣвско-Архіепархіальни Вѣдомости, якъ то-въ Ч. V. сєи Часописи ошибочно выказано.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 20 Серпня 1889.

Сильвестеръ

Митрополитъ.

ЛВѢВСКО-АРХІЕПАРХІАЛЬНІЙ

ВѢДОМОСТИ

РѢКЪ 1889.

Выдано дня 24. Вересня 1889.

Ч. IX.

Ч. 622/орд.

Ч. 57.

СИЛЬВЕСТЕРЪ СЕМБРАТОВИЧЪ,

Божію Милостію и св. Апостольскаго Престола благодатію Митрополитъ Галицкій, Архієпископъ ЛьвѢвскій, Епископъ Каменецкій, Членъ Палаты Вельможъ Австрійской Думы державной, Віцемаршалоукъ и Членъ Сойма Королевства Галичины и Володимиріи съ Великимъ Княжествомъ Краковскимъ, Докторъ св. Богословія и проч.

Всему Всечестному Священству и Возлюбленнымъ въ ХристѢ Вѣрнымъ Нашой Митрополитальной Архієдїєзїи миръ и благословеніе о ГосподѢ.

Возлюбленіи въ ХристѢ!

Заледво рѢкъ минувъ Ѣтъ того часу, якъ Мы повернувши зъ Риму, въ славного торжества 50 лѣтняго юбилея Его Святости Льва XIII. Папы Римскаго, подѣлилисьмо съ Вами Возлюбленіи въ ХристѢ тою щирою радостію, якою переполнене було сердце Наше, коли выдѣлисьмо прославлену св. нашу кат. Церковь черезъ Ѣтданье почести Еи Начальнику и ГоловѢ Ѣтъ тѢлько

тысячей вѣрныхъ всѣхъ народностей свѣта, у которого и мы Русины удостоили ся весьма ласкавого принятія. — Заледво кажу рѣкъ минувъ ѡтъ того часу, якъ Господь Богъ благоволивъ осолодити скорбяче сердце Своего Намѣстника, болесно дѣткнене черезъ нанесенье Томужь пакостей ѡтъ стоваришеній Церквѣ непріязныхъ, (на которыхъ тойже самъ Намѣстникъ Христовъ не давно тому въ Своемъ посланію жалувавъ ся и ѡтъ тыхже сѣтей и пѣдступѡвъ нась всѣхъ остерегавъ) — побуждаючи все народы католического свѣта, щобы поспѣшили до Трону Своего Помазанника и тутъ зложили Ему глѣбоке свое почитанье и вѣрнѡсть, и тымъ дали свѣдоцтво не лише личнымъ Его высокимъ дарованіямъ и честнотамъ, якими Его обдарити зволивъ, але заразомъ щобы малодушній и колебающійся въ вѣрѣ укрѣпились. Передовѣсмъ же, тымъ прославленьемъ Своего Намѣстника давъ пѣзнати, що любить Его и стоить всегда при Своей Церквѣ, при тѡй Своей овчарни, котру Кровію Своею честнѣйшою искупивъ и при тѡмъ, которого Овъ избравъ Пастыремъ Своихъ вѣрныхъ овецъ и Керманичемъ той лоди, котра провадитъ избранныхъ своихъ по бурливѡмъ морю того свѣта до вѣчної пристани — ажъ тутъ наразъ лукавій ворогъ Христа и Его стада позавидовавши тому прославленью Начальника Церкви, якъ колись то зъ заздрости противъ невинности прародителей въ раю и зъ зависти противъ праведного Іова розвивае свою давну хитрѡсть а запѣненный зъ ярости и злости противъ Церкви и прославленого, Богомъ любленого и праведного Начальника Церкви кнуе нову напасть и нову пѣдноситъ бурю противъ Голови тойже Церкви, завзывае своихъ приклонникѡвъ и союзникѡвъ — непріязній стоваришенья и секты, и людей злбныхъ, поморочаючи ихъ умъ гордостію и наповняючи ихъ сердце желчію ненависти и зависти, противъ вѣрныхъ Христа и Намѣстника Его и кидаеся съ цѣлою адекою зафлостію на Голову Церкви. Щобы ударъ той, который соединеными силами выконати постановивъ, по его мысли тымъ успѣшнѣйшимъ ставъ ся, загадавъ ужити на свою послугу въ тѡмъ лютѡмъ нападѣ на Намѣстника Христоваго, имени чловѣка, который вправдѣ до Церкви колись належавъ а даже послюбовавъ Христу житье монашеске — Іордана Бруно — но котрый потому допустивъ ся подвѡйного ѡтступства подоптавши плюгавыми и погаными своими ногами одежь монашеску и ризу Христову, воюючи словомъ и дѣломъ противъ св. Церкви, ширячи найзгубнѣйшій науки, жіючи крайно розпустно и переверотно и за свой беззаконія и мерзкій проступки понѣсь заслужену кару. Такого отже чловѣка, изверга людей, который не посѣдавъ въ собѣ нѣчого доброго, и который то пѣсля своихъ скверныхъ дѣлъ заслуживъ собѣ, щобы чловѣчество съ омерзиніемъ ѡтъ него ѡтвертало ся, вытягають безбожній сектярѣ, вороги Церкви — на дневне свѣтло, пѣдносять его безбожній науки, его ворогованье противъ св. кат. Церкви и Еи выдимой Головы св. Отца Папы Римского, мовбы славній якій подвиги и ставятъ ему майже передъ самими ѡкнами помешканья вселеньского Архіерея памятникъ на его честь и славу.

Видите Возлюбленій въ Христѣ, що за злоба, що за крайна перевертнѡсть, що за обида нанесена св. Вѣрѣ, Церквѣ и Намѣстнику Христовому а такожъ и всѣмъ вѣрнымъ цѣлого свѣта католического! Якъ глѣбоко дѣткнута мусѣвъ той мерзкій фактъ Его Святѡсть — противъ которого то впрѡсть

съ такою смѣлостію, зухвалостію и крайною злобою той тяжкій ударъ вымѣрено — легко можете собѣ представить. Оггомонъ той глубокой болѣзни, якою наповнене зѣстало отцѣвске сердце Начальника кат. Церкви ѣтѣивъ ся голосно и выразно въ бесѣдѣ, котру выголосивъ Св. Отецъ дня 30 червня с. р. разъ по тѣмъ злѣбѣмъ событію на нарочно скликанѣмъ сасѣданію до Ихъ Еминенцій Кардиналовъ и прочихъ достойниковъ св. Церкви въ Римѣ. Послушайте Возлюбленій въ Христѣ, ото власній слова Его Святости переведеній на нашъ рускій языкъ :

Почтенній Братья!

Що недавно тому высказалисьмо Вамъ, колисьмо зъ того самого мѣстця до Васъ промовляли, що новій и то тяжшій зневаги приготавлиють ся въ тѣй то поважнѣй столиці противъ Церкви и Римского Престола, тое съ наибѣлшою горестію души нашої и съ образою всѣхъ добромыслящихъ дѣйстно dokonane зѣстало. Длѣтого повелѣлисьмо созвати Васъ надпорядочно, щобысьмо могли выявити Вамъ, якъ тяжело дѣткнуло Насъ тое нечестиве дѣло а заразомъ, щобы свободно якъ пристойтъ въ Вашѣй присутности напѣтновати такъ велике беззаконіе.

По переворотѣ италійскихъ дѣлъ и заборѣ римского мѣста видѣлисьмо вправдѣ святѣйшу вѣру и Престолъ Апостольскій довгимъ рядомъ зневагъ оскорбленій, но переворотнї товариства людей стремятъ усиленно постепенно до що разъ гѣршого. Завзялись они, щобы въ первѣмъ католического имени мѣстѣ завладѣли поганьскї норovy и безбожнѣсть и тутъ пѣддигають подомѣни ненависти изъ всюди нагромадженій, щобы тую мовбѣ крѣпѣсть католической Церкви займивши, тымъ способнѣйше кновати и самъ камѣнь угольный на котрѣмъ таяже основана, цѣлкомъ если возможно-разорити. Дѣйстно, мовбѣ не досытъ вже черезъ тѣлько лѣтъ руинъ выдали, се они самыхъ себе дерзостно выпередити силувались, на однѣмъ изъ святѣйшихъ дней христїаньского року, взносятъ публично памятникъ, котрымъ захвалюея потомности духъ Церкви противорѣчивый, заразомъ же поучаея тымъ, що подобае вести борбу на житье и смерть противъ католического имени. Що до того змѣряють именно строителѣ того чину и виднѣйшї покровителѣ тогожъ, рѣчи самї свѣдчать. Они (бо) величаютъ челоувѣка подвѣйного ѣтступника, судово переконаного еретика, котрый ажъ до кѣнця житья своего Церквѣ упорчиво супротивлявъ ся. Власне для тыхъ причинъ постановили они его возвеличити, вѣдомо бо, що въ нѣмъ ничого правдиво похвального не було, ани особлившой учености, понеже его власній письма доказуютъ, що ѣнтъ бувъ послѣдователемъ пантеизма и мерзкого матерїялизма, и иныхъ звычайныхъ заблужденій, густо часто въ противорѣчію съ самымъ собою; ни окрасы честнѣсть, понеже противно норovy его суть для потомности свѣдоцтвомъ крайного озлобленія и зѣпсуетья, до котрого могутъ челоувѣка загнати необузданїй пристрасти. Ни славнї дѣла, ни особлившї для краю заслуги: звиклї его штуки, притворяти ся, лгати, о себе лишень дѣбати, не-

стерпѣти еслибы кто иначе думавъ, подхлѣбяти — подлого духа и переротного успособленья. Почестей отже тыхъ, которыхъ тѣлько отдано такому човѣку, така есть сила и майже таке значенье, що належитъ все житье устроити отрубно вже отъ науки Богомъ переданои, отрубно отъ христiянскои вѣры, и духа людского вызволити цѣлкомъ зъ подъ власти Иисуса Христа. Таке саме есть намѣренье и начинанье лукавыхъ сектъ, котрѣ всякимъ возможнымъ способомъ усилиють отчужити отъ Бога цѣлѣ державы и стають съ безмѣрною ненавистію и крайною загорѣлостію до борбы противъ Церкви и Римского Престола. А щобы-же и обыда показала ся виднѣйшою и справа яскравѣйшою, то постановлено обходити отселоненье памятника съ великою помпою при бѣльшомъ здвизѣ народа. Въ тыхъ то дняхъ зауважано въ серединѣ Риму превелике изъ всѣхъ сторонъ стягнене множество людей; обношено безвстыдно фаны ворожѣй вѣрѣ; а що наибѣльше огидне есть, що не бракло знаменъ представляющихъ злого духа, котрый Всевышнему въ Небѣ не хотѣлъ повиновати ся, вождѣ ворохобникѣвъ и побудитель до всякихъ зрадѣ. До того огидного проступку прилучено безчелнѣй бесѣды и письма, въ которыхъ выставляють ся на поруганіе святѣсть найвысшихъ рѣчей безъ встыду и мѣры, выносить ся же страшно овая необузdana свобода мысленья, котра то есть плодовиитою родительскою лукавыхъ мнѣній а котра разомъ съ христiянскими обычаями встрясае подвалины порядку и свѣтской суспѣльности. А о тое сумне событіе дозволено було черезъ долге приготовленье старати ся — оное устроити и довершити, не лишъ за вѣдомостію начальства, но и за тыхже благосклонною и явною защитою и побудкою. Горестно сказати и майже дивне есть, щобы зъ того поважного мѣстця, въ котромъ то Богъ опредѣливъ пребыванье Свого Намѣстника выходило прославленье ума повстающою притивъ Бога; а тамъ зъ отки звыкъ цѣлый свѣтъ ожидать неповрежденнѣй правила Евангелскѣй и спасительнѣй рады, тамъ освящуютъ ся, при беззаконнѣй змѣнѣ обстоятельствъ, безкарно заблудженья безбожнѣй и сама ересь, памятниками. Такъ далеко завели насъ часы, щобысьмо бачили омерзѣніе запустѣнія въ мѣстѣ святѣмъ.

Въ такѣмъ негоднѣмъ станѣ рѣчей, понеже намъ повѣрене есть управление христiянского общества съ защищеньемъ вѣры освѣдчаемъ, мѣсто наше безчестіемъ ображене и святѣсть христiянскои вѣры безвстыдно нарушену: и объявляемъ всему католическому кругови съ жалемъ и обуреньемъ сей святотатскѣй проступокъ.

Однакожь зъ оскорбленія належитъ вытягнути полезнѣй свѣдоцтва. Изъ сего бо що разъ бѣльше и бѣльше оказуе ся, чи утихомирили ся ворожѣй духи по збуренью власти свѣтской, чи не желаютъ они щось инного, се есть саму святу власть Папѣвъ съ землею зрѣвнати и христiянску вѣру зъ коренья зничити. — Подѣбно явствуе, чи Мы упоминаючи ся о права Престола Апостольского, руководимъ ся якою човѣческою рѣчею, чи борше ходитъ Намъ, щобы узыскати свободу Апостольского чина, достоинство Намѣстника, и о саме власне добро для интересѣвъ Италіи. — Наконецъ зъ того самого событія ажъ надто пѣзнати можна, що значитъ и где подѣло ся, то все такъ многе и такъ свѣтле, яке зъ початку не сомнѣвано ся приобѣцати и запоручити. Вмѣсто бо послушанія и должностей всякого поважанья, ко-

трьми то они запевняли щедро почитати Римского Первосвятителѣ, послѣдовали тымъ часомъ оскорбленѣя, и наитяжшїи обезчещенѣя, изъ котрыхъ теперъ наибольше и яке мае остати ся на явѣ и передъ очима всѣхъ, скверного и погибшого челоуѣка памятникъ. Тое отже мѣсто, о которѣмъ они утверждали, що зѣстане всегда и славнымъ и безпечнымъ престоломъ Римского Намѣстника, хотятъ здѣлати головою новои безбожности, гдѣбы людскому розумови, мовбы пѣднесеному до божеской почести, ѡтдававъ ся недорѣчный и безвстидный культъ. Зважмо собѣ отже Честнїй Братѣя, яка Намъ въ справованью найвысшого Апостольского Уряду позѣставлена естъ, чи то свобода, чи то гѣднѣсть. Наша даже Особа не естъ безъ обавы и безъ опасности. Каждому бо вѣдомо, до чого сприсягають ся и чого бажають люде найгѣршихъ сторонництвъ, и нема нѣкого щобы не бачивъ, що тї самїй покориствавши зъ спрїяючихъ временъ, и що до числа ежедневно и що до безвстидности що разъ бѣльше вмагають ся и рѣшили ся не спочати скорше, доки не доведуть рѣчи ажъ до остаточного упадку. А если що до рѣчи на котрѣ Мы жалуемо ся, поводючи ся причинами утилитарными не дозволено имъ, щобы они могли свої лукавї замѣры такожь силою и збройною рукою перевести, то никто не може такъ легко повѣрити, що они при данѣй способности не посунуть ся такожь и до такой збрѣднѣ; особливо коли Мы знаходимо ся въ власти тыхъ, що то не стыдять ся оклеветати Насъ всеявно, мовбы Мы непрїязно и ворожо успособленї булы що до интересѣвъ Италїи. Не менше обавляти ся належитъ, що кидающа ся до всякой злобы дерзкость пропавшихъ людей и розгѣртїи страсти не всегда такъ легко дадутъ ся поскромити и стягнути, еслибы настали часы страшнѣйшїи и неспокоїнѣйшїи, чи то по причинѣ цивильныхъ замѣшательствахъ и сусѣльныхъ переворотѣвъ, чи то по причинѣ розрухѣвъ и несчастныхъ военѣ. — Такъ тымъ нагляднѣйше показуе ся въ якѣмъ станѣ знаходитъ ся найвысша Голова Церкви, Пастырѣ и Учитель католического Имени.

Тою Мы запевно горестїю печалей и тягаромъ журбѣ, будучи кромѣ того и пѣдошлого вѣку, майже зломанї, упалибысмы, еслибы не пѣдносила духа и не пѣдтримувала силы такъ тая незавѣдна надѣя, що Христосъ николи не опуститъ своего Намѣстника, якъ такожь почутѣе довжности, котре Насъ свято наминае, що повиннисмы тымъ пыльнѣйше взяти ся до управленѣя Церкви, чимъ острѣйше лютить ся противъ ней буря блудѣвъ и страстей пекломъ порушена. Всю отже надѣю и упованїе покладемы въ Бозѣ, о которого то дѣло ходитъ, уповаючи особенно на многомогуче предстательство, о котре то Мы съ горячимъ духа усилюемъ умоляемъ Преславную Дѣву, Помощницу рода Христїаньского, якъ такожь и на верховныхъ Апостолѣвъ Петра и Павла, въ котрыхъ опѣцѣ и покровѣ тое пречестне мѣсто всегда щастливо почивало.

Но якъ вы, — Почтеннїй Братѣя, болѣзни съ Нами и молитвы къ Богу хранителю и защитителеви Церкви своей безпрестанно совокупляете, такъ не сомнѣваемо ся, що вы Почтеннїй Братѣя, Епископы Италїйскїи и на будуще такъ само постоянно дѣлати будете и съ тымъ бѣольшою старанностию и усилюемъ, позаякъ того опаснѣсть временъ вымагае, о собѣ повѣренѣмъ народѣ заопѣкуете ся. Нехай особливо старають ся — наминаемъ, щобы имъ указати и понятно выяснити, до какой злобы и переворотности досяга-

ють начинанія ѿть ворогѣвъ вѣры и такожь ѿтчины къ переведенію предпринятї. Ту бо ходить о рѣчь найвысшого и найправдивѣйшого добра, котре то мѣститъ въ собѣ вѣра католическа; о ничо усиленѣйше не старають ся вороги, якъ щобы могли нарѣдъ италійскій ѿть тоїже вѣры ѿторвати и ѿтягнути, зъ ласки котрой они такъ довго во всякомъ родѣ славы и щастя процзители; мужамъ же католицкимъ не пристойтъ совсѣмъ при такихъ опасностяхъ засыпяти або тїйже легковажити; но треба въ исповѣданю своєї вѣры бути ѿважними, въ захищаню постійними, бодрыми, такожь и готовыми, всякій страты — если того буде потреба — за ню пожертвувати. Тїйже доказы и упомненя дотыкають близше жителѣвъ римскихъ, о скѣлько то ихъ вѣра, якъ явно єсть, ежедневно на що разъ небезпечнѣйшій оскорбленя хитро выставляє ся. Они же то, скѣлько щедрѣйше почувають ся мати даръ вѣры ѿть Бога за для такої съ святымъ Престоломъ близкости и связи, о тѣлько бѣльше нехай памятають въ нейже вытревати, гѣднїй тыхъ отцѣвъ и прадѣдѣвъ, котрыхъ вѣра прославлена була въ цѣлѣмъ свѣтѣ. Они отже и всѣ Италіане, якъ такожь и всѣ повсюды Католики нехай не перестаютъ то молитвами, то всякого рода побожными дѣлами у Бога умоляти, щобы ѿть свого гнѣву, выкликанаго черезъ тѣлько противъ Церкви безбожныхъ поруганїй и безумныхъ сварнъ, милостивно ѿступивъ, и вспѣльнїй желанія добрыхъ о милосердіе, миръ и спасеніе усердно просячихъ выслушавъ.

Той голосъ болѣзни, якимъ ѿзываетъ ся Голова Церкви св. катол., по причинѣ оскорбленя нанесенаго св. Вѣрѣ и Церквѣ, ѿбїивъ ся жалѣстно въ грудяхъ всѣхъ вѣрныхъ католикѣвъ, и не може бути инакше, бо якъ каже св. Ап. Павелъ, що: „Если страждетъ одинъ удъ, съ нимъ страдаютъ всѣ уды.“ (I. Корин. XII, 26.). Цѣлый свѣтъ хрістіанско-католическій пѣднѣсь голосъ обуреня и жалю своего и якъ добрій дѣти выразивъ Намѣстникови Церкви, яко наилучшому своему Отцу, любовь и всегда готове повинованье и непоколебиму вѣрнѣсть и привязаннѣсть, видячи що тая скорбъ и обыда нанесена ѿть ворогѣвъ Церкви Св. Отцу за Его любовь и печаливѣсть о стадо Христове. Такожь мы Русины, яко всегда вѣрнїи сыны св. кат. Церкви не можемъ бути рѣвнодушными и холоднокровно поглядати на укоризну здѣлану верховному Начальникови Церкви нашої, Намѣстникови Христовому, мы, кажу, Русины, котрыхъ Св. Отець недавно ще тому при послѣднѣмъ путешествію до Риму и зближенюся до Его Престола такъ благосклонно и съ такою любовію и снисходительностію принявъ, обдарувавъ памятками рускихъ Архіереевъ, ѿтличивъ кѣлькохъ Крылошанъ достоинствами своего двора, не позабувъ даже и на нашу архікатедр. церковь и обдаровавъ зъ выставки Ватиканьскої хорошимъ фелѣномъ. Мы, кажу, Русины, рѣвнороднїи сыны св. катол. Церкви, якъ всегда булисмо вѣрнїи и преданнїи св. Вселеньскому Архіерею, такъ такожь и нынѣ въ порѣ, коли подобало ся Всевышнему досвѣдчити Голову св. Церкви, не дамося въ любовь, преданности и вѣрности для Св. Отца нѣкому випередити — но вразъ съ прочими вѣрными сынами св. кат. Церкви, цѣлого свѣта, пѣдносимъ голосъ и протестуемо противъ збрѣднѣ, яку довершено въ Римѣ черезъ поставленье памятника извергу людей, ѿступникови ѿть вѣры и поругателю святости и честнѣть, протестуемо противъ оскорбленя нанесенаго Св. Отцу, верховному Пастыреви и Учителеви

нашої кат. Церкви. Даліше заявляємо, що не можемо рвнотушно и холодно-кровно дивити ся на обмеженіе власти найвысшого Управителя нашої св. Церкви, ограниченіе Его свободы въ зарядѣ церковномъ, по требуюемо всякою по законамъ св. Церкви и по историчнымъ правамъ отповѣднои для Него свободы. Дабы же Возлюбленнїи! милостивый Богъ благоволивъ якъ най-скорше привернути славу, честь и супокѣи Церквѣ и Его найвыспѣй Головѣ, треба намъ по примѣру Христа Спасителя и по Его приказу въ покорѣи молити ся ко Господу: „да святитѣ ся Имя Его и да прїидеть царствіе Его“.

Кромѣ тогоже, щобы хотѣи по части удовлетворити за зневагу нанесену Богу, св. Вѣрѣ и Церквѣ кат. черезъ безбожне поднесеніе памятника для поругателя тойже Вѣри, и утолити гнѣвъ Божїи справедливый, поручаемъ Всечестнымъ Урядамъ парохїальнымъ, щобы 1.), въ найблизшу недѣлю по одержанью сего Листа Пастырского долучили до Службы рядовой недѣльной такожь Службу о умирении св. Церкви, а по св. Евангелїю отчитали згромаженому народови тое наше посланіе съ отозвою Св. Отца; 2.), въ отповѣднои проповѣди, або науцѣи того дня старали ся поучити вѣрныхъ о тяжкости злочинства того о котромъ бесѣда есть въ посланїю Св. Отца Папы, яку донеслость має и значеніе той безбожнїи поступокъ, до чого то все злодѣянїе вороговъ Церкви стремитѣ, якъ такожь на яку опаснѣсть выставляе ся каждого благочестїе и вѣра черезъ тую секту, котра то ударяючи на небачныхъ хитростїю и подступомъ, всѣ свои силы напротивъ Римского Престола направляє; — кромѣ того подобае усиленно звернути увагу вѣрныхъ на обовязокъ ухилити ся отъ напастей и сѣтей ворожихъ Церквѣ товариствъ, поборювати тїеже секты масонѣвъ и карбонаріѣвъ, защищати св. Вѣру и доказати туюже словомъ и дѣломъ а наконецъ всякими способами позволеными брати въ оборону права Римского Первосвятителя, памятаючи на тое, що съ Его свободою тѣсно злучена есть свобода каждого почастно и особисто. — 3.), щобы умолити милосердія Божого и удовлетворити за образу Богу здѣлану черезъ поставленіе памятника безбожному челоуку въ Римѣ, якъ такожь щобы усмирити Его гнѣвъ справедливо выкликаний за грѣхи людски, упросити Всевышнього о мирѣ для Церкви, о опамятаньїи и наверненїи вороговъ Церкви — заповѣдять Всеч. Душпаствѣи и отправлять тогоже самого дня по вечерни при выставленїю св. Тайнъ Параклисѣи съ отспѣваньїемъ колѣноприклонныхъ стихирѣи „Завсѣхъ молиши ся благая“, „Всѣхъ скорбящихъ радости“, „Радуйся Пречистая Дѣво“, „Радуйся вселенная похвало: почѣмъ наступитъ суппликація и благословенїе Святѣйшими Тайнами, а на конецъ отмовлять голосно 5 разы Отче нашъ, 5 Богородице Дѣво и Вѣрую въ Единого Бога на интенцію св. Отца. Прочее Возлюбленнїи бодрствуйте, стѣйте крѣпко въ вѣрѣ, мужайте ся и утверждайте ся, а благодать Господа нашего Иисуса Христа и любви Бога и Отца и причастїе св. Духа буди съ всѣми Вами. Аминь.

Дано въ Львовѣ при Архікатедральномъ Храмѣ св. Вм. Георгїя въ день Успїи-венїя Честной Главы честного и славного Пророка, Предтечи и Крестителя Іоанна

29 Серпня, 10 Вересня н. числ. 1889.

СИЛЬВЕСТЕРЪ

Митрополитъ.

Обвѣщеніе конкурсове.

Митропол. Консисторія росписуе на конкурсъ слѣдующіи парохіи:

а) пѣдъ д. 22. Серпня 1889 съ речинцемъ до 17. Паздерника 1889.

Ч. 5811. Швайкѣвъ, деканата Пѣдгаецкого, наданья приват.

Ч. 5861. Цуцылѣвцѣ, деканата Роздѣльскаго, наданья приват.

б) пѣдъ д. 31. Серпня 1889 съ речинцемъ до 26. Паздерника 1889.

Ч. 5375. Кнѣгиничи, деканата Ходорѣвскаго. наданья приват. съ тымъ примѣчаніемъ, що поданья прежнихъ кандидатѣвъ о тую парохію остаются, тѣлько тѣже мають предложити сюда нову табелю свойствъ и поведенія.

Ч. 5535. Долге. декаката Теробовельскаго, наданья приват.

Ч. 5536. Гринѣвъ, деканата Бобрецкаго, наданья приват.

Ч. 5537. Фирлеевъ, деканата Нараевскаго, наданья приват.

Ч. 5538. Малковичи, деканата Городецкаго, наданья приват.

Ч. 5539. Стратынѣ, деканата Нараевскаго, наданья приват.

Ч. 5540. Мужилѣвъ, деканата Пѣдгаецкаго, наданья приват.

Ч. 5541. Красне, деканата Скалатскаго, наданья приват.

Ч. 5543. Дмитровичи, деканата Львѣвско-загородскаго, наданья приватнаго.

Ч. 5563. Соколѣвка, деканата Олескаго, наданья приват.

Ч. 5564. Пѣдлѣсье, деканата Олескаго, наданья приват.

Ч. 5565. Остапѣ, деканата Скалатскаго, наданья приват.

Ч. 5943. Слобода, деканата Болехѣвскаго, наданья цѣсарскаго.

в) пѣдъ д. 12. Вересня 1889 съ речинцемъ до 6. Листопада 1889.

Ч. 6334. Щуровичи, деканата Холоевскаго, наданья приват.

г) пѣдъ д. 17. Вересня 1889 съ речинцемъ до 12. Листопада 1889.

Ч. 6267. Воля велика, деканата Роздолскаго, наданья фундаціи б. п. Станислава графа Скарбка.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

ХРОНИКА.

Директоромъ Дома пресвитеріального именованъ:

Ч. 529/рд. Впр. О. Крылшавицъ Пралатъ Андрей Бѣлецкій.

Почетнымъ Совѣтникомъ Митроп. Консисторіи съ правомъ употребленія экспозиторій крылошанскихъ именованъ:

Ч. 4706. О. Евстахій Клосевичъ, деканъ Збогѣвскій и парохъ въ Прысѣвцяхъ.

Грамоты похвальныя съ правомъ употребленія экспозиторій крылошанскихъ получили ОО.:

Ч. 658/орд. Юліанъ Илевичъ парохъ въ Грабковцяхъ,

Ч. 4707. Фабіанъ Жуковскій парохъ Олѣва,

Ч. 4708. Емиліанъ Мизъ парохъ Зборова.

У м ѣ щ е н ь я.

а) Завѣдательства получили ОО.:

Ч. 5099. Николай Курбасъ префектъ гр. к. генер. Семинаріи Львовской въ Витвицѣ дек. Болеховского,

Ч. 5721. Алексей Бобивевичъ сотр. Слободы дект. Болех. тамже,

Ч. 5833. Теодоръ Мурдзакъ сотр. Швайкова дек. Подг. тамже,

Ч. 5836. Созовтій Медведцкій завѣд. Боршова въ Малковичахъ дек. Городецкого,

Ч. 5992. Маріанъ Зѣбчковский завѣд. Волѣ вел. въ Демнѣ дек. Розд.,

Ч. 5993. Антоній Сосенко сотр. Долгого въ Голограхъ дек. Угѣвск.,

Ч. 6015. Сильвестеръ Вояковский завѣд. Шельпакъ въ Волѣ вел. дек. Розд.

Ч. 6171. Корвиль Мандычевскій завѣд. Хмелѣвки въ Гаяхъ дек. Львовско-загор.

б) Сотрудничества получили ОО.:

Ч. 5165. Адамъ Марковский завѣд. Илова въ Тарнополи.

Ч. 6176. Василій Курдыдыкъ сотр. Толщева при парохіи св. Параскевіи въ Львовѣ.

В в е д е н ь я ОО.:

Ч. 5779. Теодоръ Ковальскій яко завѣд. Берездовецъ дек. Ходор.

Ч. 5849. Лаврентій Діаковский яко сотр. въ Поморянахъ дек. Золочѣвского.

Ч. 6002. Евгений Павлусевичъ яко завѣд. Крушельницъ дек. Сколк.

Ч. 6304. Теофілъ Лавровскій яко парохъ Янова дек. Терѣб.

У в ѣ л ь н ь я ОО.:

Ч. 5961. Евгений Павлусевичъ ътъ завѣд. Борусова дек. Бобр.,

Ч. 6321. Антоцій Сосенко ътъ сотрудничества въ Долбѣмъ дек. Терѣб.

В. Президія ц. к. Намѣстн. соглашаєся на канон. институціи 00.:

- Ч. 5843. Павла Филиповского на Новошины,
- Ч. 5930. Якова Красноперы на Боршівъ,
- Ч. 5995. Николая Демчишина на Подгайчики,
- Ч. 6014. Ярослава Стеткевича на Бужокъ,
- Ч. 6134. Андрея Грыба на Николаевъ.

До канон. институціи заво́звані 00.:

- Ч. 2959. Михаилъ Венгриновичъ на Ходовицю,
- Ч. 3759. Емилианъ Левицкій на Иванівцъ,
- Ч. 4291. Илярій Гошовскій на Журавно,
- Ч. 4682. Горалевичъ Левъ на Пеняки,
- Ч. 4744. Ромуальдъ Фицаловичъ на Устѣе,
- Ч. 4745. Евгенийъ Ляховичъ на Лютовище,
- Ч. 4746. Климентій Роснецкій на Яленковате,
- Ч. 5712. Іосифъ Любѣнецкій на Дубовицю,
- Ч. 5837. Іосифъ Реваковичъ на Хмелівку,
- Ч. 5839. Владиміръ Голянатый на Шельпаки.
- Ч. 5843. Павелъ Филиповскій на Новошины або Гозієвъ,
- Ч. 5995. Николай Демчишинъ на Подгайчики,
- Ч. 6014. Ярославъ Стеткевичъ на Бужокъ,
- Ч. 6134. Андрей Грыбъ на Николаевъ,
- Ч. 6227. Корнилій Мандычевскій на Отыневичи.

Канон. институціи получили 00.

- Ч. 6059. Лука Бобровичъ на душпастирство при головній больницѣ въ Львовѣ,
- Ч. 6105. Теофилъ Лавровскій на Янівъ,
- Ч. 6170. Владиміръ Голянатый на Шельпаки,
- Ч. 6171. Іосифъ Реваковичъ на Хмелівку,
- Ч. 6189. Яковъ Краснопера на Боршівъ.
- Ч. 6316. Николай Демчишинъ на Подгайчики

Позволеніе по́ддатись испытови конкурсному получили 00.:

- Ч. 5872. Іоаннъ Сендецкій сотр. въ Золотивкахъ,
- Ч. 6076. Софронъ Онышкевичъ зав. Мужилова,
- Ч. 6199. Іосифъ Бабій сотр. въ Городку,
- Ч. 6286. Владиміръ Левицкій пар. Суходола.

Уво́льненіе о́тъ испытѣ конкурсного получили 00.:

- Ч. 5672. Владиславъ Юзычынскій парохъ Острова,
- Ч. 5788. Корнилій Монцѣбовичъ парохъ Суходолівъ.

Приреченіе принятія въ связь канон. Архіепархіи Львівскои, если выкажєся о́тпусткою зъ Епархіи Перемышльскои получивъ:

- Ч. 6212. О. Д-ръ Тятъ Мышковскій.

Катихитами именовані 00.:

- Ч. 6192. Адамъ Марковскій провиз. катихитою низшох школы реальної и катихитою школы выдѣловой въ Тарнополи.
- Ч. 6319. Василій Курдыдыкъ сотр. парох. церкви св. Параскевіи въ Львовѣ при школь мужеской и женской св. Мартина въ Львовѣ.

Митропол. Консисторія вставилась до в. ц. к. Намѣстничества :

о признание титула стола

а) для богословѣз укінчивших студіа на ц. к. Университетѣ Львівскѣмъ :

- Ч. 5591. 1) Михаила Бачиньского, 2) Діонизія Балиньского, 3) Іоанна Гарматія, 4) Стефана Донаровича, 5) Григорія Дычковского, 6) Георгія Жолкевича, 7) Юліана Зубрицкого, 8) Теодозія Кивасевича, 9) Никифора Клубка, 10) Григорія Комаряньского, 11) Северина Наконечного, 12) Стефана Пытлика, 13) Володимира Сабата, 14) Іоанна Сѣрка, 15) Іосифа Терлецкого, 17) Евгенія Филиповича 18) Іоанна Филиповича, 19) Константина Целевича и 20) Василя Яцковского.

б) для богословѣз укінчивших студіа на ц. к. Университетѣ Віденскѣмъ :

- Ч. 5683. 1) Григорія Гѣрняка 2) Діонизія Дорожияньского, 3) Василя Кондрацкого и 4) Ярослава Янкевича.

о запомогу для:

- Ч. 5918. О, Іоанна Дудынського парохі Ходачкова.

о плату зъ фонда религ.:

- Ч. 6138. для прив. сотр. въ Прошовѣ.

о перенесенье въ станъ дефіцієнтѣвъ :

- Ч. 5938. О. Гиполита Малецкого парохі Небылова.

Митропол. Консисторія ѣтнеслась до в. ц. к. Рады школьной краевой о заименовань заступникомъ катихита при ц. к. акад. гимназіи въ Львовѣ:

- Ч. 6106. О. Северина Трѣньского Вѣдиректора Львівской дух. Семинаріи и експортатора при тѣйже гимназіи.

В. ц. к. Намѣстничество завѣдомило Митроп. Консисторію, що в. ц. к. Министерство асигновало плату для прив. сотр.:

- Ч. 5901. въ Боратынѣ 300 зр. на рѣкъ.

Митроп. Ординаріятъ поручивъ принять до Дѣвочого Воспиталища яко стипендисту зъ фонда б. п. Кардинала Левицкого.:

- Ч. 5813. Елену Мартынецъ сироту по священнику.

Приняті до Заведенія дяківського при Церквѣ Архикатедральнѣй:

Ч. 5467. Іоаннъ Рубчакъ,

Ч. 5468. Іоаннъ Новицкій.

Н е к р о л о г і я.

Ч. 6221. Евстахій Громовичъ, дефіцієнтъ, померъ дня 10. Серпня 1889.

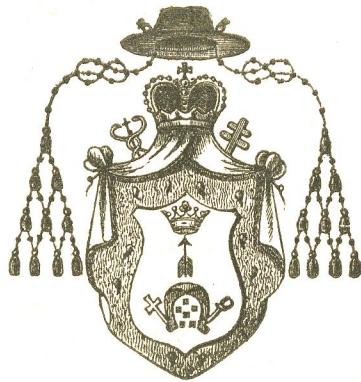
Душа его поручаєся молитвамъ Всч. Кліра.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 24. Вересня 1889.

Сильвестеръ

Митрополитъ.

ЛВѢОВСКО-АРХІЕПАРХІЯЛЬНІЙ

ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1889.

Выдано дня 5. Жовтня.

Ч. X.

Ч. 639/орд.

Ч. 59.

СИЛЬВЕСТЕРЪ СЕМБРАТОВИЧЪ,

Божю Милостію и св. Апостольского Престола благодатію Митрополитъ Галицкій, Архіепископъ Львѣовскій, Епископъ Каменецкій, Членъ Палаты Вельможъ Австрійской Думы державной, Віцемаршалокъ и Членъ Сойма Королевства Галичины и Володимиріи съ Великимъ Княжествомъ Кракѣвскимъ, Докторъ св. Богословія и проч.

Всему Всечестному Священству и Возлюбленнымъ въ Христѣ Вѣрнымъ Нашой Митрополитальной Архідієцезіи миръ и благословеніе о Господѣ.

Возлюбленній въ Христѣ!

Коли за часѣвъ Патріарха св. Іакова допустивъ бувъ Господь Богъ великій неуроджай и голодъ въ цѣломъ Египетскѣмъ краю, и давъ ся чути великій недостатокъ хлѣба и елея межи жителями тои землѣ — и коли вже майже гасла и послѣдна надѣя на лучшу будучнѣсть, бо и тогорѣчній засѣвъ зъ браку плодоносного дощу и жизненои росы совершенно повысыхали, а земля ѣтъ жару солнечныхъ лучѣвъ порозпадала ся — тогда, якъ подае св.

Писаніе въ книзѣ Бытія, въ тѣй нуждѣ и нещастію весь народъ удавъ ся до царя Египетского, молячи его о помѣчѣ и дораду, — а царь, якъ оповѣдае дальше тое саме св. Писаніе, ѡтсылавъ всѣхъ до праведного Іосифа, котораго ѡнъ постановивъ бувъ княземъ и покровителемъ надъ всею землею Египетскою мовячи: „Идите ко Іосифу“ (Быт. 41. 55). Они послухавши того приказу и доброй рады своего найвысшого князя, удавали ся съ щирою и покорною просьбою до Іосифа — а Іосифъ достарчаючи имъ живностей, спасъ весь народъ ѡтъ голодовой смерти и ставъ ся Спасителемъ Египетского краю.

Коли же днесъ подобалося Тому же самому Господу Богу допустити и въ нашѣмъ христіанскѣмъ краю такожь великій неуроджай и голодъ, и то далеко страшнѣйшій голодъ, якій не бувъ въ Египетскѣй земли, бо голодъ духовный, умертвляющій души людскі, и коли въ католическѣй Церквѣ межи христіанскими народами дае ся чути великій недостатокъ хлѣба т. е. вѣры — недостатокъ елєя т. е. христіанской любви, недостатокъ дощу и поранной росы т. е. упованія на справедливѣсть Богу и на житіє вѣчне — въ тѣй то нуждѣ и нещастію удають ся Епископы, священники и вѣрный народъ всеи католической Церкви до найвысшого своего князя, до Намѣстника Христоваго и высказавши Ему болѣзнь и смутокъ по поводу зневаги нанесеной Церквѣ и св. вѣрѣ, просятъ Его, щобы зарадивъ недостаткови духовному и Апостольскимъ благословеніємъ Своимъ потѣшивъ скорбящихъ и терпящихъ, — а сей верховный князь нашої св. кат. Церкви ѡтзываетъ ся до насъ всѣхъ въ своемъ окружнѣмъ Посланію, котре Вамъ Возлюбленнй въ Христѣ тутъ пересылаемъ мовячи: „Идите ко св. Іосифу Обручникови Преч. Дѣвы. — Онъ бо яко наибѣльшій по Преч. Дѣвѣ угодникъ Христа Царя стане по при Ней Вашимъ Молитвенникомъ къ Богу и съ Царицею Небесною своею Обручницею спасе всѣхъ вѣрныхъ ѡтъ неуроджаю и духовного голоду, который злобнй товариства нанесли на христіанскй край своимъ безвѣріємъ, котре повсюды межи вѣрными засѣвають, ненавистію къ Церквѣ и Еи верховному Начальнику, котре всюды защепляютъ и нерозкаяннымъ житіємъ, котре пѣддержуютъ.

Се Вамъ слова св. Отца, найвысшого князя св. кат. Церкви, послушайте ихъ съ увагою.

Окружное Посланіе Его Святости Папы Льва XIII.,

до Патріархѣвъ, Примасѣвъ, Архіепископѣвъ, Епископѣвъ и до прочихъ церковныхъ Настоятелей съ правомъ управленія въ мирѣ и соединенію съ Апостольскимъ Престоломъ зѣстающихъ.

ЛЕВЪ ПАПА XIII.

Поздоровленіе и Апостольске благословеніе.

Почтеннй Брашья!

Хотай мы уже перазъ по цѣлѣмъ свѣтѣ особеннй молитвы заряджали, щобы справу католическу поручити еще усильнѣйше Г. Богу, то однако не выдасть ся никому дивнымъ, если въ тѣмъ часѣ мы на ново уважаемъ за по-

требне той обов'язокъ пригадати, Церковь бо звывкла завсѣгды въ своихъ утисненіяхъ, особливо если „власти тмы“ гадають що можуть на все ѡтвѣжити ся для знищеня христіянського имене, умоляти Бога, творця и судію свого тымъ ревнѣйше и постояннѣйше за ходатайствомъ святыхъ небесныхъ, особливо же преславної Дѣвы Богородицы, въ предстательствѣ котрой видить свою найсильнѣйшу підпору. Плоды же тыхъ побожныхъ молитвъ и на божій благодати основаного упованія являють ся скорше чи пѣзнѣйше. Вы Почтенній Братъ, знаете нашъ часъ, они суть для Церкви католической не менше нещастнѣй, якъ найгѣршій зъ минувшихъ лѣтъ. Видимо, що никне у многихъ підстава всѣхъ христіянськихъ честнотъ, вѣра; остыгае любовь; молодѣжь взростае въ зѡпсутыхъ обычаяхъ и засадахъ; нападаея на Церковь Іисуса Христа изъ всѣхъ сторонъ силою и підступомъ; завзята борба веде ся противъ папству; а даже підставы религіи съ щоденно взростающею дерзостію врзушають ся. Якъ далеко дѡйшло въ новѣйшихъ часахъ и до чого еще змѣряея, есть занадто добре вѣдомо, якъ абы то еще словами пояснити треба було.

Понеже въ такъ прикрѣмъ и сумнѣмъ положеню зло есть сильнѣйше, нежели людскій средства, то можна лише ѡтъ могучества Божого надѣяти ся лѣку. Тому то уважалисьмо ѡтповѣднимъ, взбудити побожнѡсть христіянського люду до ревнѣйшого и постояннѣйшого взыванья о помѡчъ всемогучого Бога. Именно при зближающѡмъ ся мѣсяци жовтню, котрый уже передже посвятилисьмо Пресвятѡй Дѣвѣ Маріи Рожанцевѡй упоминаемъ, щобы и въ сѣмъ роцѣ цѣлый и вповнѣ съ всякою можливою набожностію и численною участею бувъ обходженъ. — Знаемъ що у материньскѡй благодати Пр. Маріи найдемъ завсѣгды покровъ и есьмо пересвѣдченѣй, що надѣя наша на Ню положена насъ не заведе. Если Она тѡлькократно въ великихъ бѣдствіяхъ христіянскѡй Церкви була предстательскою, длячогожь бы мы малися сомнѣвати, що Она поновно дасть доказы своей силы и ласки, если вспѡбно въ покорѣ и постоянности внесемъ до Неи молитвы? Що бѡльше, мы вѣримъ, що Она тымъ чудеснѣйшу подасть помѡчъ, чимъ довше позволитъ ся умоляти.

Но Мы маемъ инше еще намѣренье, котре Вы Почтенній Братъ, якъ звывчайно, съ Нами усиленно будете поспирати. Щобы именно Г. Богъ тымъ приклоннѣйшимъ ставъ ся къ выслуханю нашихъ молитвъ и въ слѣдствіе моленій многихъ заступникѡвъ своей Церкви прійшовъ скорше въ помѡчъ, уважаемъ то дуже полезнымъ, щобы нарѡдъ христіянскій съ Пречистою Дѣвою Богородицею такожь пречистого Еи Обручника Іосифа съ особенною побожностію и упованіемъ взывавъ, а маемъ певнѣйшій поводъ, що тое Пресвятѡй Дѣвѣ самѡй буде милымъ и желательнымъ. Знаемъ въ сѣй точцѣ, о котрѡй по першій разъ всенародно высказуемъ ся, не лише побожну готовѡсть христіянського народа, но такожь и его майже доброохотный поступъ, видимъ бо, що почитанье св. Іосифа, котре Папы римскій уже въ давнѣйшихъ часахъ що разъ бѡльше піднести и розширити старали ся, въ послѣднихъ тыхъ часахъ и въ рѡжныхъ мѣстцахъ безсомнѣнно взмагае ся, особливо ѡтъ коли Нашъ попередникъ бл. п. Пій IX. на прошеніе многихъ Епископѡвъ, святѣйшого Патріарха оголосивъ патрономъ католической Церкви. Но понеже есть то ве-

ликои ваги, щобы его почитанье въ обычаяхъ и звичаяхъ католикѣвъ запустило сильнѣй корѣнья, то хочемъ, щобы христіянскій народъ передъ всѣмъ Нашимъ голосомъ и повагою до того бувъ побужденый.

Поводы особеннѣй, длячого св. Іосифъ выразно взыває ся яко патронъ католической Церкви, а зъ другой стороны длячого Церковь на его охорону и покровъ такъ много числать, лежать въ тѣмъ, понеже ѡнъ бувъ мужемъ Маріи а опѣкуномъ Іисуса Христа. Зъ того походить его достоинство, ласка, святѣсть и слава. Безъ сомнѣнія стоитъ достоинство Пресв. Богородицы такъ высоко, що ничъ вышимъ бути не може. Но понеже св. Іосифъ полученый бувъ съ Пречистою Дѣвою связію супружескою, то нема сомнѣнія, що Онъ ѡтъ того найвысшого достоинства, которымъ Пресв. Богородица всѣ сотворѣнья о много перевысшае, близше стоитъ, якъ никто другій. Супружество бо есть передъ всѣмъ однимъ съ наибѣльшихъ соединеній и отношеній, и для того wymagaє зъ природы своей взаимной вѣрности дѣбрь. Если протое Богъ давъ пресв. Дѣвѣ св. Іосифа на жениха, то давъ Еи черезъ то не лише товариша житья, свѣдка Еи дѣвства и охоронителя Еи славы, но такожь власне черезъ звязъ супружеску, участника Еи высокого достоинства. Такимъ чиномъ перевысшае Онъ въ высотѣ достоинства всѣхъ людей, понеже пѣсля совѣту божого бувъ опѣкуномъ сына Божого и ѡтъ людей уважанный тогожь отцемъ. Зъ того слѣдовало, що Слово Боже зъ покоры пѣдчинене и послушне було Іосифови и оказовало Ему всяке почитанье, яке должнѣ суть дѣти своимъ родителямъ. Зъ того подвѣйного достоинства выплывали знова должности, котрѣ приписує природа отцамъ родины, такъ що Іосифъ бувъ правымъ и природнымъ хранителемъ, управителемъ и оборонцею дому божого, которымъ ѡнъ управлявъ. Тѣ должности и чины исполнявъ ѡнъ дѣйстно пѣдчасъ туземного своего житья. Старавъ ся хоронити свою жену и божье дитя съ всякою любовію и вытревалостію; звыкъ бувъ старати ся своею працею о удержанье и пропитанье обоихъ, ухиливъ ихъ ѡтъ небезпеченства житья приготовленого завистію царя, бѣгствомъ до безпечного мѣстця; въ невгодахъ подорожи и горестехъ изгнанія бувъ Онъ постояннымъ товаришемъ, помѣчникомъ и утѣшителемъ пресв. Дѣвы и Іисуса. Такъ отже заключає въ собѣ божественный дѣмъ, которымъ управлявъ Іосифъ мовбы властію отцѣвскою, начала повстающей Церкви. Якъ пресвята Дѣва есть родительскою Іисуса Христа, такъ Она есть такожь матерію всѣхъ христіянъ, котрыхъ зродила на горѣ Кальварійскѣй пѣдчасъ найстрашнѣйшихъ мукъ Искупителя; такъ такожь Іисусъ Христосъ есть якобы первородный ѡтъ Христіянъ, котрѣй черезъ всыновленье и искупленье суть ему братьями. — То есть поводомъ, длячого всеблаженный Патріархъ уважає яко порученныхъ собѣ въ особенный способъ множество христіянъ, зъ котрыхъ состоитъ Церковь, она бо есть безчисленною родиною, розширеною по всей земли, надъ которою Онъ, яко мужъ Маріи и мнимый отецъ Іисуса Христа, выконує майже родительску власть. Есть то цѣлкомъ соотвѣтне и достойне св. Іосифа, щобы ѡнъ, якъ колись старавъ ся якъ найсовѣстнѣйше о всѣ потребности родины въ Назаретѣ, такожь теперь хоронивъ и боронивъ небеснымъ покровомъ Церковь Христову.

Знаете добре, Почтенний Братя, що высказане легко дасть ся потвердити мнѣніємъ многихъ отцѣвъ церковныхъ, согласнымъ даже съ св. литургією, що овый старозавѣтный Іосифъ, сынъ патріархи Якова, нашего Іосифа прообразовавъ особу и чины, и своимъ блескомъ всказувавъ на величіе будущего хранителя божественной родины. Бо дѣйстно кромѣ всѣдольного — и то повного значенія — имени, вѣдомі Вамъ суть еще другіи и тіи ясні межи обома подобія, въ первыхъ же, що ѓнъ позыскавъ собѣ у своего пана ласку и особенну приклоннѣсть, бо коли той постановивъ его надъ цѣлымъ своимъ майномъ, взросли за для Іосифа царскому домови щастье, гараздъ и подостатокъ. Еще важнѣйшимъ есть то, що ѓнъ на приказъ царя выконувавъ пайвышшу власть въ цѣлѣмъ царствѣ а въ часѣ, коли неурожай нанѣсь скуднѣсть и недостатокъ живностей, то заосмотривъ ѓнъ Египтіянъ и ихъ сусѣдѣвъ съ такъ отличною прозорливостію, що царь приказавъ его назвати „спасителемъ міра“. Такъ видимо въ старозаконнѣмъ Патріаресѣ дѣйстно предобразъ нашего святого Іосифа. Такъ якъ першій бувъ для дому своего пана щастьемъ и спасеніемъ и вскорѣ стався удивительнымъ способомъ полезнымъ для цѣлого царства, такъ треба принять, що другій назначенный до охоронны християньского имени, стане обороняти и защищати Церковь, котра дѣйстно есть домомъ Господнымъ и царствомъ Божиимъ тутъ на земли. Суть же причины, для котрыхъ всѣ, якогубудъ суть стану и мѣстця мають поручити и ѓтдати себе довѣрію и покрову св. Іосифа. Отцы родины мають въ Іосифѣ пайвысшій взорець отцѣвской чуйности и старанности, замужнїи мають совершенный образъ супружеской любви, згоды и вѣрности, дѣвицѣ примѣръ и покровителя дѣвической чистоты. Походячїи зъ высшого стану нехай зъ примѣру Іосифа учать ся такожъ въ нещастію заховати свое достоинство; маєтнїи най зрозумѣють якихъ дѣбрь передовсѣмъ наибѣльше бажати и всѣми силами собирати належить. Убогїи же ремеслники и всѣ прочїи незаможнїи мають особенне право на опѣку и наслѣдованье св. Іосифа. Онъ бо, хотяи зъ царского роду, полученный супружествомъ съ наибѣльшою и найсвятѣйшою женою и опѣкунъ Сына Божого проводить свое житье въ праці и все що до удержанья Его есть Ему потребнымъ руками и промысломъ приспорею. Станъ отже бѣднѣйшихъ, если поправдѣ судимо, не есть понижающимъ, ѓнъ бо не тѣлько не есть нечестнымъ, але при честнѣти може всяка праця рукѣ дѣльничковъ весьма убагородненою зѣстати. Іосифъ задоволений тымъ малымъ що мавъ, зносивъ невигоды конечно съ щуплымъ заосмотреньемъ полученъ съ рѣвно- и великодушїемъ, се есть по примѣру своего Сына, котрый принявши на себе видъ раба, будучи паномъ всего, взялъ на себе доброохотно наибѣльшу бѣдноту и недостатокъ. — Такимъ розмышленьемъ повиннїи пѣднести своего духа и успокоити ся незаможнїи и тїи, котріи працею рукъ своихъ зарабатють на свое житье; они можуть зъ своего убожества до лѣпшого стану дѣстати ся правымъ способомъ, но божымъ промысломъ установленый порядокъ вывернути не позволяють ни розумъ ни справедливѣсть. А що ще гѣрше удавати ся до насилія, щобы щось въ тѣмъ родѣ осягнути, ворохобнею и бунтомъ есть, средствомъ нерозсуднымъ, котре наноситъ еще бѣльше зла, якъ то, до котрого злагодження пѣднято ся. Убогїи отже най не вѣрятъ

обѣтницямъ ворохобныхъ людей, но если здорово мыслить, най уповають на примѣръ и опѣку св. Іосифа, якъ такожь на материньску любовь Церкви, котра чимъ разъ бѣльше печалится ихъ положеньемъ.

Такъ отже Почтенній Братья, Мы обѣцуючи собѣ дуже много ѡтъ Вашои поваги и печаливости Епископскои, не сомнѣваемъ ся, що добрый и побожный въ власной волѣ и доброохотно еще бѣльше здѣлають, якъ приказуеся, постановляемъ, щобы черезъ цѣлый мѣсяць жовтень при отправленю (где есть звычай) рожаньца, о чѣмъ мы уже иншимъ разомъ розпорядили, молитва до св. Іосифа була долучувана, котрой примѣрникъ разомъ съ симъ письмомъ вамъ пересылаеся и то должно що року по всегда заховати ся. Тымъ же, котрый речену молитву побожно вѣдмовляють, подаемъ за кождый разъ 7 лѣтъ и тѣлько разѣвъ по 40 дней ѡтпусту. Есть вправдѣ дуже спасительнымъ и похвальнымъ, якъ то въ декотрыхъ мѣстцяхъ есть запроваджено посвятити мѣсяць марецъ въ честь св. Патріарха щоденнымъ упражненьемъ побожности. Гдѣбы то не такъ легко запровадити ся дало, желательнымъ по крайнѣй мѣрѣ есть, щобы передъ праздникомъ Его въ головнѣй церквѣ кождого мѣста ѡтправлявъ ся тридневный молебень. Где же день 19. марта (въ обр. лат.) посвященный св. Іосифу не святкуе ся, упоминаемъ кождого, щобы той день о скѣлько возможно хотай приватно такъ обходити, якбы бувъ святочнымъ. Впрочемъ удѣляемъ Вамъ, Почтенній Братья, и Вашому Священству и народу яко залогъ небесныхъ благъ и доказъ Нашого благоволенія въ любви о Господѣ Апостольске благословеніе.

Дано въ Римѣ при св. Петрѣ дня 15. Августа 1889. Папства року дванадцатого.

Левъ Папа XIII.

Возлюбленній! Чулисьте изъ устъ найвышого Пастыря нашої св. кат. Церкви, яке могуче, яке многополезне по Пречистой Дѣвѣ есть ходатайство св. Обручника Іосифа у Бога, пѣзналисьте волю и желаніе Намѣстника Христового, протое не сомнѣваемъ ся, що именно Вы Всеч. Братья Священники Нашои Митроп. Архідієцезіи послѣдуючи приказови св. Отца, не залишите ніякои способности, щобы що разъ бѣльше розпространяти набожнѣсть къ св. Іосифу Обручнику межи Вамъ повѣреннымъ народомъ и часто будете приводити имъ въ память многомогуче, спасительне покровительство Пречистой Дѣвы Богородицы и св. Іосифа Обручника, котрыхъ то опѣцѣ мы ѡтъ нынѣ передаемъ тую Нашу Митрополитальну область и поручаемъ себе самыхъ, священство и вѣрныхъ Ихъ предстательству. — Для умоленія же того ходатайства распоряджаемъ нынѣшнымъ по мысли св. Отца Льва Папы XIII якъ слѣдуе :

1. Поручае ся всѣмъ Всеч. ОО. Душпастырямъ, щобы въ день, коли обходити будутъ праздникъ Покрова Пр. Дѣвы Богородицы, ѡтчитали къ услышанію всѣхъ Наше Архіерейске Посланіе.

2. Щобы оголосили, що цѣлый мѣсяць жовтень кождого року призначаемъ къ пѣднесенію и розпространенію почести св. Іосифа Обручника и въ той цѣли приказуемъ, щобы по кождѣй Службѣ Божѣй въ тѣмъ мѣсяци ѡтправити съ ко-

лѣноприклоненіємъ залучену тутъ молитву къ св. Іосифу, а по кождой вечерни въ недѣлѣ и свята акафистъ къ Пресв. Дѣвѣ Богородицѣ, по возможности Ея покрову, заключаючи тойже наведеною молитвою колѣноприклонною къ св. Іосифу.

3. Въ дни праздника Собора Пр. Богородицы и св. Іосифа Обручника, такожъ въ Недѣлю по Рождествѣ Христовѣмъ по св. Литургіи долучити указану молитву къ св. Іосифу Обручнику и 3 разы Отче нашъ, 3 разы Богородице Дѣво; по торжественной же вечерни въ оба тіа праздники отпра-вити акафистъ къ Пресв. Дѣвѣ Богородицѣ, супликацію съ выставленьемъ святѣйшихъ Тайнъ а по благословенію тимиже молитву колѣноприклонну къ св. Іосифу и 3 разы Отче нашъ и 3 разы Богородице Дѣво.

Благодать Вамъ и миръ отъ Бога Отца и Господа нашего Іисуса Христа давшего Себе по грѣсѣхъ нашихъ, яко да избавитъ насъ отъ настоящего вѣка лукаваго, по воли Бога и Отца нашего — заступленіемъ и ходатайствомъ Пренепорочнои Дѣвы Маріи и св. Іосифа Обручника — Емуже слава во вѣки вѣковъ Аминь.

Дано въ Львовѣ при Нашей Архікатедральной Церквѣ св. Великому-ченика Георгія въ день Рождества Пресв. Богородицы и присно Дѣвы Маріи.

СИЛЬВЕСТЕРЪ

Митрополитъ.

Ч. 60.

Обвѣщеніе конкурсове.

Митропол. Консисторія росписуе на конкурсъ съ речинцемъ до 28. Листопада 1889. слѣдующій парохіи:

Ч. 6795. Липовицю, деканата Перегиньского, наданья цѣсарского, и

Ч. 6879. Крушельницю, деканата Скольского, наданья приват.

Львовѣ 3. Жовтня 1889.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

ХРОНИКА.

Завѣдательства получили 00.:

- Ч. 6417. Іоаннъ Стрѣльбѣцкій сотр. въ Курянахъ тамже, и
Ч. 6859. Симеонъ Винявскій завѣд. Высы въ Вишенцѣ малой.

Канон. институціи получили 00.

- Ч. 6655. Климентій Роснецкій на Яленковате,
Ч. 6859. Павелъ Козюкъ на Выспу.

До гр. кат. Львѣвской духовной Семинаріи приняты:

а) на III. рѣкъ:

Володиміръ Кяльба.

б) на II. рѣкъ:

Петръ Езьерскій, Володиміръ Нвжаяковскій и Теодоръ Кузьмѣвъ.

в) на I. рѣкъ:

Андрей Алисъкевичъ, Іоаннъ Алисъкевичъ, Николай Герасимовичъ, Іоаннъ Головкевичъ, Іоаннъ Дорожинскій, Григорій Дяковъ, Іосифъ Дяковъ, Василій Залудцкій, Климентій Кичура, Владиславъ Кузыкъ, Василій Левицкій, Володиміръ Левицкій, Корнилінъ Лотоцкій, Василій Маковскій, Ярославъ Мандычевскій, Петръ Петриця, Теодоръ Пиндустъ, Володиміръ Присташевскій, Николай Романюкъ, Николай Садовскій, Теодоръ Сахно, Левъ Сѣлинскій, Михайлъ Сивеньскій, Володиміръ Соневицкій, Владиславъ Филиповичъ, Александеръ Чубатый и Іосифъ Яросевичъ.

Н е к р о л о г і я.

- Ч. 6417. Теодоръ Роговскій, парохъ въ Курянахъ, померъ дня 9 Вересня 1889.
Ч. 6497. Іосифъ Цѣпановскій, парохъ въ Бродкахъ, померъ дня 9 Вересня 1889.
Ч. 6966. Викторъ Тарнавскій, парохъ въ Смержу, померъ дня 30 Вересня 1889.

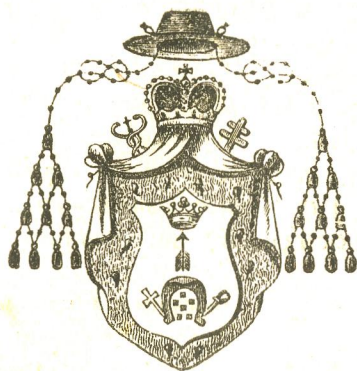
Души ихъ поручаются молитвамъ Всч. Клира.

Отъ Митрополитальнаго Ординаріята.

Львѣвъ, дня 5. Жовтня 1889.

Сильвестеръ

Митрополитъ.

ЛВѢВСКО-АРХІЕПАРХІАЛЬНИЙ

ВѢДОМОСТИ

Рѣкъ 1889.

Выдано дня 18. Листопада.

Ч. XI.

Ч. 61.

Ч. 5651. — Подаеся до вѣдомости всѣхъ Всѣхъ Урядѣвъ деканальныхъ рескриптъ Выс. Президіи ц. к. высшего Суда краевого въ справѣ зголошуванья претенсій фонда вдовичо-сиротиньского до масъ спадковыхъ въ дотычныхъ ц. к. Судахъ повѣтовыхъ.

На отнесеніея Митрополитального Ординарія, по дѣлу взысканья должныхъ уплатъ къ фонду вдовичо-сиротиньскому изъ посмертной масы ОО. Душпастырей, издала Президія ц. к. Львѣвского высшего Суда краевого п. д. 3. Серпня т. р. ч. 6070 до подчиненныхъ всѣхъ ц. к. судѣвъ повѣтовыхъ и повѣт. городск. дельегованныхъ приказъ слѣдующого содержанья, которого отписъ въ перетолкованью дословно такъ звучить: „Гр. кат. Митрополитальный Ординаріатъ въ Львовѣ яко протекторъ затвердженого черезъ ц. к. Намѣстничество Института для запоможенья вдовѣвъ и сирѣтъ по ОО. Душпастыряхъ гр. кат. Львѣвской Архіепархіи, въ отозвѣ зъ д. 1-го Липня 1889 ч. 4358 ѡтнеслся до здѣшної Президіи съ жалобою на поступованье некоторыхъ судѣвъ повѣтовыхъ въ тѣмъ, що тѣже зголошеній именовъ реченого Института черезъ Уряды деканальніи претенсіи до масъ спадковыхъ по гр. к. ОО. Душпа-

стыряхъ изъ титула залеглыхъ вкладокъ до фонда сего Института, по пай-ббольшой части на дорогу права ѳтсылають и що черезъ тое згаданный фондъ на кошта наражають,“

„Въ слѣдствіе того вызываются всѣ ц. к. суды повѣтовъ и повѣт. городско-дельегованій, чтобы изъ дозволеного уставами права, ѳтсыланья претенсій до спада на дорогу права, *только въ тыхъ случаяхъ* ужитокъ робили *въ которыхъ* такове ѳтосланье булобы совершенно *усправедливленымъ* и чтобы тымъ способомъ не наражали фондъ выше помянутого Института на шкоду и провадження спорѳвъ.“

Президія Львѳвского ц. к. высшего Суда, заудѣляючи отписъ сего при-каза къ свѣдѣнію, додае еще въ отвѣтѣ изъ своей стороны, що если въ де-которыхъ случаяхъ ц. к. Суды ѳтсылають претенсіи Института на дорогу права, тое тому тѳлько дѣяться мусить, що *Уряды деканальні, а взглядно тѳи, которіи Институтъ заступають, докладно не выказуютъ изъ управленія, тѳтуль и належитѳсть* на пѳдставѣ дотычныхъ документѳвъ или книгъ, а взглядно Статута.

Митрополитальный Ординаріятъ, подаючи сіе до вѣдомости всего почт. Клира Архі Епархіального, особенно же всѣхъ Вс. Урядѳвъ деканальныхъ, распоряджае тому и приказуе заразомъ, чтобы въ кождѳмъ случаю смерти Душпаствы, въ которѳмъ невозможнымъ, или непораднымъ или такожь не доста выстарчающимъ, оказовалобыся примѣненіе и застосованье обовязующого §. 31. Статута запомогі для священн. вѳѳвъ и сирѳтъ Архі-Епархіальныхъ, по дѣлу стягненья должныхъ и рѳстантныхъ даткѳвъ къ фонду часто названого Института, Всч. Уряды деканальні не выжидали отъ Консистеріи окремого кождократно завозванья, а по власти своей и обовязанности, печалитися о блазѣ фонда и заступати тойже щиро и совѣстно, самѳ, зголошючи немѣдленно взгляднѳи претенсіи заступаемого фонда къ спадковой маѣ, предлагали дотычнымъ ц. к. судамъ точно *споряджуванѳи выказы и высоту заходящихъ рѳстанцій* и такъ дѣляли возможнымъ благополучне судове перевѣденье и своевременне заспокоенье зголошенныхъ тыхъ же претенсій. Практично приступаючи къ дѣлу, весьма пораднымъ представитися мусить при заподанью писемнѳмъ и урядовѳмъ, еще лично и изъустно пояснити и порозумѣватися съ взглядными органами судовыми, що часто благотворно пѳдѣйствовать должно на всякѳи и повторительнѳи писемнѳи чиновнѳи отношенія.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѳвъ дня 12. Вересня 1889.

Ч. 62.

Ч. 5.756. — Вызываютъ ся Всч. Уряды декан. до удовлетворенья приказови зъ дня 23. Мая 1889. — Ч. 3.714 — взглядомъ заявленья мнѣнія що до основанья бурсы для осирѳтѣлыхъ сынѳвъ свящ.

Консистерія Митрополитальна въ приказѣ до всѣхъ Всч. Урядѳвъ деканальныхъ зъ д. 23 Мая с. р. Ч. 3.714 (Львѳвско - АЕпарх. Вѣдом. Ч. VI

Ч. 37) подала къ розсмотрѣнію пчт. Клира Архіепархіального и заявленію мнѣнія проектъ Унѣвского деканальнаго Священства, взглядомъ основанья бурсы для осиротѣлыхъ сынѣвъ священническихъ.

Понеже кромѣ Унѣвского уряда декан. подавшего внесеніе тое, дотеперь заледво два декан. уряды заявили согласіе и мнѣніе свое дотычно учрежденія реченой благодѣтельной институціи; то Консисторія взываетъ повторно прочій всѣ Вч. Уряды декан., чтобы вступно наведеному приказови чимъ скорше удовлетворили.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 12. Вересня 1889.

Ч. 63.

Ч. 5. 63. — Комитетъ церковный обр. лат. въ Воли Рафаловской, проситъ о отправленіи Службъ Б. въ користь будови тамошняго костела.

Комитетъ церковный зъ Волѣ Рафаловской (въ Епархіи Перемышльской обр. лат.) удаеся посредствомъ Митр. Консисторіи до Всч. АЕпархіального Нашого Клира съ прошеніемъ, чтобы поединчѣ Душпа птрѣ благоволили отправить довольне число Службъ Божихъ „на интенцію дателей“ — за котрѣ стипендія мають ся ужити на будову костела въ вспѣмненѣй громадѣ. Удовлетворяючи сему прошенію завываетъ Митр. Консисторія тыхъ Всч. ОО. Душпа птрѣй, котрѣ веденъ чувствомъ братной любви рѣшатея отчитати на такъ богоугодну цѣль кѣлька Службъ Божихъ, чтобы о тѣмъ увѣдомили тамошняго лат. пароха О. Іоанна Дроздовского. — Такихъ интенцій есть до розданья 1.035.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 13. Вересня 1889.

Ч. 64.

Ч. 564/орд. — Новѣ власти отъ св. Апост. Престола Ординаріамъ удѣленъ, розрѣшати въ небезпечность смерти отъ препятствій супружескихъ, и близшій означенья, кто мае даніи зъ Риму розрѣшенія въ skutokъ приводити.

Св. Отецъ усмотривъ въ дѣлѣ розрѣшеній отъ препятствій супружескихъ въ опасности смерти, и що до вопроса, кто мае даніи зъ Риму розрѣшенія въ skutokъ приводити — новѣ постановы выдати, слѣдующимъ письмомъ сообщеній:

Eme. ac Rme. Domine mi Obsme.

De mandato Sanctissimi D. N. Leonis XIII Supremae Congregationi S. Rom. et Univ. Inquisitionis nuperrimis temporibus duplex quaestionum

genus expendendum propositum fuit. Primum respicit facultates, quibus urgente mortis periculo, quando tempus non suppetit recurrendi ad S. Sedem, augere conveniat locorum Ordinarios dispensandi super impedimentis publicis matrimonium dirimentibus cum iis, qui iuxta civiles leges sunt coniuncti aut alias in concubinato vivunt, ut morituri in tanta temporis angustia in faciem Ecclesiae rite copulari, et propriae conscientiae consulere valeant: alterum spectat ad executionem dispensationum, quae ab Apostolica Sede impertiri solent.

Ad primum quod attinet, re serio diligenterque perpensa, adprobatoque et confirmato Eminentissimorum Patrum una mecum Generalium Inquisitorum suffragio, Sanctitas Sua benigne annuit pro gratia, qua locorum Ordinarii dispensare valeant sive per se, sive per ecclesiasticam personam sibi benevisam aegrotos in gravissimo mortis periculo constitutos, quando non suppetit tempus recurrendi ad S. Sedem super impedimentis quantumvis publicis matrimonium iure ecclesiastico dirimentibus, excepto sacro presbyteratus Ordine, et offinitate lineae rectae ex copula licita proveniente.

Mens autem est eiusdem Sanctitatis Suae, ut si quando, quod absit, necessitas ferat, ut dispensandum sit cum iis, qui sacro succiaconatus aut diaconatus Ordine sunt insigniti, vel solemnem professionem religiosam emisierint, atque post dispensationem et matrimonium rite celebratum convaluerint, in extraordinariis huiusmodi casibus, Ordinarii de impertita dispensatione Supremam Sancti Officii Congregationem certiores faciant et interim omni ope curent, ut scandalum si quod adsit, eo meliori modo quo fieri possit removeatur tum inducendo eosdem ut in loca se conferant, ubi eorum conditio ecclesiastica aut religiosa ignoratur, tum si id obtineri nequeat, iniungendo saltem iisdem spiritualia exercitia aliasque salutaris poenitentias, atque eam vitae rationem, quae praeteritis excessibus redimendis apta videatur, quaeque fidelibus exemplo sit ad recte et christiane vivendum.

De altero vero quaestionum genere, item adprobato et confirmato eorundem Eminentissimorum Patrum suffragio Sanctissimus sanxit: 1. dispensationes matrimoniales omnes in posterum committendas esse vel Oratorum Ordinario vel Ordinario loci:

2. Appellatione Ordinarii, venire Episcopos, Administratores seu Vicarios Apostolicos, Praelatos seu Praefectos habentes iurisdictionem cum territorio separato, eorumque officiales seu Vicarios in Spiritualibus generales, et sede vacante Vicarium Capitularem vel legitimum Administratorem:

3. Vicarium Capitularem seu Administratorem eas quoque dispensationes Apostolicas exequi posse, quae remissae fuerint Episcopo aut Vicario eius generali vel Officiali nondum executioni mandatas, sive hi illas exequi coeperint, sive non. Et vicissim sede deinde pro visa, posse Episcopum vel eius Vicarium in spiritualibus generalem seu Officiale exequi dispensationes quae Vicario Capitulari exequendae remissae fuerant, seu hic illas exequi coeperit seu minus.

4. Dispensationes matrimoniales Ordinario oratorum commissas, exequendas esse ab illo Ordinario, qui litteras testimoniales dedit, vel preces transmisit

ad S. Sedem Apostolicam, sive sit Ordinarius originis sive domicilli, sive utriusque sponsi, sive alterutrius eorum; etiamsi sponsi quo tempore executioni danda erit dispensatio, relicto illius dioecesis domicilio, in aliam dioecesim discesserint non amplius reversuri, monito tamen, si id expedire iudicaverit, Ordinario loci, in quo matrimonium contrahitur.

5. Ordinario praedicto fas esse, si ita quoque expedire iudicaverit, ad dispensationis executionem delegare alium Ordinarium, eum praesertim, in cuius dioecesi sponsi actu degunt.

Haec quae ad pastorale ministerium utilius faciliusque reddendum Sanctissimus Dominus Noster concedenda et statuenda iudicavit, dum libens cum Eminentia Tua communico, manus eidem humillime deosculor.

Datum Romae die 20 Februarii 1888.

Raph. Card. Monaco.

Заразомъ въ силѣ даного всѣмъ Ординаріямъ дозволенія, удѣляемъ всѣмъ Ч. парохамъ Нашої Архієпархіи власть до наведеного въ повышомъ письмѣ розрѣшенія ѡтъ препятствій супружескихъ въ опасности смерти; однакъжъ лишь въ тыхъ випадкахъ, въ которыхъ нѣтъ часу до Насъ удатися и есть небезпеченство въ ѡттяганью.

Отъ Митрополитальнаго Ординарія.

Львѡвъ, дня 17. Жовтня 1889.

Ч. 65.

Ч. 6874. Взымають ся Всч. ОО. Душпастьрѣ Ходорѡвского, Рогатыньского, Стрыйского, Журавеньского и Щирецкого деканата до собиранья въ церквѣ складокъ на будову церкви въ Роздолѣ.

На прошеніе гр. к. Комитету церковного зъ Роздолу Митропол. Консисторія поручае поодинокимъ Всч. ОО. Душпастьрямъ деканатѡвъ: Ходорѡвского, Рогатыньского, Стрыйского, Журавеньского и Щирецкого собирати въ церквѣ въ часѣ св. Богослуженія складки на будову тамошної нової муrowаної церкви, котора уже по самѣ дахѣ зведена дальше будоватися не може помимо затыгнуеної пожички, ибо убогій мѣщане не въ силѣ безъ помочи братної богоугодне се дѣло совершити. Собранїи гроши маются пересылати до Роздольского уряда парохїального.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѡвъ, дня 22 Жовтня 1889.

Ч. 66.

Ч. 7.306. Взывають ся Веч. Уряды деканальні къ собиранью рестанцій и датковъ текущихъ до фонда вдовичо-сиротиньского.

Якъ щорочно, такъ и теперь пригадуе Консисто́рія Митрополитальна всѣмъ Веч. Урядамъ деканальнымъ конечно занятіея собираньемъ рестанцій и датковъ текущихъ къ фонду Архіепархіяльному свящ. вдовъ и сиротъ, а то особенно по поводу зближающагося кѣнца року, бо тогда заключаются такожъ и счета пріемовъ къ фонду, по высотѣ которыхъ опредѣляея звычайна нашимъ свящ. вдовамъ и сиротамъ изъ фонда запомога. — Излишнымъ видится зауважати, що другого рода источники пріемовъ фонда, именно що до пожичокъ на ипотеки, или що до закупна цѣнныхъ ефектовъ, значительно малѣють, про щоразъ бѣльше спадающей курсъ гроша, що тому единственна значительнѣйша помѣчь мыслима только ѳтъ статutowыхъ складокъ Пчт. нашего священства въ Душпастырствѣ, такъ якъ зъ другои стороны обща нужда и недостатокъ бѣльше якъ кому другому чувствовати даются крайне бѣднымъ нашимъ вдовамъ и сиротамъ священническимъ, и призываютъ конечно къ жертвамъ милосердія, къ дѣленьюся певно небогатымъ засобомъ нашимъ съ несчастными тыми вдовами и сиротами, которыхъ доля цѣло незавидна, бо часто влекутъ жизнь свою о голодѣ и холодѣ, мало не вытягаючи рукъ на жебранину. Наконецъ еще примѣтити видится Консисто́рія бути споводованою, а то по причинѣ поднесенного однимъ урядомъ деканальнымъ вопроса того рода, що постановлена послѣднимъ Общимъ Собраніемъ Отпору́чникѣвъ пчт. Клира Архіепархіяльного стопа процентова ѳтъ конгруального пріема на 3 ѳтъ 100, Ординаріятскимъ распорядженіемъ зъ д. 19. Вересня 1888 ч. 603^{орд.} одобрена, съ рокомъ 1889 въ силу обовязуючу зѣстала введена.

Отъ Митрополитальной Консисто́ріи.

Львѣвъ, дня 25. Жовтня 1889.

Ч. 67.

Ч. 628^{орд.} — ѳтпущы на христіянське поздоровленье „Слава Ісусу Христу“ наданіи.

Удѣляея Вч. Священству слѣдующе прошеніе ѳтъ Митроп. Ординаріята до Святѣйшого Отца подане и дотычный рескриптъ св. Конгрегаціи ѳтпущѣвъ и реликвій:

Beatissime Pater

Archiepiscopus Leopoliensis Metropolita Ruthenus ad pedes S. N. provolutus humillime petit ut S. N. ad omnem dubitationem tollendam benignissime declarare dignetur formam salutationis christianae apud nos usitatam, scil. „Gloria Jesu Christo“, quoad Indulgentias lucrandas omnino aequivalere

formae eiusdem salutationis in ritu latino: „Laudetur Jesus Christus.“ Ut etiam Fideles nostri ritus per indubitanter concessas Indulgentias eo magis ad hanc salutationem frequentandam incitentur; atque simul frequentiore occasione ad Indulgentias pro se, vel pro Defunctis lucrandas habeant, quae frequentia etiam ad nostram cum S. Sede unionem multo conducere potest.

Et Deus.

Sacra Congregatio Indulgentiis Sacrisque Reliquiis praeposita, audito S. Fidei Promotoris voto, declarat relatam in precibus christianae salutationis formulam pari modo gaudere concessis Indulgentiis, ac gaudet altera formula, quae his verbis effertur „Laudetur Jesus Christus“ dummodo, uti huic, addatur et illi superexhibitae responsio huius modi — in saecula, vel Amen; vel si lubet, etiam simpliciter Gloria, ceteris servatis de iure servandis. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae ex Secretaria eiusdem S. Congregationis die 8 Julii 1889.

C. Card. Cristofori Praefectus.

Отпусты сему поздоровленью християнскому доси надані, суть слѣдующіи два:

1) Отпустъ 50 дней (который и за помершихъ можь офѣровати) за кождый разъ, коли при взаимномъ поздоровленью оденъ каже: Слава Иисусу Христу! а другій отповѣсть: На вѣки, або: Аминь або навѣтъ лише: Слава.

2) Повный отпустъ въ часъ смерти для всѣхъ, которіи въ житію тымъ поздоровленьемъ звѣклися поздравляти — если тогды хоть въ сердцю, сли устами не могутъ, имя Иисуса зывають.

Тѣ самы отпусты суть также проповѣдникамъ и всѣмъ тымъ дозволеніи, которіи Вѣрныхъ упоминають, щобы въ той способъ поздравлялися.

Подаючи тое до вѣдомости зываемъ всѣхъ Вч. Душпастырей, абы тое Вѣрнымъ оголосили, и также потому въ память приводили: щобы побожный звычай нашего народа въ употребленью сего найкрасшого взаимного поздравленья (которымъ славу отдаемо Богу и Спасителю нашему, возлюбившему насъ и офѣровавшему Себе за насъ) удержовати и укрѣпити; и щобы заразомъ дати Вѣрнымъ нашимъ способнѣсть до такъ легкого и частого позыскванья великихъ сокровищъ отпустовыхъ собѣ або помершимъ. При чѣмъ не отъ рѣчи буде пригадати, що въ цѣли позыскванья всякихъ отпустѣвъ достаточна есть на кождый день ранна, хотѣбы лишъ въ мысли здѣлана интѣнція: „Хочу всѣ отпусты, которіи могу въ нынѣшний день позыскати для себе — або: для помершихъ“.

Отъ Митрополитального Ординарія.

Львѣвъ, дня 4. Листопада 1889.

Ч. 68.

Ч. 6402. — Препоручаєся сочиненіє „Воспоминаніє живота ієрейскаго“, выдане Пр. О. Александромъ Княгиницкимъ.

Пр. О. Александеръ Княгиницкій, парохъ Залѣщикъ, перевѣвъ сочиненіє „*Memoriale vitae sacerdotalis*“ на нашъ церковный языкъ пѣдъ заглавіємъ „Воспоминаніє живота ієрейскаго.“ Дѣло тое одобрено отъ Преосв. Еп. Ординаріята въ Станиславовѣ до ч. 496/орд. изъ 24 Серпня 1888, зачалося уже печатати, буде обнимати 24—25 листѣвъ, и предплата (которовъ, и заразомъ печатаньемъ и розсылковъ займаєся Вч. О. Іоаннъ Порайко, катихитъ сѣменища учительскаго въ Станиславовѣ) выноситъ 2 зр., оно посвящене Преосв. Епископу Станиславѣвскому и чистый дохѣдъ назначенный на катедральну церковь въ Станиславовѣ. Дѣло отже тое, такъ для побожнаго содержанья, якъ и для сеи благодѣтельной цѣли, Вч. Священству препоручаєся.

Отъ Митрополитальнаго Ординаріята.

Львѣвъ, дня 4. Листопада 1889.

Ч. 69.

Ч. 6800. — Пригадуєся обовязокъ пѣдъ грѣхомъ смертнымъ, щорѣчного обновлюванья мѣра св.

Всѣмъ ВЧ. Душпастырямъ пригадуєся симъ, що по посвященью нового мѣра св. черезъ Епископа въ великій четверъ каждого року есть обовязкомъ Душпастырей о тое новопосвящене мѣро постаратися, и пѣдъ смертнымъ грѣхомъ заказано есть мѣро св. зъ минушого року употребляти — въ чѣмъ лишь св. Апостольскій Престолъ розрѣшати може. Дятого мають ВЧ. Настоятелѣ деканатѣвъ заразы по великодныхъ святахъ мѣро св. изъ канцеляріи Митроп. Консисторіи побирати, и о надоспѣвшѣмъ мѣрѣ безотволочно кондеканальный Клеръ повѣдомити, щобы поодинокі Душпастырѣ тоежь въ Урядѣ декан. для своихъ парохій безъ ѣткладанья обновили — або на вызначенѣмъ необавомъ по Великодни соборчику, або сли такой соборчикъ не означаєся, каждый осѣбно самъ или черезъ пѣсланця въ сосудѣ опечатанѣмъ.

Отъ Митрополитальнаго Ординаріята.

Львѣвъ, дня 4. Листопада 1889.

Ч. 70.

Ч. 7.009. — О цитованіи гр. к. Вѣрныхъ до Судовъ и Урядовъ правительственныхъ въ свята нашего обряда.

Изъ powodu частыхъ, также общеявно въ часописяхъ по́дношенныхъ зажалень, вызываются ВЧ. Настоятелѣ деканатѣвъ до зложенія сюда справозданія: чи, коли и где Вѣрній нашего обряда, съ наведеніемъ именъ ихъ, текущего року въ гр. к. свята до ц. к. Судовъ или Урядовъ правительственныхъ цитованій були. Если въ якомъ деканатѣ такіе выпадки не суть вѣдомѣ, маея негативне справозданіе тутъ предложить. Поодинокѣ Душпастырѣ мають необавомъ по полученію сего роспорядженія о придавшихся такихъ выпадкахъ до Уряда дек. донести; терминъ же къ предложенію деканальнаго справозданія означаея до 1 Марта 1890.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 4. Листопада 1889.

Ч. 71.

Ч. 800/орд. — Взываются ВЧ. Уряды декан. до предложенія впростъ Всев. Епископскѣй Консистеріи въ Станиславѣвъ выказа свящ. вдовъ и сирѣтъ Станиславѣвской Епархіи.

По желанію Станиславѣвской Епископской Консистеріи въ дописи зъ д. 30 м. м. ч. 4.677, вызываются ВЧ. Уряды декан. здѣшной Митропол. Архіепархіи, щобы найдалше до д. 30. Листопада т. р. впростъ до выше реченой Консистеріи заподали выказы свящ. вд. и си. изъ Епархіи Станиславѣвской, которѣ замешкують гдѣто по деканатахъ н^р он Львѣвской Архіепархіи къ надѣленію запомогами якъ звычайно.

Отъ Митрополитального Ординарія.

Львѣвъ, дня 9 Листопада 1889.

Ч. 72.

Ч. 851/орд. — Оголошаея речинець къ рукополаганію Пресвитерѣвъ.

Для рукоположенія Пресвитерѣвъ признаея речинець на 2. Студня с. р. въ которѣмъ то дни кандидаты стану священническаго въ домѣ пресвитеріальнѣмъ явитися мають.

Въ тѣй цѣли належитъ до 29 Листопада с. р. прошенія о принятіе къ рукополаганію посредствомъ взглядныхъ урядѣвъ декан. предложить и слѣдующими свѣдоцтвами заосмотрити:

1) Свѣдоцтвомъ поведенія выставленнымъ черезъ дотычный урядъ декан. въ запечатанѣй кувертѣ.

2) Свѣдоцтвомъ убожества ствердженымъ въ цѣлѣмъ содержанью отъ взгляднаго ц. к. Староства.

3) Оженившіися свѣдоцтвомъ бракосочитанія.

4) Урядовымъ подтвержденіемъ дотычного ц. к. Староства, що проситель не належитъ до связи войсковой, или що ему прислугуе преимущество §. 25 закона о общѣй краевѣй оборонѣ.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 16. Листопада 1889.

Ч. 73.

Ч. 8074. Оголошеніе конкурса на посаду дѣйствительнаго катихита ц. к. академ. гимназіи въ Львовѣ

В. Президія ц. к. краевой Рады шкѣльной оголошуе пѣдъ д. 11. Листопада с. р. ч. 1067 конкурсъ на посаду учителя религіи для ученикѣвъ гр. к. обряда въ ц. к. академичнѣй гимназіи въ Львовѣ, а евентуально на такуже посаду могутъ опорожнитися въ иннѣй школѣ середнѣй.

До той посады привязана есть рѣчна плата и додатки до платы по мысли уставы зъ д. 9 Цвѣтня 1870 (В. з. д. Н. 46) и зъ д. 15 Цвѣтня 1873 (В. з. д. Н. 48).

Убѣгатель о тую посаду мають внести свой поданья заосмотреніи въ потребніи документы посредствомъ своеи начальної власти до Президіи в. ц. к. краевой Рады шкѣльной найпѣзнѣйше до д. 20. Грудня нов. ст. 1889.

Тое подаеся Ч. Клиру архіепархіальному до вѣдомости съ увагою, що поданья кандидатѣвъ о тую посаду уже давнѣйше внесеніи, задержала Президія в. ц. к. краев. Рады шкѣльной до дальшого урядового употребленія при обсажденю реченои катихитуры.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 18, Листопада 1889.

Ч. 74.

Обвѣщеніе конкурсове.

Митроп. Консисторія росписуе на конкурсъ слѣдуючі парохіи :

- а) підъ д. 9 Жовтня 1889 съ речинцемъ до 5 Студня 1889.
- Ч. 6884. Демню, деканата Роздѣльського наданья фундаціи Станислава графа Скарбка.
- Ч. 6888. Солонку, деканата Щирецкого, наданья Рады мѣстескои корол. прест. мѣста Львова.
- Ч. 6889. Скоморохи старій, деканата Рогатыньского, наданья приват.
- Ч. 6890. Куряны, деканата Нараевского, наданья приватного.
- Ч. 6948. Плетеничи, деканата Нараевского, наданья Ординаріатского.
- Ч. 7105. Гаи, деканата Львівско-загородского, наданья приватного.
- б) підъ д. 6 Листопада 1889 съ речинцемъ до 31. Студня 1889.
- Ч. 7724. Церковна, деканата Болахѣвского, наданья цѣсарского.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

ХРОНИКА.

Грамоту похвальну съ правомъ употреблянья экспозиторій крылошанськихъ получивъ:

Ч. 731⁴орд. О. Владиміръ Мартинковъ, Мѣстодеканъ и парохъ Скального.

У М Ъ Щ Е Н Ъ Я:

Декретъ на префекта наукъ въ Львѣвской духовной Семинаріи получивъ:

Ч. 6436. О. Дръ Титъ Мышковскій.

Завѣдательства получили 00:

Ч. 6641. Левъ Бачинскій новопост. пресвитеръ въ Бѣлѣмъ дек. Нараевского.

Ч. 7227. Іоаннъ Крыжановскій въ Церковной, дек. Болехѣвского.

Сотрудничества получили 00:

Ч. 7045. Михаилъ Горбачевскій зав. въ Бѣлѣмъ, въ Толщевъ дек. Щирецкого.

В в е д е н ı 00:

Ч. 6395. Николай Кукурудза яко приват. сотр. въ Пустомытахъ.

Ч. 6396. Василій Курдыдыкъ яко сист. сотр. при церквѣ св. Параскевіи въ Львовѣ.

Ч. 6418. Теодоръ Мурдзакъ яко завѣд. Швайкова.

Ч. 6465. Яковъ Краснопера яко парохъ въ Боршовѣ.

Ч. 6510. Адамъ Марковскій яко сист. сотр. въ Тарнополи.

Ч. 6512. Созонтъ Медвецкій яко завѣд. Малковичъ.

Ч. 6519. Сильвестеръ Вояковскій яко завѣд. Волъ вел.

Ч. 6520. Маріянъ Заячковскій яко завѣд. Демнѣ.

Ч. 6801. Антоній Сосенко яко завѣд. Гологоръ.

Ч. 6804. Анатолій Долинскій яко парохъ Яхторова.

Ч. 6929. Корнилій Мандычевскій яко завѣд. Гаѣвъ.

Ч. 7089. Дръ Титъ Мышковскій яко префектъ наукъ Львѣвской духовной Семинаріи.

Ч. 7208. Александеръ Бобикевичъ яко завѣд. Слободы.

Увѣльнені 00:

Ч. 6463. Созонтъ Медвецкій отъ завѣд. Боршова.

Ч. 6464. Іосифъ Реваковичъ отъ парохіи въ Гаяхъ.

Ч. 6518. Адамъ Марковскій отъ завѣд. Илова.

- Ч. 6521. Маріянъ Заячковскій отъ завѣд. Волъ вел.
 Ч. 6926. Николай Курбасъ отъ посады префекта наукъ въ Львівской духовной Семинаріи.
 Ч. 7023. Владиміръ Голинатый отъ завѣд. Витвицъ.
 Ч. 7209. Андрей Яворскій отъ парохіи въ Крушельницѣ.

Въ пропозиціи умѣщеніи 00:

- Ч. 6236. на Войнилѣвъ: 1. Яковъ Мандзѣй, 2. Леонтій Шеферъ, 3. Стефанъ Городецкій — а въ списѣ: Іоаннъ Павлусевичъ, Петръ Яцышинъ и Теофилъ Коблянскій.
 Ч. 6374. На Олексичи: 1. Петръ Яцышинъ, 2. Левъ Горалевичъ, 3. Василій Молчко;
 Ч. 6355. На Ляшкѣвъ: 1. Онуфрій Курбасъ, 2. Іосифъ Бандыра и 3. Михаиль Громадка;
 Ч. 6379. На Бережницю дек. Роздольского: 1. Іосифъ Бандыра и 2. Корнилій Сеныкъ.
 Ч. 6673. На Перевозецъ: 1. Дмитрій Ксьонжекъ, 2. Петръ Гарапюкъ и 3. Несторъ Коржинскій;
 Ч. 6830. На Гребенѣвъ: Стефанъ Крыжановскій самъ одинъ.
 Ч. 6946. На Малехѣвъ: 1. Владиміръ Коновалецъ и 2. Іосифъ Бандыра.
 Ч. 6947. На Ясенѣвъ: 1. Теофилъ Гутковскій и 2. Іоаннъ Кулицкій.

Презенты получили 00:

- Ч. 6764. Павелъ Филиповскій *jure devolutivo* на Вишнѣвъ.
 Ч. 6797. Михаиль Громадка на Ляшкѣвъ.
 Ч. 6864. Петръ Яцышинъ на Олексичи.
 Ч. 6096. Дмитрій Ксьонжекъ на Бережницю.

Митроп. Консисторія ѡтнеслась до в. Президіи ц. к. Намѣстничества взглядомъ инсти-
туціи 00:

- Ч. 6833. Михаила Громадки на Ляшкѣвъ.
 Ч. 6864. Петра Яцышина на Олексичи.
 Ч. 6764. Павла Филиповского на Вишнѣвъ.

В. Выдѣлъ краевый оголосивъ конкурсъ:

- Ч. 7789. На стипендію Іліи и Рожи Горецкихъ въ квотѣ 110 злр. а. в., назначену для учениковъ школъ публичныхъ гр. кат. обряда, передъ всѣмъ для сирѣтъ священническихъ; съ речинцемъ до 15. Листопада с. р.

В. Президія ц. к. Намѣстн. соглашаеся на канон. институціи 00.:

- Ч. 7234. Павла Филиповского на Вишнѣвъ.
 Ч. 7257. Михаила Громадки на Ляшкѣвъ.

Митроп. Консисторія соизво. ила явитись до канон. институції въ Мартѣ 1890 р. 00 :

Ч. 6513. Іоанну Венгриновичу на Ходовицю.

Ч. 6704. Ромуальду Фицаловичу на Устье.

Ч. 6749. Андрею Грыбу на Николаевъ.

Увѣльненье отъ испыта конкурсового на протягъ шести лѣтъ получили 00.:

Ч. 7071. Николай Марморовичъ, парохъ въ Загбрю.

Ч. 7213. Валеріанъ Ганкевичъ, парохъ въ Турѳвцѣ.

Позволенье поѣдаться испытови конкурсному получили 00 :

Ч. 6231. Теодоръ Кирчовъ сотр. въ Лисятичахъ.

Ч. 6276. Михаилъ Левицкій сотр. въ Вербилѳвцахъ.

Ч. 6310. Емиліанъ Рудницкій завѣдатель Скоморохъ.

Ч. 6311. Владиміръ Лотоцкій завѣдатель Кабаровецъ.

Ч. 6330. Владиміръ Громницкій завѣд. Журавна.

Ч. 6354. Михаилъ Гаврылюкъ завѣд. Ивановецъ.

Ч. 6468. Владиміръ Брылинскій парохъ въ Грядѣ.

Ч. 6532. Димитрій Розлуцкій сотр. въ Жолчевѣ.

Ч. 6535. Михаилъ Форысъ завѣд. Войнилова — въ Червни 1890 р.

Ч. 6565. Корнилій Малишевскій завѣд. Роздола.

Ч. 6583. Василій Паньчакъ сотр. въ Болеховѣ.

Ч. 6617. Петръ Чекалюкъ сотр. въ Зборѣ.

Ч. 6649. Юліанъ Сероничковскій парохъ въ Бышкахъ.

Ч. 6666. Юліанъ Твардіевичъ завѣд. Дмитровичъ.

Ч. 6667. Владиміръ Филиповскій парохъ въ Бенькѳвцахъ.

Испытъ конкурсовый ѳтбувшійся на дняхъ 1 и 2 Жовтня 1889 выдержали 00.:

Ч. 6923. Іосифъ Бабѣй, Іоаннъ Гаванскій, Михаилъ Гаврылюкъ, Владиміръ Ганицкій, Теодоръ Кирчовъ, Владиміръ Левицкій, Михаилъ Левицкій, Корнилій Малишевскій, Теодоръ Мурдзакъ, Софронъ Онышкевичъ, Димитрій Розлуцкій, Емиліанъ Рудницкій, Василій Паньчакъ, Іоаннъ Сендецкій, Юліанъ Сероничковскій, Юліанъ Твардіевичъ и Петръ Чекалюкъ.

Митропол. Консисторія вставилась до в. ц. к. Намѣстничества :

а) О плату зъ фонда религ. для приват. сотрудниковъ;

Ч. 6249. въ Гниличкахъ.

Ч. 6251. въ Утѣховичахъ.

б) О даръ ласки для свящ. вдовъ:

Ч. 7007. Елеоноры Медвецкои.

Ч. 7106. Іоанны Барвѣньскои.

Ч. 7107. Іоанны Туркевичъ.

в) О асигнаху на дорогу принятымъ до Вѣденской централн. Семинаріи кандидатамъ стану духовного :

Ч. 6259. Леониду Лужницкому и Кирилу Студиньскому принятымъ на III р. и Михаилу Петрушевичу и Николаю Счисловскому принятымъ на I р. св. Богословія.

В. ц. к. Намѣстничество завѣдомило Митроп. Консисторію, що в. ц. к. Министерство асигновало плату для прив. сотр.:

Ч. 6593. въ Поморянахъ 300 зр. рѣчно, на протягъ двоухъ лѣтъ.

Ч. 7146. въ Бѣлѣмъ камени 300 зр. на 1 рѣкъ.

В. ц. к. Намѣстничество высигновало принятымъ кандидатамъ стану духовного до Вѣденской центр. Семинаріи по 50 зр. на кошта подорожи:

Ч. 6732. Леониду Лужницкому, Кирилу Студиньскому, Михаилу Петрушевичу и Николаю Счисловскому.

Отпустку изъ духовной Семинаріи на цѣлый рѣкъ шк. 1889/90 для скрѣпленія здоровья получить :

Ч. 6294. Тома Бородайкевичъ богословъ III р. съ тымъ, що если выдержитъ испытанія и предложитъ свѣдоцтво лѣкарске, буде принятый на IV. р. св. Богословія до Семинаріи.

До гр. кат. Львѣвской духовной Семинаріи принятѣ :

Ч. 7236. Евгенийъ Купчинскій и Александеръ Любѣнецкій на IV. р., Владиміръ Винярскій на III р., а Михаилъ Раковскій на I. р. св. Богословія.

Принятѣ до Заведенія дяковскаго при церквѣ Архикатедральной св. ВМ. Георгія :

Ч. 7258. Левъ Коцанъ.

Ч. 7259. Михаилъ Зваричъ.

Ж е р т в ы :

а) на потребности Святѣйшого Отца :

Ч. 6006. Урядъ парох. Архикатедральный изъ складокъ 5 зр.

б) на двѣоче воспиталище :

Ч. 7665. О. Юліанъ Радкевичъ парохъ въ Куликовѣ 1 зр.

в) на втору городску церковь при Народномъ Домѣ въ Львовѣ :

Ч. 7222. Францишокъ Люй, майстеръ коминярскій 10 зр.

Н е к р о л о г і я :

Ч. 7140. Юліянъ Соневицкій парохъ Церковной, померъ дня 6 Жовтня 1889.

Душа его поручаеся молитвамъ Всч. Клира.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 18. Листопада 1889.

Сильвестеръ

Митрополитъ

Примѣчаніе: Въ случаю неполученья якого Ч-ла „Львѣвско - Архієпаріальныхъ Вѣдомостей“ належить зареклямовати въ дорожъ урядовѣй до Митрополитальной Консисторіи.

ЛВѢВСКО-АРХІЕПАРХІЯЛЬНІЙ

ВѢДОМОСТИ

РѢкъ 1889.

Выдано дня 28. Студня.

Ч. XII.

Ч. 75.

Ч. 8030. — Взываются ВЧ Комисари шкѣльнїй до предложенїя рѣчныхъ справозданъ.

ВЧ. Ординаріатскїй Комисари шкѣльнїй, котрї до теперъ еще не предложили Митропол. Консистерїи предписанныхъ рѣчныхъ справозданъ за рѢкъ шкѣльнїй 1888/89, взываются, щобы таковї справозданья предложили сюда безпроволочно.

Отъ Митрополитальной Консистерїи.

Лвѣвъ, дня 14. Листопада 1889.

Ч. 76.

Ч. 8210. Подается до вѣдомости Всч. Духовенства ѡтмовне рѣшенїе Дирекціи руху ц. к. желѣзницъ державн. взглядомъ улєкшенья при ѣздѣ.

На здѣшнє вставленєся взглядомъ признанья улєкшенья для священникѣвъ при ѣздѣ желѣзницами державн. надѣслано тутъ слѣдующе рѣшенїе:

Откликуючися на ухвалу генеральной Дирекціи ц. к. желѣзницъ державныхъ, маю честь повѣдомити Всесвѣтлѣйшу Митр. Консисторію, що еи ѿтозва о признанье улекшенья для священникѣвъ при ѣздѣ ц. к. державными желѣзницами не удостоилась увзглядненья, а то задля наступующихъ поводѣвъ:

Пѣсля строгихъ мѣръ, якѣ в. ц. к. Министеріумъ Торговлѣ взглядомъ улекшень при ѣздахъ ц. к. желѣзницъ державныхъ завело, выходитъ: що кромѣ ц. к. урядникѣвъ державныхъ и придворныхъ въ активнѣй службѣ позѣстающихъ, еще тѣлько тѣи функціонеры всемѣрної службы мають право до повысшого улекшенья, которѣ хотя формально характеру сталыхъ ц. к. урядникѣвъ не мають, однакъ при заведеніяхъ державныхъ постоянно при-мѣщенѣи суть. Они то взглядомъ якости и способу ихъ жалованья, своей присяги, своихъ всенародныхъ правъ и обовязкѣвъ, отже взглядомъ своего цѣлого становища мусять бути рѣвно актуальнымъ ц. к. урядникамъ державнымъ поставленѣи и яко такі уважанѣи.

Священникѣи станѣ въ загалѣ не мае свойствъ сталыхъ ц. к. урядникѣвъ державныхъ, задлятого и ѿтмовне порѣшенье дотычного прошенія есть оправдане.

Директоръ руху ц. к. желѣзницъ державныхъ.

Тое подаеся до вѣдомости Всч. Духовенства.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 5. Студня 1889.

Ч. 77.

Ч. 863/орд. — Ѡткликуеся власть „binandi Missam“, по за конецъ Марта 1890 дана.

Всѣмъ Священникамъ АЕпархіи сєи, которѣ одержали отъ Митропол. Ординаріята власть binandi Missam, чи то съ означенымъ терминомъ, чи безъ такового (на время потребности) — Ѡткликуеся власть тая о скѣлько бы она по за конецъ Марта 1890 сягати мала. Которѣ же изъ тыхъ Вч. Священникѣвъ мають слушнѣи поводѣи, желати продовженья тоижъ власти по за вспѣмненнѣи терминъ, должнѣи съ наведенѣемъ причинъ на ново посредствомъ Урядѣвъ декан. о тое просити; и ВЧ. Настоятелямъ деканатѣвъ вкладаеся яко тяжкѣи обовязокъ на совѣсть ихъ, щобы предкладаючи прошенія тѣи, точно наведенѣи въ нихъ причины оправдали, и свое благодѣннѣи долучили.

При тѣмъ пригадуеся, що въ кождѣмъ разѣ пѣдъ грѣхомъ смертнымъ запрещѣно есть, за другу Літургію въ той самъ день отправляему, яку

нибудь стипендію принимати. Могуть однакожь Парохи тую другу св. Литургію (если не завѣдуютъ разомъ двома парохіями) на довѣльну свою интенцію, лише безъ всякої стипендіи жертвувати.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 9. Студня 1889.

Ч. 78.

Ч. 8.612. Подается до вѣдомости Всч. Клира, що священникъ запрезентованый на Струсѣвъ, обовязаный согласитися на евентуальне ѳтлученіе отъ тогоже прихода села: „Заздрѣсть“.

Урядова пересправа о роздѣленіе села: „Заздрѣсть“, числячого 980 душъ, яко прилученого до парохіи: „Струсѣвъ“, деканата Терезовельского, ведесе уже отъ 1847 р.; длятого извѣщаеся, що священникъ получившій презентаційну грамоту на прихѣдь Струсѣвъ, передъ каноничною институціею на тойже прихѣдь, буде одолженъ выдати письменный реверсъ, що ѳнъ вышесі упомянутому роздѣленію, яко парохъ Струсова, жадныхъ перепонъ дѣлати не буде.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 12. Студня 1889.

Ч. 79.

Ч. 8668. — Взываются Всч. Уряды дек., чтобы зоситъ „Jahrbücher der h. Kindheit“ сообщили кондеканальному Клиру.

Розѣсланный разомъ зъ Вѣдомостями минувшого мѣсяця до Урядѣвъ деканальныхъ зоситъ Jahrbücher des Werkes der h. Kindheit Jesu, Всч. Настоятелѣ деканатѣвъ сообщать Ч. кондеканальному Клиру въ звыклѣй дорожѣ ѳбѣгу.

При тѣмъ звертаеся въ загалѣ увагу на тое, чтобы такі рѣчи, которі не суть пыльны и заразомъ переглядѣ ихъ якогось свѣбѣднѣйшого часу требеуе, не посылати пѣдъ однимъ съ другими звыклими кавалками, которі повинны скоро безъ довшого затриманья дальше ѳтсилатися.

Отъ Митрополитальной Консисторіи.

Львѣвъ, дня 13. Студня 1889.

Ч. 80

Ч. 8560. — Взываются ВЧ. Душпастырѣ до предложенія впрость Всесв. Епископ. Перемышльской Консистеріи-выказа свящ. вдовъ и сиротъ тамошней Епархіи.

На прошеніе Комисіи управляющей фондомъ вдов.-сирот. Еп. Перемышльской зъ д. 2. т. м. Ч. 515, взываются ВЧ. Душпастырѣ здѣшней Митрополитальной Архіепархіи, дабы точно до дня 10 л. Сѣчня 1890 впрость до Всесв. гр. кат. Консистеріи въ Перемышли, заподали Выказы свящ. вдовъ и сиротъ изъ Епархіи Перемышльской, въ которой изъ парохій тутейшой Архіепархіи обитающихъ, а заразомъ такожь донесли тамже о дни свѣччанія або смерти которой изъ свящ. Перемышльской Епархіи вдовъ и сиротъ.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 14. Студня 1889.

Ч. 81.

Ч. 981/орд. Подается до вѣдомости Веч. Клира декретъ св. Конгрегаціи Индекса (заказанныхъ книгъ) зъ дня 6. Студня 1889.

Св. Конгрегація Индекса выдала пѣдъ днемъ 6. Студня 1889 слѣдующій декретъ:

DECRETUM

Feria VI die 6 Decembris 1889.

Sacra Congregatio Eminentissimorum ac Reverendissimorum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium a SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO LEONE PAPA XIII Sanctaque Sede Apostolica Indici librorum pravae doctrinae, eorumdemque proscriptioni, expurgationi, ac permissioni in universa christiana Republica praepositorum et delegatorum, mandavit et mandat in Indicem librorum prohibitorum referri quod sequitur Opus a Sacra Romanae et Universalis Inquisitionis Congregatione damnatum atque proscriptum:

Jean de Bonnefon — Le Pape de demain. — Paris E. Dentu, éditeur Libraire de la Société des Gens de lettres, 1889. — Decr. fer. IV, 4 Decembris 1889.

Itaque nemo cuiuscumque gradus et conditionis praedictum Opus damnatum atque proscriptum, quocumque loco, et quocumque idiomate, aut in posterum edere, aut editum legere vel retinere audeat, sed locorum Ordinariis, aut haereticae pravitatis Inquisitoribus illud tradere teneatur sub poenis in Indice librorum vetitorum indictis.

Quibus SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO LEONI PAPAE XIII per me infrascriptum S. I. C. a Secretis relatis, SANCTITAS SUA Decretum probavit, et promulgari praecepit. In quorum fidem etc.

Datum Romae die 6. Decembris 1889.

Camillus Card. Mazzella Praef.

Fr. Hyacinthus Frati Ord. Praed.

S. Ind. Congreg. a Secretis.

Loco † Sigilli.

Die 7 Decembris 1889 ego infrascriptus Mag. Cursorum testor supradictum Decretum affixum et publicatum fuisse in Urbe.

Vincentius Benaglia Mag. Curs.

Тое подаеся до вѣдомости Всч. Духовенства.

Отъ Митрополитальнаго Ординарія.

Львѣвъ дня 18. Студня 1889.

Ч. 82.

Ч. 8.748. — Взглядомъ надсеианья предплаты на „Львѣвско-Архіепархіальнй Вѣдомости“

Для улукшенья Администраціи Вѣстника Архі-Епархіального и уменшенья почтовой уплаты распоряджаеся, абы Всч. Уряды парохіальнй пересилали пренумерату пѣдъ адресовъ Митрополитальной Консистеріи; — а не якъ до теперъ часто случалося, до Редакціи Вѣдомостей АЕпархіальныхъ.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 19. Студня 1889.

Ч. 83.

Ч. 8.807. — Повѣдомляеся Всч. Кирь, що священникъ запрезентованый на Войнилѣвъ обовязаный согласитися на евентуальне ѳдѣленье Слобѣдки.

Завѣдомляеся Всч. Архііецеазальный Кирь, що до парохіи Войнилѣвъ, дек. Калушского, прилучене село Слобѣдка, въ слѣдствіе ведучоися урядовои пересправы може бути ѳтлучене, длятого получившій презентаційну грамоту на сказану парохію передъ каноничною институціею на тую парохію, мае выдати письменный реверсъ, що такому ѳдѣленью „Слобѣдки“ отъ парохіи Войнилѣвъ жаднымъ способомъ противитися и препятствовати не буде.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 19. Студня 1889.

Ч. 84.

Ч. 8.844. Завзываются Всч. Уряды деканальні до стягнення всѣхъ рестанцій за шематизмы и до надѣслання тыхже Митр. Консистеріи.

Предложеніи счеты печатніи Института Ставропигійскаго выказуютъ дуже великій залежности въ належитостяхъ за шематизмы Клира Архі-Епархіального почавши отъ 1882 р., зъ тои причины взываются Всч. Уряды деканальні стягнути всѣ до теперъ неуплаченіи належитости отъ поодинокихъ кондеканальныхъ и переслати таковыя съ возможнымъ прискореньемъ; понеже Институтъ Ставропигійскій домагася вырѣвнанья рахункѣвъ, — и дальше ѳттяганься въ уплатѣ не може бути терпиме.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 23. Студня 1889.

Ч. 85.

Обвѣщенья конкурсовъ.

I.

Ч. 891/орд. Посада Схоліарха а взглядно Крылошанина гре-міяльного при гр. в. Львѣвской Митропол. Капитулѣ выставляеся къ убѣгательству съ речинцемъ до дня 21. Сѣчня 1890 р. Кандидаты о тій посады мають свой приписомѣрно составленіи поданья, заосмотреніи свѣдоцтвами доказующими ихъ успособленье до тыхъ посадъ, въ повыше наведенѣмъ терминѣ особисто Митроп. Ординаріятѣвъ предложити.

Отъ Митрополитального Ординаріята.

Львѣвъ, дня 10. Студня 1889.

II.

Митроп. Консистерія розписуе на конкурсѣ слѣдующіи парохіи :

- а) пѣдъ д. 5. Студня 1889 съ речинцемъ до 29. Сѣчня 1890.
- Ч. 2.841. Гозѣвъ, деканата Болахѣвскаго, наданья цѣсарскаго;
- б) пѣдъ д. 12. Студня 1889 съ речинцемъ до 6. Лютого 1890.
- Ч. 8596. Сущинѣ, деканата Теревовельскаго, наданья Ординаріятскаго.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

III.

Ч. 8.423. Въ цѣли наданья одной стипендіи им. св. Георгія для слушательствъ права назначеной въ рѣчной квотѣ 100 зр. в. а. начавши отъ 1-го курсу шк. р. 1889/90 розписуеся конкурсъ съ речинцемъ до 15. Сѣчня н. с. 1890 р.

Кандидати должнѣ выказати ся:

1) що походять отъ отца рускои народности и суть гр. кат. вѣроисповѣданья;

2) що суть убогѣ;

3) що окѣнчили гимназію съ дуже добрымъ успѣхомъ.

Сыны гр. к. жителѣвъ Дрогобыцкихъ при другихъ рѣвныхъ обстоятельствахъ мають первенство.

Академики побирающѣ тую стипендію мають выказатися, що слухають, або уже слухали выкладѣвъ руского языка и рускои литературы.

Просьбы о тую стипендію заосмотренѣ отвѣтными свѣдоцтвами должнѣ въ выше означенѣмъ речинци, посредствомъ свѣтлой коллегии професорѣвъ правничого выдѣла, внесетися до Львѣвской гр. к. Митроп. Консистеріи.

Отъ Митрополитальной Консистеріи.

Львѣвъ, дня 6. Студня 1889.

ХРОНИКА.

ИМЕНОВАНЫЯ.

Референтомъ Митроп. Консисторіи для справъ метрикальныхъ именованый :

Ч. 7.630. О. Д-ръ Іосифъ Мѣльницкій, Вицеректоръ духовной Семинаріи и Совѣтникъ Митропол. Консисторіи (по увольненію отъ той должности О. Амвросія Полянского на власне его желанье).

Вицедеканами именованъ 00.:

Ч. 6.843. Іларій Пачовскій, парохъ Пикуловичъ, для деканата Львовско-Загородского,
Ч. 7.094. Іоаннъ Купчинскій, парохъ въ Оглядовѣ, для деканата Холовского.

В. ц. к. Министерство заименовало дѣйствительнымъ катихитою обр. гр. к. при ц. к. гимназій въ Бродахъ :

Ч. 8.070. О. Григорія Ярему, дотеперѣшняго заступника катихиты при тойже гимназій.

Похвальніи грамоты Архіерейскій съ правомъ употреблянья экспозиторій крылошаньскихъ получили 00.:

Ч. 731/орд. Владиміръ Мартинковъ Вицедеканъ и парохъ въ Скольбѣ,
Ч. 936/орд. Евгенийъ Дуткевичъ, парохъ въ Руднѣ.

Похвальніи грамоты Архіерейскій за труды при побудованью новыхъ церквей въ своихъ приходахъ получили 00.:

Ч. 747/орд. Іларій Сѣчинскій, парохъ Вистовой,
Ч. 748/орд. Симеонъ Березовскій парохъ Загѣречка,
Ч. 881/орд. Владиміръ Громницкій завѣдатель Журавна,
Ч. 882/орд. Василій Бернацкій парохъ въ Лѣсеничахъ.
Ч. 883/орд. Изидоръ Зельскій, завѣдатель Збонекъ,
Ч. 884/орд. Емилианъ Бѣлецкій, парохъ Ясенья.

У М Ъ Щ Е Н Ь Я:

а) Завѣдательства получили 00 :

Ч. 7.101. Францишокъ Громадка, сотрудникъ Смержева, тамже;
Ч. 7.225. Николай Левицкій, сотрудникъ Долгого, въ Бродкахъ;
Ч. 7.839. Левъ Бачинскій, завѣд. Бѣлого, въ Іловѣ;
Ч. 7.992. Іосифъ Лыщинскій, сотр. Товстого, въ Бѣлѣмѣ.

б) Сотрудничества получили 00 :

Ч. 6.642. Николай Кмицикевичъ, сотр. Гуцанокъ, въ Гниличкахъ;
Ч. 7.111. Іосифъ Рыбакъ, новоост. пресв. въ Добротворѣ;

- Ч. 7.206. Корнилій Слюзарь, сотр. Буцыкъ, въ Товсто́мъ;
 Ч. 7.850. Евгеній Чубатый, сотрудникъ Пѣдмихайля, въ Долго́мъ;
 Ч. 8.171. Амвросій Рыбакъ, сотр. Соснова, въ Бродахъ;
 Ч. 8.244. Корнилій Бачиньскій, префектъ закрѣтїи при Архикатедральнѣмъ храмѣ св. ВМ. Георгїя въ Львовѣ получивъ посаду викарія при тѣмже храмѣ;
 Ч. „ Александеръ Здерковскій, сотр. Семигїнова, получивъ посаду префекта закрѣтїи при Архикатедральнѣмъ храмѣ св. ВМ. Георгїя въ Львовѣ.

В в е д е н і й 00:

- Ч. 7.369. Климентій Роснецкій яко парохъ Яденковатого;
 Ч. 7.505. Іоаннъ Крижановскій яко завѣд. Церковнои;
 Ч. 7.549. Францишокъ Громадка яко завѣд. Сморжева;
 Ч. 8.207. Никѡлай Левицкій яко завѣд. въ Бродкахъ;
 Ч. 8.208. Михайлъ Горбачевскій яко сотр. въ Толщевѣ;
 Ч. 8.556. Тео́доръ Стадникъ яко завѣд. Сущина;
 Ч. 8.615. Іосифъ Лѣщиньскій яко завѣд. Бѣлого;
 Ч. 8.671. Александеръ Здерковскій яко префектъ закрѣтїи при Архикатедральнѣмъ храмѣ св. ВМ. Георгїя въ Львовѣ;
 Ч. 8.671. Корнилій Бачиньскій, яко викарій при Архикатедральнѣмъ храмѣ св. ВМ. Георгїя въ Львовѣ.
 Ч. 8.683. Левъ Бачиньскій яко завѣд. Илова.

Увѡльненіи 00:

- Ч. 7.689. Михайлъ Горбачевскій отъ завѣд. въ Бѣлѣмъ;
 Ч. 7.821. Николай Левицкій отъ сотр. въ Долго́мъ;
 Ч. 7.853. Симеонъ Винявскій отъ завѣд. Вышны;
 Ч. 8.085. Емануиль Красицкій отъ сотр. въ Добротворѣ;
 Ч. 8.380. Іосифъ Лѣщиньскій отъ сотр. въ Товсто́мъ;
 Ч. 8.527. Левъ Бачиньскій отъ завѣд. Бѣлого;
 Ч. 8.670. Александеръ Здерковскій отъ сотр. въ Семигїновѣ.

Въ пропозиціи умѣщеніи 00:

- Ч. 7.518. на Збоиска: Петръ Гаранюкъ, самъ одинъ,
 Ч. 7.519. на Ольховець: Юліанъ Яримовичъ, самъ одинъ,
 Ч. 7.667. на Опо́рецъ: Евстахій Качмарскій, самъ одинъ,
 Ч. 7.668. на Лозяну: Антоній Целевичъ, самъ одинъ,
 Ч. 7.669. на Цуцылѡвцѣ: Филимонъ Авдыковскій, самъ одинъ,
 Ч. 7.861. на Швайкѡвъ: въ тернѣ: 1) Корнилій Бачиньскій, 2. Ромуальдъ Фицаловичъ, 3. Ярославъ Стеткевичъ; а въ списѣ: Іеронъ Кмицкевичъ.
 Ч. 7.863. на Струсѡвъ: въ тернѣ: 1. Илярій Курбасъ, 2. Игнатій Левицкій, 3. Илярій Рейтаровскій — а въ списѣ: Теодоръ Савчиньскій, Іеронимъ Алексевичъ, Іеронъ Кмицкевичъ, Александеръ Мионовичъ и Теодоръ Цегельскій.

Презенты получили 00:

- Ч. 7.548. Теофилъ Гутковскій на Ясенѡвцѣ;
 Ч. 7.775. Корнилій Сенькъ на Бережницю корол.;

- Ч. 8.158. Юліанъ Ярымовичъ на Ольховець ;
- Ч. 8.485. Филимонъ Авдиковскій на Цуцылѣвцѣ ;
- Ч. 8.719. Теодоръ Цегельскій на Струсѣвъ.

Вставленося до В. Президіи ц. к. Намѣстничества взглядомъ институціи 00.:

- Ч. 6.840. Іоанна Товарницкого на Клѣщѣвну ;
- Ч. 7.543. Теофила Гутковского на Ясенѣвцѣ ;
- Ч. 8.435. Корнилія Сенька на Бережницю корол. ;
- Ч. 8.485. Филимона Авдыковского на Цуцылѣвцѣ.

В. Президія ц. к. Намѣстн. соглашаеся на канон институціи 00.:

- Ч. 7.421. Петра Яцышина на Олексичи ;
- Ч. 8.073. Теофила Гутковского на Ясенѣвцѣ.

До канон. институціи завозвані 00.:

- Ч. 6.662. Корнилій Мандичевскій на Отыневичи въ Мартѣ 1890 р.
- Ч. 7.261. Емилианъ Левицкій на Иванѣвцѣ въ Мартѣ 1890 р
- Ч. 7.420. Михайлъ Громадка на Ляшкѣвъ въ Мартѣ 1890 р.
- Ч. 7.421. Петръ Яцышинъ на Олексичи въ м. Мартѣ 1890 р.
- Ч. 7.608. Михайлъ Свѣтенскій на Медыню въ м. Мартѣ 1890 р.
- Ч. 7.794. Дмитрій Ксьонжекъ на Бережницю въ м. Мартѣ 1890 р.
- Ч. 8.365. Левъ Горалевичъ на Пеняки.

Декрета увѣльненія ѳтъ испита конкурсового на протягъ шести лѣтъ получили 00.:

- Ч. 7.419. Іоаннъ Редкевичъ парохъ Зарудя ;
- Ч. 7.993. Мих. Шведзицкій парохъ Мшаны ;
- Ч. 7.694. Петръ Радзиковичъ парохъ Чижикова.

Декрета на катихитѣвъ получили 00.:

- Ч. 7.816. Іоаннъ Чапельскій, префектъ семинаріи, въ паралельныхъ клясахъ съ выкладовымъ языкомъ польскимъ въ школѣ им. Маркіяна Шашкевича въ Львовѣ ;
- Ч. 7.938. Андрей Обрѣзковъ, сотр. церкви св. А. А. Петра и Павла, при мужес. школѣ им. Конарского въ Львовѣ.

Катихиты гр. кат. обряда въ народныхъ школахъ получили ремунаціи:

Въ Збаражи 45 зр., Підгайцяхъ 55 зр., Перемышлянахъ 25 зр., Тарнополи при муж. школѣ 50 зр., при женской выдѣловой 80 зр., Калуши 50 зр., Тереховли 50 зл., Скалатѣ 45 зр., Бродахъ 25 зр., Бѣбрцѣ 50 зр., Долинѣ 26 зр. (до-

датково), Бережанахъ при муж. школѣ 50 зр., при женск. 60 зр., Жидачевѣ 45 зр., Журавнѣ 45 зр., Винникахъ 60 зр., въ Щирці 65 зр., и въ Рогатынѣ 30 зр.

Отпусти изъ звязы канон. АЕпархіи Львівскои до Епархіи Станиславівскои получили 00.:

- Ч. 7.265. Емануиль Красицкій, сотрудникъ въ Добротворѣ;
- Ч. 7.503. Климентій Соневицкій, сотр. въ Гниличкахъ;
- Ч. 8.404. Георгій Жолкевичъ, окбн. богословъ.

Отпусти для покрѣпленія здоровья получили 00.:

- Ч. 802/орд. Михайлъ Федевичъ, префектъ Львівскои дух. Семинаріи ажъ до выздоровленія.
- Ч. 8.329. Іоаннъ Стоцкій, парохъ Дашавы, 2-недѣльну — заступничество поручено О. Льву Горалевичу зъ Олексичъ;
- Ч. 8.340. Владиміръ Дылинскій, парохъ Ляшокъ гор. 4-недѣльну — заст. поручено О. Владиміру Юзычиньскому зъ Острова;
- Ч. 8.625. Левъ Луцкій, парохъ Великополя, 2 мѣсячну — заст. поручено О. Иларіону Пачовскому зъ Камѣнобрѣда.

Митропол. Консисторія вставилась до в. ц. к. Намѣстничества:

а) О плату зъ фонда религ. для приват. сотрудниковъ:

- Ч. 6.868. въ Кутахъ,
- Ч. 7.642. въ Сѣвцѣ,
- Ч. 7.845. въ Ясеновѣ,
- Ч. 8.033. въ Вербѣвичку,
- Ч. 8.109. въ Романовѣ.

б) О дарѣ ласки:

- Ч. 7.806. для вдовы по б. п. О. Димитрію Строцкѣмъ.

В. ц. к. Намѣстничество завѣдомило Митроп. Консисторію, що в. ц. к. Министерство асигновало плату для прив. сотр:

- Ч. 7.623. въ Колтовѣ 300 зр. на одинъ рѣкъ;
- Ч. 7.625. въ Заболотцяхъ 300 зр. на одинъ рѣкъ;
- Ч. 7.739. въ Винникахъ 300 зр. на одинъ рѣкъ.

Въ дѣмъ пресвитеріальный къ рукополаганію приняті:

- Ч. 8.546. Стефанъ Донаровичъ, Теодоръ Кинасевичъ, Николай Клубокъ, Стефанъ Пытликъ, Іоаннъ Сѣрко, Григорій Гѣрнякъ, Евгеній Витошинскій и Филимонъ Тарнавскій.

До гр. кат. Львівской духовной Семинаріи приняті :

Ч. 7.459. Константинъ Петрушевичъ на II рѣкъ;

Ч. 7.823. Александеръ Пристаи на I рѣкъ.

До церкви католической гр. к. обряда приступили :

Ч. 5.515. Яковъ Михель зъ Перепельникъ изъ лютеранско-евангелическаго вѣроисповѣданья;

Ч. 8.505. Михайлъ Бергеръ и Ольга Шмидеръ изъ еврейскаго вѣроисповѣданья;

Ч. 8.616. Францъ Мильеръ зъ Волкова изъ протестантскаго вѣроисповѣданья.

Ж е р т в ы :

на св. грѣбъ въ Іерусалимѣ :

Ч. 7.602. Изъ складки въ приходѣ : Нове село 1 зр. 80 кр.

Отъ Митрополитальнаго Ординаріята.

Львѣвъ, дня 28. Студня 1889.

Сильвестеръ

Митрополитъ.

250

РК III
41.166
Ж-23.930
1889

